

Regd. No. 2975.

ஸ்ரீ:

SRI RAMANUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 253, 254

ஆசிரியர் : P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

வருடச் சந்தா ரூ. 8

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25.

பொருளடக்கம்.

No 1 Book

1. திருநறையூர நுபவம்
2. மார்கழித்திங்கள் நுபவம்
3. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்பது
யாரை?
4. அட்வகேட் அனந்தாசார்ய
ஸ்வாமிகள்
5. திருவரங்கம் பெரிய
கோயில நுபவம்
6. தூயபெருநீர் யமுனைத்
துறைக்கதை
7. ஸ்ரீரங்க ஸபையில்
உபந்யாஸங்கள்
8. V. R. திருவத்யயன கோஷ்டி
9. A. K. ராஜகோபாலங்கார்
ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி
10. சென்னை வைணவ மகாநாடு.
11. நம்பெருமானும்-மணவாள
மாமுனிகளும்
12. திருவரங்கத் தமிழ் மாலை.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி *
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி*—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம் வாழி*
செய்யாமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

1970 ஜனவரி, பிப்ரவரி மீ ஸௌம்யஸ்ரீ தை, மாசிமீ

ஸ்ரீ ராமா நுஜன் - 253, 254

சென்னை ஸத் க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபா மூலம் மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை

ஆசிரியர்: ஸ்ரீகாஞ்சீ. P B. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸப் புடம்-22

ஸௌமியஸ்ரூ தைம் - மாசிம்
1970 ஜனவரிம் - பிப்ரவரிம்

ஸஞ்சிகை 1, 2.

நூற் றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதி

20, திருநறையூர்—நாச்சியார்கோயில்

செய்ய சடையோன் திசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
ஐயமறுத் தின்ன மறியாரே—துய்ய
மருநறையூர் வண்டுழாய் மாயோன் செவ் வாயோன்
திருநறையூர் நின்ருன் செயல்.

(20)

துய்ய மருநறை ஊர் வந்துழாய்	{ பரிசுத்தமான நறு மண மும் தேனும் பொருந் திய செழிப்பான திருத் துழாயை யணிந்த வனும்	செயல் செய்ய சடை யோன் திசை முகத்தோன் வானவர் கோன்	செய்கையைப்பற்றி { சிவனும் பிரமனும் இந்திரனும்
செம் வாயோன்	{ சிவந்த திருவதரத்தை யுடையவனும்	ஐயம் அறுத்து இன்னம் அறி யார் ஏ	{ நிஸ்ஸந்தேஹமாக இன் னமும் தெரிந்து கொண்டாரில்லையே!.
திரு நறையூர் தின்ருன் மாயோன்	{ திருநறையூரில் நிற்ப வனுமான எம்பெருமானுடைய		

* * * திருவாய்மொழியில் *கட்கரிய பிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குங் கட்கரிய கண்ணன்* என்றும், *ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்று அறிவதரியவரியை* என்றுமுள்ள பாசுரங்களை யடியொற்றி இச்செய்யுள் பணித்தபடி. *

அறிவிப்பு:— ஸ்ரீராமாநுஜனுக்கு இருபத்திரண்டாமாண்டு பிறந்து விட்டது. இந்த வருஷம் முதலாக வருஷச்சந்தா எட்டு ரூபா யென்பதை அனைவரும் கவனித்துக்கொள்க.

நம்மாழ்வார் நந்தகோபனை நிதியெடுத்தவ னென்கிறார். “எடுத்த பேராளன் நந்தகோபன்றன் இன்னுயிர்ச் சிறுவனே!” என்றன்றோ கண்ணனை விளக்கின்றாராழ்வார். உண்மையில் நந்தகோபனுக்குக் கண்ணபிரான் கிடைத்தது ஜன்ம தரித்ரனுக்கு நவநிதிகிடைத்தது போலவேயன்றோ? அவனுக்குக் கண்ணன் கிடைத்தன னென்பது மட்டுமேயோ? அவனைத் தன்னிஷ்டப்படி நியமிக்கும் பாக்கி யமுமன்றோ பெற்றிருந்தான். ஒருநாள் மாலைப் பொழுதில் கண்ணன் தெருவிலே சென்று தின்றான்; அப்போது யசோதை கண்ணனை நோக்கி “வானிடைத் தெய்வங் கள் காண அந்தியம்போது அங்கு நில்லேல் ஆழியங் கையனே வாராய்” என்று உன்ளே வருமாறு அழைத்தாள். அவளோ விளையாட்டில் பராக்காலே வந்திலன்; அப்போது சொல்லுகிறாள்—“உந்த மடிகள் முனிவர் உன்னை நான் என் கையில் கோலால், நொந்திட மோதவுங் கில்லேன்” என்று. பயலே! இப்படி நீ துருதுருக் கையாய் வர்த்திப்பதை உன் ஸ்வாமி கண்டால் உன்னை வெறுமனே விடுவரா? சிறிச் சிலந்து பொடிந்து நிற்பரே, நானும் உன்னையடிக்கக் கோலிக் கையில் கோலை யெடுக்கிறேன், ஆனாலும் என் குழகனே அழகனே! உன்னையடிக்கக் கைவரவில்லையே என்கிறாள். கண்ணனை ஸர்வஸ்வாமியென்று தெரிந்து கொண்டிருந்துமிவள் அவ னுக்கும் ஸ்வாமியாக நந்தகோபனை வைத்து “உந்தமடிகள்” என்று சொன்ன அழகு என்னே! ஆண்டாளும் * நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனென்கிறாள்.

ஒருதலையில் இழவும் ஒருதலையில் பேறுமானவிதற்கு ஹேது

வஸுதேவதேவதிகள்கள் பெற்றும் பேறிழந்தது ஏன்? நந்தகோபரும் யசோதை யும் அசிந்திதமாக நிகரில்லாப்பேறு பெற்றது ஏன்? என்று சிந்திப்பார்க்குச் சொல் லுகிறோம். வஸுதேவ தேவதிகள்கள் நெடுங்காலம் தவம் புரிந்தனர்...எம்பெருமானே எமக்குப் புதல்வனாகப் பிறக்கவேணுமென்று பலவாண்டு கிடந்து நோன்பு நோற் றனர். இத்தகைய ஸாதநா நுஷ்டானத்தை எம்பெருமான் ஸஹிக்குமவனல்லன். தனது நிர்ஹேதுகக்ருபைக்கு வெற்றியையன்றோ அவன் விரும்புவான். சில விடங் களில் அல்பயாஜமாத்திரத்தை எதிர்பார்ப்பதுமுண்டு! மிகக் கனத்த ஸாத நானுஷ்டானம் காணுமிடத்து அவத்யம் காட்டி நிற்பது அவன் செயல். வஸு தேவருடைய தீவிரமான ஸாதநானுஷ்டானம் கண்ணபிரானுடைய திருமுகத் திலே விழிக்குமளவுக்கு உதவிற்று. அவனது தவம் அவ்வளவிலே உபக்ஷணமாயிற் றென்க. “இருகரையுமழிக்கும் க்ருபாப்ரவாஹ முடையவன்” என்று ப்ரஸித்தான பெருமான் அந்த அருள் வெள்ளத்தை உடனே திருவாய்ப்பாடியில் மடைமாறினன். “நிர்ஹேதுக க்ருபையின் பிரபாவம் இங்ஙனையாயிற்று இருப்பது!” என்று காட்டினது திருவாய்ப்பாடியிலே.

இவ்வர்த்தத்தில் வேதபுருஷனுடைய ஸம்வாதம்

வேதம் ஒதுகின்றது—“அந்வான் அந்நதோ பவதி” என்று. “அந்வாந் பவதி” என்றாலே போதுமே; ‘அந்நாதோபவதி’ என்றும் தனிப்பட ஒதவேணுமோ? அன்னம் கிடைக்கப் பெற்றவன் அந்வான். அவன் தனக்குக் கிடைத்த அன்னத்தைப் புஜிக் கமாட்டானோ? அதைப் புஜிப்பவனாகவுமாகிறுனென்று தனிப்படச் சொல்லுவது எதற்காக? என்று சங்கிக்க நேரும். இந்த சங்கையைப் பரிஹரிக்கவே வஸுதேவரும் நந்தகோபரும் தோன்றினர். *அந்வாந் பவதிக்கு வஸுதேவர் இலக்காய் நின்றார்.

*அந்நாதோ பகவதிக்கு நந்தகோபர் இலக்காய் நின்றார். *அந்நம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜ்நாத் என்ற சுருதியின்படி அன்னமாகிய பரப்ரஹ்மத்தை வஸுதேவர் வெறுமனே பெற்றாரேயல்லது புஜிக்கப் பெற்றிலர்; அது பெற்றவர் நந்தகோபரேயாயினர். இவற்றுக்கு ஹேது, ஒரு தலையில் ஸாதநாநுஷ்டாநப்ராவண்யமும் மற்றொரு தலையில் அஃதில்லாமையுமேயாம். ஸாதநாநுஷ்டானம் செய்யுமாறு சாஸ்த்ரமே விதித் திருக்க அதனைப் பொல்லாங்காகக் கருதுவது கூடுமோ எனின்; எம்பெருமானைப் பெறுதற்கு ஸாதனானுஷ்டானம் சாஸ்திர ஸம்மதமன்று. *நாஸௌ புருஷகாரேண நசாபி அந்யேந ஹேதுநா, கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷ கஞ்சித் கதாசந* என்று பகவான் சொல்லி வைத்திருக்கின்றான். காலவிசேஷத்திலே ஒரு அதிகாரி விசேஷத்தைத் தானே தன் இச்சையேயடியாகக் கடாஷிப்பதாகக் கூறி யிருப்ப தொன்றே வெற்றிபெறும். “கோஸலகோசுல சராசரம் செய்யுங் குண மொன்றின் றியே அற்புதமென்னக் கண்டோம்” என்கிற ஆசார்யஹ்ருதய சூர்ணியின் வியாக் கியானம் ஸேவித்துத் தெளிவது.

கண்ணபிரானுடைய சேஷ்டித போக்யதை

திருவயோத்தியில் திருவவதரித்த இராமபிரானுடைய சரிதையைப் பன்னி ரண்டு பிராயமளவும் ஒன்றுமறியப் பெறுகின்றிலோம். விச்வாமித்திர முனிவனது வேள்வி காத்தது முதலாகவே இராமபிரானது சரிதை ஆரம்பமாகின்றது. அப்போது இராமனுக்குப் பன்னிரண்டு வயது. அதற்கு முந்தினசரிதைகள் தெரியவருகின்றில; கண்ணபிரானுடைய சரிதைகள் பிறந்தவன்றே தொடங்கி அபரிமிதங்கள். அதிலும் பன்னிரண்டு பிராயமளவும் பேரின்பமும் இன்கவையும் வடிவெடுத்த சரிதைகள். பிராயம் முதிர்ந்த பிறகு செய்தருளின கீதோபதேசம், பாரதயுத்த நிர்வஹணம் முதலான பெருஞ்செயல்கள் கிடக்க. நம் ஆழ்வார்களின் சுரச்சொற்களை அப்ரமேய மாக விளைவித்தவை கண்ணபிரானுடைய சிறுச் சேவகங்களே யன்றோ. கண்ணபிரா னுடைய திவ்வியசேஷ்டிதங்கள் இத்தனை அற்புதமாக அமைந்தில வென்றால் ஆழ் வார்களின் அருளிச் செயல்கள் இத்தனையழகு பெற்றிருக்க விரகில்லையே. ஆண்டாள் தன்னுடைய திருப்பாவைக்குக் கண்ணபிரானுடைய கதைகளை இலக்காகக் கொண்டில னென்றால் “கோதை தமிழ் ஐயைந்துமைந்து மறியாத மசனிடரை வையஞ் சுமப்பதும் வம்பு” என்னும்படியான ஏற்றம் அதற்கு ஏற்றிராதே.

கண்ணபிரானும் பலராமனும்

கண்ணபிரானுடைய திவ்விய சேஷ்டிதங்கள் இவ்வளவு ரஸ்யமாக அமைந்த தற்குக் காரணம் நம்பிழத்தபிரானோடு [ஸ்ரீபலராமனோடு] சேர்க்கையே யென்று வேதாந்தவாசிரியர் திருவுள்ளம்பற்றுகின்றார். அவர தசாவதாரஸ்தோத்ரத்தில் பலராமஸ்துதி பத்யத்தில்

“கூடீரம் சர்க்கரேவ யாபிரப்ருதக்பூதா: ப்ரபூஷத் ரூணை:

ஆகௌமாரகமஸ்வதந்த ஜகதே க்ருஷ்ணஸ்ய தா: கேஷய:”

என்று பணித்தது காண்க. கண்ணபிரானோடு பலராமன் கூடியிருந்திலனாகில் கண்ணபிரானுக்கு அபாயங்கள் அபரிஹார்யமாகுமென்று பட்டர் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார். ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரசதகத்தில் பலராம ஸ்துதி பத்யத்தில், “யத் விச்லேஷலவோபி காலியபுவே கோலாஹஸ்யாபவத்” என்றருளிச் செய்ததுகாண்க.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் காளியமர்த்தநம் சொல்லத்தொடங்கிய பராசர பகவான் “ஏகதாது விநா ராமம் க்ருஷ்ணே ப்ருந்தா வநம் யயௌ” என்றார். கண்ணபிரான் தாடோறும் பலராமனோடு கூடவே விருந்தாவனம் செல்வது வழக்கம்; ஒரு தான் அவனை விட்டுத் தனியே சென்றான். அன்று தான் காளியன் பொய்கை கலக்கப் பாய்ந்திட்டது. “தமையன் ஒரு நாள் பேரநிற்க, தம்பி பாம்பின் வாயிலே புகும்படி யாயிற்று” என்பது பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தி, இதையே காட்டுவது மேலே யுதாஹரித்த பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி.

நம்பிமுத்தபிரான் ஆதிசேஷாம்சமாகையாலே வெண்ணிறத்தன்; கண்ணபிரானோ *கண்ணனென்னுங் கருந்தெய்வம்* என்று ப்ரஸித்தன். திருவாய்ப் பர்டியில் இவ்விருவரும் முன்னும் பின்னுமாக நடந்து செல்லுமழகு, வெள்ளிமலைக் குட்டியோன்று முன்னே செல்ல, நீலமணி மலைக்குட்டியொன்று அதன் பின்னே செல்லு கின்றதோ! என்றெண்ணலாம்படி யிருந்ததாம். பெரியாழ்வார் திருமொழி (1-7-5)காண்க.

பலராமனுக்குத் திருவாய்ப்பாடியில் நல்ல பெயர்; அவன் வம்பு தும்பு சேஷ டைகளொன்றும் செய்வதில்லை யென்று ப்ரஸித்தி; இதனை

‘ஸமந்நம்பு வேற்கண்ணல்லார் முன்னம்பெற்ற வனைவண்ண நன்மாமேனி

தன்னம்பிநம்பியு மிங்குவளர்ந்தது அவனவைசெய்தறியான்” (பெரியதிருமொழி 10-7-4)

என்று ஆய்ச்சிகள் சொல்லுவார்கள். *அண்ணற்கண்ணனோர் மகனைப்பெற்ற அசோதை நங்காய்!* என்று யசோதைப்பிராட்டியை விளிப்பார்கள். ‘அண்ணற் கண்ணன்’ என்பதற்கு இருவகையாகப் பொருள்பணிப்பர்; ‘அண்ணல் கண்ணன்’ என்று பிரித்து ‘இவனே ஸர்வ ஸ்வாமியென்று கோட்சொல்லித்தரவல்ல திருக்கண்களை யுடையவன்’ என்பதொன்று. ‘அண்ணற்கு அண்ணன்’ என்று பிரித்து அண்ணனான பலராமனுடைய பிரகிருதிக்குச் சேர்ந்திராதவன் என்பது மற்றொன்று. தீம்பு செய்ய அறியானவன்; தீம்பிலே தகனேறுமவன் இவன். நந்தகோபாலனுக்கு ஏற்றம் சொல்லுகிற ஆண்டாள் *கொந்தளமாக்கிப் பரக்கழித்துக் குறும்பு செய்வானோர் மகனைப் பெற்ற நந்தகோபாலன்* என்கிறாள்.

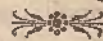
கண்ணபிரான் தீமைகள்செய்ய ஆயர்மனைகளிலே புகுவன்; வீட்டிலுள்ளார் புழைக்கடைப்பக்கமாக இருக்கும் ஸமயம் பார்த்து தயிர் பால் நெய் வெண்ணெயுள்ள அறையிலேபுக்கு சேஷடைபண்ணுவன். சத்தம்கேட்டு ஓடி வந்து ‘பயலே! யார் நீ? என்று கேட்டால் ‘பலராமன் தம்பிநான்’ என்பனும் கண்ணன், பலராமன் யோக்யனாகையாலே இவனும் யோக்யனாகவேயிருப்பன்’ என்றெண்ணிக்கொண்டு போய்விட்டோமவர்கள்’ என்பது கண்ணன் கருத்துப்போலும். “பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு பலதேவற்கோர் கீழ்க்கன்றாய்” என்ற ஆண்டாளருளிச்செயல் ஆண்டா னோருத்தியே பேசத்தகுவதன்றோ.

....

....

*

மார்கழித்திங்களனுபவம் இவ்வளவு போதும்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களென்பது யாரை?

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லக்ஷணத்தை விளக்கவந்த சாஸ்த்ரங்கள் பலவும் பலமுகமாகப் பேசியுள்ளன. “யே கண்டலக்ஷ்ணஸ்ரீநாக்ஷமாலா; யே பாஹுமூலபரிசிஹ்நிதசங்கசக்ரா:; யே வா ஸாட்பலகே ஸைதார்த்வபுண்ட்ரா: தே வைஷ்ணவா புவநம் ஆசு பவீத்யந்தி” என்கிற சுலோகம் பெரும்பாலும் பலருமறிந்ததாகும். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய வெளிவேஷங்களை மாத்திரம் இந்தச் ஸ்லோகம் தெரிவிக்கின்றதேயன்றி அந்தக்கரணத்தில் இருக்கவேண்டிய அம்சங்களில் ஏகதேசத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. அவற்றைத் தெரிவிக்கின்ற ச்லோகங்களும் இதிறாஸ புராணங்களில் மிக மலிந்துகிடக்கின்றன. பகவத்கீதையில் பத்தாவது அத்தியாயத்தில் (ச்லோ.5) “அஹிம்ஸா ஸமநா” என்ற விடத்தில் ஸமநா என்பதை விவரித்தருளா நின்ற நமது பாஷ்யகாரர், ‘ஸமநா—ஆத்மநி ஸுஹ்ருத்ஸு விபக்ஷேஷுச ஸமமதித்வம்’ என்று உரைத்தருளினார். அங்கு தாத்த பர்ய சந்த்ரிகையில் தேசிகன் ஸமமதிராத்ம் ஸுஹ்ருத்விபக்ஷபக்ஷே—இதி பகவத்பராசரவசந மிஹ தத்தத்பதை: ஸ்மாரிதம்* என்றருளிச் செய்தார். ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் (3-7-20) *நசலதி நிறுவர்ணதர்மதோ ய: ஸமமதி ராத்ம் ஸுஹ்ருத் விபக்ஷபக்ஷே, நஹரதி நச ஹந்தி கிஞ்சிதுச்சை: ஸிதமநஸம் தமவேஹி விஷ்ணு பக்தம்* என்றுள்ள சுலோக ரத்நமே இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டதாயிற்று. இதில் *ஸமமதிராத்ம்ஸுஹ்ருத் விபக்ஷபக்ஷே* என்கிற இரண்டாவது பாதம் முக்கியமாகக் கணிக்கத்தக்கது. தன்னிடத்திலும் தன் நண்பர்களிடத்திலும் தன் பக்கலில் பகை பாராட்டு மவர்களிடத்திலும் ஒரு நிகரான புத்தியை யுடையவனா யிருப்பவன் எவனோ அவனே ஸ்ரீவைஷ்ணவன் என்று இதனால் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்வம் ப்ரஹ்மாதாழ்வான் போல்வாரிடத்தில் இருந்ததாகக் கதைகளில் கேட்டுவருகின்றோ மத்தனையல்லது இக்காலத்தில் சில வ்யக்திகளிடத்திலாவது இதைக்காணமுடியுமோ என்று பார்த்தால் முடியாதென்றே முடிவுகட்டவேண்டியதாகும். முற்காலத்தில் பட்டர் தம்பிள்ளை போல்வாருடைய சில இதிறாஸங்களை நாம் கேட்கும் போதும் ‘புத்தகங்களில் வாசிக்கும் போதும் ‘உண்மையாக இங்ஙனே நடந்திருக்குமா!’ என்று அதிசங்கிக்குமவர்களாக நாம் இருக்கின்றோமே தவிர, ‘நாமும் அந்த நடையைச் சிறிதாகிலும் அநுகரிக்க முயல வேண்டும்’ என்று பாரிக்கிற அதிகாரிகள் இலரென்றே சொல்லவேண்டும்

ஸ்ரீ வசந பூஷணத்தில் “குற்றம் செய்தவர்கள் பக்கல் பொறையும் க்ருபையும் சிரிப்பும் உகப்பும் உபகாரஸ்ம்ருதியும் நடக்கவேணும்” என்ற விடத்து ஜநந்யா சார்யருடைய வியாக்கியானமான ஆய்ப்படியில் —

“பட்டர் ஒருநாள் பெருமாள் ஸந்நிதியிலே அநுஸந்தானம் பண்ண நிற்க, சிலர், செவிபொறுக்கவொண்ணாத பருஷோக்திகளைப் பண்ணக் கேட்டு, சாத்தின திருவாழிமோதிரத்தையும் திருப்பரியட்டத்தையும் கொடுத்தருளி, முதலிகளைப்பார்த்து, இவர்கள் பருஷித்ததுங்கு நான் அஞ்சிக் கொடுத்தேன்; நாமறியாத தோஷங்களையும் பெருமாள் திருச்செவி சாத்தும்படி சொன்ன உபகாரத்தைப் பற்றக் கொடுத்தேனத்தனை என்றருளிச் செய்தார்” என்று காண்கிறது. பட்டர் தம்மை தூஷித்தவர்களுக்கு பூஷண தாநமும் பீதாம் பர தாநமும் செய்தருளியதாக இங்ஙனே இதிறாஸம் காண்கிறோம். இதை யெல்

லாம் நாம் பிறர்க்கு எடுத்துரைக்கும்போது கல்லும் கரையும்படி உரைக்கின்றோம்; கேட்பவர்களும் கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருந்து புளகாஞ்சிதராய்க் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அவரவர்களுடைய அனுஷ்டானம் எங்ஙனே யிராநின்றதென்று பார்த்தால் வாய்திறக்க வழியேயில்லை.

தமக்கு நைச்யா நுஸந்தாநம் ஸ்வரூபம் என்றறிந்து நாம் “நீசனேன் நிறை பொன்றுமில்லேன்” என்றும் “சீலமில்லாச் சிறியன்” என்றும் பலவாறு பாசுரங்களை முன்னிட்டுத் தாழ்வு சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம். நம் வாயினால் வெளிவந்த அந்தத் தாழ்வுதன்னையே பிறரொருவர் நம்மை நோக்கி எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினால் என்னையா நீசனென்றாய்? என்னையா நிறையென்று மில்லாதவனென்றாய்? என்னையா சீலமில்லாச் சிறியனென்றாய்? பாவீ! நீயன்றோ இப்படிப்பட்டவன்” என்று உடனே அவரை ஆயிரம் வகையாக தூஷிக்கவும் தண்டிக்கவும் தண்டிப்பிக்கவும் எழுதினோம். ஒவ்வொருவரும் தம் தம் அனுபவத்தில் இதை நிச்சயமாகக் காணலாம்.

சில விசேஷ காலங்களில் பெரியார்களை எழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்வாமிந்! ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் ஸாதிக்கவேணும் என்று வேண்டுகிறோம். அதற்கு அவர்கள் ஐயோ! அடியேனுக்கென்ன யோக்க்யதை யுண்டு? ஸகல விதத்திலும் அயோக்க்யனன்றோ அடியேன். என்று பலபடியாக நிகர்ஷாநு ஸந்தானம் பண்ணுகிறார்கள். இந்த அநுஸந்தானம் உள்ளவாறு செய்கிறபடியா? அல்லது இங்ஙனே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டுவது ஒரு உபசார வழக்கு என்று கொண்டு செய்கிறபடியா? என்று நாம் யோசித்தால், அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை நம்மால் தெரிந்து கொள்ளமுடியாதாயினும், அவர்கள் தாங்கள் அநுஸந்தித்த நீசத்தன்மையை நம் வாயினால் சொல்லிக்காட்டி விடத்தும், (அதாவது நீர் மிகவும் அயோக்கியர் என்று பிறர் சொன்ன விடத்திலும்) அவர்கள் உகந்தேயிருப்பார்களாயின் அப்போது தான் அவர்களுடைய நைச்யாநு ஸந்தானத்தை நாம் ஸஹ்ருதயமென்று நினைக்கலாகும்.

“அஹம் அமர்யாத:, அஹம் க்ஷுத்ர:” என்று நைச்யாநு ஸந்தானம் பண்ணு மவர்கள் “ந்வம் அமர்யாத:, ந்வம் க்ஷுத்ர:” என்கிற பரோக்திகளை உகந்திருக்கிறார்களா? என்றே நாம் பார்க்கவேண்டும். கூரத்தாழ்வான் போல்வாரான சிலரே அங்ஙன மிருந்தார்கள் என்றே சொல்லவேண்டியதாகின்றது. தம்மைப் பற்றிப் பிறர் கூறும் நிகர்ஷோக்திகளைச் சிறிதும் ஸஹியாமல் உடனே பிரபலமாக ப்ரதிஸ்தகாரம் செய்யப் புறப்படுமவர்கள் தாங்கள் செய்துகொள்ளும் நிகர்ஷாநு ஸந்தானம் அர்த்தமற்றது என்றே சொல்லவேண்டும்.

“ஒருவன் உன்னை இடது தாடையில் அறைந்தானாகில் உடனே அவனுக்கு நீ வலது தாடையை ஆதரவோடு காட்டு” என்று பிரஸங்க மேடைகளில் பேசுவாரை மிக மிகக் காண்கிறோம். அப்படி அவர்கள் பேசி இப்பால் வந்தவுடனே அவரை ஒருவர் அடிப்பதாகக் கையோங்கும்போதே என்ன நடக்கிறதென்பதையும் காண தின்றோம்.

ஸபைகளில் சிலர் உபந்யாஸம் பண்ணி முடிக்கும்போது “ஒன்றுமறியாத நான் ஏதோ தப்பும் தவறுமாக உளறிவிட்டேன்; இதில் நல்லது ஒன்றுகூட இராது;

சிறியேனை க்ஷமிக்கவேணும்” என்று கால்மணி காலம் சொல்லி முடிப்பர்கள். இதேவார்த்தையை அவர் அயலார் வாயில் கேட்பராகில் கோபாவேசங் கொண்டு கண்கள் சிவக்கப்பெற்று “எனக்கா ஒன்றும் தெரியாது, நானா தப்பும் தவறுமாக உளறிவிட்டேன்” என்று ஆரம்பித்து (அவரே) பிரபலமாக அட்டஹாஸங்களைச் செய்யக் காண்கின்றோம். ஆசார்ய பீடம் வஹிக்கின்ற எந்த வ்யக்தியும் தம் நிகர் ஷத்தைத் தாம் அநுஸந்திக்கிறவர்களாக இருக்கின்றார்களேயல்லது, தம்மைப் பற்றிப் பிறர் கூறும் நிகர்ஷத்தை ஆமோதிப்பவர்களாக இல்லையே? அப்படிப்பட்ட வர்களன்றோ ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்வ பூர்த்தி யுடையவராவர்.

இக்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட வ்யக்தி தேறுவது கஷ்டமாதலால் ஒருவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லர் என்று நாம் சொல்லவும் நினைக்கவும் தகாது. *ப்ராஹ்மண்யம் ஜாதத்வம் ப்ராஹ்மண்யம்* [ப்ராஹ்மண யோநியில் பிறப்பதே ப்ராஹ்மண்யம்] என்று சொல்வது போல, *வைஷ்ணவ்யம் வைஷ்ணவத் ஜாதத்வம் வைஷ்ணவத்வம்* [வைஷ்ணவ யோனியில் பிறப்பதே ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்வம்] என்று சொல்ல ப்ராப்தமாகிறது. அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவும் திருவுள்ளம் புண்படாதபடி வர்த்திக்க வேண்டியது நமது கடமையே யாகும். ஒரு வைஷ்ணவருடைய திருவுள்ளம் கன்றினால் அதிற் காட்டிலும் அனர்த்தபீஜம் நமக்கு வேறில்லை என்கிற துணிவு பிறக்கவேணும். அப்படிப்பட்ட துணிவு பிறக்கப் பெற்றவர்களே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள். *

சென்னை முத்தியாலு பேட்டையில் வாழும்

ஸ்ரீமதுபயவே. (அட்வகேட்) P. B. அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமிக்கு

15-11-69-ல் எழுபதாண்டு நிறைவு விழா மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் திவ்யாநுபவம்

பகற்பத்து இராப்பத்தென்கிற திருவத்யயனோத்ஸவம் ஸகல திவ்யதேசங் களிலும் தடைபெற்றாலும் நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடைபெறுமடைவு பரம விஷ்ணுமென்பதை அறியாதாருமுளரோ? * தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்தான் வாழியே* என்று நாடெங்கும் நிச்சலும் வாழ்த்தப் பெறுகின்ற எம்பெருமானுடைய செங்கோல் செவ்வனே செல்லுமிடமன்றோ திருவரங்கத் திருப்பதி. *ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்* என்று இம வத்தத்தொடங்கி இருங்கடலளவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுதாயமனைத்தும் மங்களா சாணம் செய்துவருவது பழுதுபடாமே ஓங்கிவருமழகைத் திருவரங்கத்திலன்றோ தாம் அனுபவித்து மகிழவேண்டும். இந்த மகிழ்ச்சி அடியேனுக்குப் பதினாறுவது பிராயம் முதல் நாற்பதாவது பிராயமளவும் அனேகமாக அவிச்சின்னமாய்க் கிடைத்து வந்தது. சென்னையில் பிரவசன நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட காலம் முதலாக [1931 ஆம் ஆண்டு முதலாக] இப்பெரும் பாக்கியத்திற்குக் குறை விளைந் தது. ஆயினும், கார்த்திகைத்திங்களிலேயே பகற்பத்து மஹோத்ஸவம் சிற்சில வாண்டுகளில் ப்ராப்தமாகப் பெறுவதுண்டே; அத்தகைய ஸந்தர்ப்பங்களில் இழ வாமல் ஸேவித்துவரும் பாக்கியமுடையேனடியேன். அந்த பாக்கியம் இந்த ஸம்வத் ஸரத்தில் எட்டு நாள் ப்ராப்தமாயிற்றடியேனுக்கு. திருநெடுந்தாண்டக மஹோத் ஸவ மொருநாளும் பகற்பத்தில் ஏழுநாளும் ஸேவித்து “முகில்வண்ணவானத் திமையவர் சூழவிருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே” என்று ஆழ்வார் ஆசாவித்தருளின பேற்றை இந்நிலத்திலேயே பெற்று அநுபவிக்கலாயிற்று. பெரியாழ்வார் *தென்னா டும் வடநாடுந் தொழ நின்ற திருவரங்கம்* என்றார். தென்னாடும் வடநாடும் மட்டுமா திருவரங்கத்தைத் தொழவருகின்றது? *யாவரும் வந்தடிவணங்க அரங்க நகர் துயின்றவனே! என்று குலசேகராழ்வார் பணித்தபடியே எண்ணிசையுமுள் ளாரும் வந்தன்றோ தொழுகின்றனர். அனைவரும் ஒரே விதமான ஆனந்தத்தை யநு பவிக்க இயலாதன்றோ. அவரவர்கள் தம்மது ருசிக்கு ஏற்றபடி ஒரோ அனுபவங் களில் மண்டி ஆனந்தித்தாலும் நாம் அநுபவிக்குமானந்தம் முக்கியமாக அரையர் ஸேவை கோஷ்டியில் அந்வயிக்கும்தனால்.

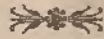
பெரிய கிடயுகம் பெற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருக நடை பெறுமிந்த திவ்ய கோஷ்டி *பொலிக பொலிக பொலிகவென்று போற்றத்தக்கதாய், அரை யர் ஸவாமிகள் எழுவர்விளங்க, *கண்டோங் கண்டோங் கண்டோம் கண்ணுக்கினி யன்கண்டோமென்று ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணலாம்படியமைந்திருந்த அழகு அற்புதமென்னத்தகுமத்தனை. இந்தகோஷ்டியில் தற்காலம் ஸகலவிதத்திலும் பெரியவராயெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீமதுபயவே. (அரையர்) சடகோபாசாரியர் ஸ்வாமி திருநகர்ப்ரயுக்தமான திருமேனி தளர்ச்சியையுங்கணிசியாது கைங்கரீ யத்தில் பரிபூர்ணமாக அந்வயித்திருந்து அனைவரையும் ஆனந்திப்பித்தது உத்ஸவத் திற்குத் தனிப்பட்ட சிறப்பைத் தந்ததென்னத் தட்டில்லை.

இவ்வாண்டில் ஓர் அதிசயம். எம்பெருமானுடைய காலந் தொடங்கி மூவாயிரம் ஸேவிப்பது மட்டுமே அரையர்களுடையதாய், இயற்பா ஆயிரம் ஸேவிப்பது அமு

தனருடையதாயிருந்து வந்தது. இவ்வாண்டில், அமுதனார்வம்சஸ்தர்களின் அச்ரத் தையினால் அந்த கைங்கரியமும் அரையர்களுக்கே ப்ராப்தமாயிற்று என்றறிந்து மகிழ்ந்தோம்.

உபந்யாஸ கோஷ்டி:— சென்றமாதத்து ஸ்ரீராமாநுஜனில் அறிவித்திருந்த படி கோயிலில் ஆறுநாள் உபந்யாஸங்கள் அடைவேநடைபெற்றன. இவ்வுபந்யாஸ கோஷ்டியை மிகுந்த ச்ரத்தையுடனும் தகுந்த வ்யவஸ்தைகளுடனும் நடத்தி வைத்தவர் — ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சன பத்ராதிபரும் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தருமான ஸ்ரீமதுபயவே. S. கிருஷ்ணஸ்வாமிஐயங்கார் ஸ்வாமியாவார். அவர்தாமே தமது ஸுதர்சனபத்ரிகையின் 23—1. இதழில் “ஸ்ரீரங்கம் சபையில் உபந்யாஸங்கள்” என்ற தலைப்பின்கீழ் வெளியிட்டுள்ள கட்டுரையை மற்றொருபக்கத்தில் வெளியிட்டுள்ளோம். அதில் அந்த ஸ்வாமியின் அளவுகடந்த ஆதராதியசயமே அதிசயோக்தியைப் பெருக்குவித்துள்ளதென்று உண்மையுணரவேண்டும். அவ்வளவு ப்ரசம்ஸைக்கு அடியேன் பாத்திரனல்லேன். (பக்கம் 12, காண்பது.)

அரங்கனுடைய அற்புதமானதோர் ஆணை:— அரங்கனுடைய அருளுக் கிலக்காகி தேவஸ்தான கார்ய நிர்வாஹங்களை ஒழுங்குபட நடத்திவரும் ஆபீஸர் அவர்கள் அரங்கனுடைய கட்டளையாக நமக்கு அங்கு நேரில் தெரிவித்ததாவது — திருவரங்கத் திருப்பதி விஷயமாக வெளிவந்துள்ள ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கையெல்லாம் தொகுத்து எளிய கருத்துரையுடன் அச்சிடுவித்துத் தரவேணுமென்று. திருவரங்க நாதனே இங்ஙனம் நியமனம் தந்தருள்வதாகக் கொண்டு உடனே அதனை நிறைவேற்றினோம். திருவரங்கத்தமிழ்மலை யென்னும் அந்த நூல் ஸ்ரீ ராமாநுஜனன்பர்களாலும் அநுபவிக்கத்தக்கதென்று தோன்றி அதனை இதனிலும் சேர்த்திருக்கின்றோம். *

தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைக் கதையொன்று

யமுனையாற்றில் ஓர் மடுவிலிருந்துகொண்டு அம்மடு முழுவதையும் தன் விஷாக்கினியினால் கொதிப்படைந்த நீருள்ளதாக்கிப் பெருங்கேடு விளைத்த காளியனென்னுங் கொடிய நாகத்தைக் கண்ணபிரான் கொழுப்படக்கினனென்பது காளியமர்த்தன வரலாறு. இவ்வரலாற்றை வேதாந்த தேசிகன் யாதவாப்யுதயத்தில் கூறுமிடத்து நான்காவது ஸர்க்கத்தில் (ச்லோ.125.) *விவிதமுநிஜநோபஜீவ்ய தீர்த்தா விகமித ஸர்ப்பகணு பரேண பும்ஸா, அபஜத யமுநா விசுத்திமகர்யாம் சமித பஹிர்மத ஸம்ப்லவா த்ரயீவ* என்கிற ச்லோகத்தினால் கூறினர். ஆசார்ய ஸார்வபௌமரான ஸ்வாமி ராமாநுஜர் செய்தருளின செயலையே கண்ணபிரான் செய்த செயலுக்கு உவமையாகக் காட்டியருளினர். எங்ஙனே யென்னில், ஐந்தலை வாய்நாகமாகிய காளியன் யமுனையாற்றைக்கலக்கிக் கெடுத்ததானது—விஷவாக்குக்களான புறமதத்தவர்கள் மனம் போனபடியெல்லாம் கூறும் தவறான பொருள்களாலே வேதங்களைக் கெடுத்தபடியாம். அந்தக் கெடுதியைக் கண்ணபிரான் நீக்கி யமுனையை எல்லாரும் இனிமையாகப்பருகும்படி செய்ததானது—ஸ்வாமி ராமா

பொருள்களை யகற்றி நல்ல பொருள்களை வெளியிட்டு
 வைத்துக்கொண்டு உபஜீவ்யமாக ஆக்கினபடியாம். யமுனையாற்றின் ஸ்தா
 னம் கொள்ளப்பட்டது; காளியின் ஸ்தானத்தில் குதர்க்கவாதிகள் கொள்
 ளப்பட்டனர்; கண்ணனுடைய ஸ்தானத்தில் ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் கொள்
 ளப்பட்டார். *தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை* என்னுபடி யமுனையாறு இடை
 யில் ஸம்பந்தத்தை யுடையதாயிருந்ததுபோல, வேதமும் பகவத் ஸம்பந்
 தமாக வுடையதாயிருக்கையாலே வேதத்தை யமுனையாற்றின் ஸ்தா
 னம் கொள்வது பொருந்தும். குதர்க்கவாதிகளைக் காளியின் ஸ்தானத்தில் கொள்
 வது பொருத்தம் இனி உபபாதிக்கப்படுகிறது.

காளியின் ஐந்து தலைகளாலும் நஞ்சை உமிழ்ந்து நாசத்தை விளைத்தா
 ன புராணங் கூறும். அப்படியே குதர்க்கவாதிகளும் ஐந்து விதமான துர்
 னங்களாலே பரமார்த்த நாசத்தை விளைவிக்கின்றனர். எங்ஙனே யென்னில்;

1. ஈசுவரனென்று ஒருவனைக் கொள்வது கூடாது; ஈசுவரனேயில்லை- என்பது குத்ஸிதவாதம்.
2. ஈசுவரனுளனென்று இசைந்தாலும் அவன் அநுமானத்தினால் ஸித்திப்பவ
 னன்றி சாஸ்திரத்தால் ஸித்திப்பவனல்லன் என்பது மற்றொரு குத்ஸிதவாதம்.
3. சாஸ்திரங்களைக் கொண்டே ஈசுவரனை அங்கீகரித்தும் அவனுக்குக் குணங்
 களும் விக்ரஹமும் இல்லையென்று வாதித்தல் வேறொரு குத்ஸிதவாதம்.
4. ஈசுவரன் ஒருவனே யென்பதில்லை, பலபல ஈசுவரர்களுரென்று பல தெய்
 வங்களுக்கு ஈசுவரத்வம் காட்டி வாதித்தல் இன்னுமொரு குத்ஸிதவாதம்.
5. பிரபஞ்சமே கிடையாது, எல்லாம் சூனியம் என்று ஸர்வ சூன்யவாதம்
 இன்னுமொரு ஸர்வோத்துங்கமான குத்ஸிதவாதம்.

ஆக இப்படிப்பட்ட ஐவகையான அபார்த்த வாதங்களினால் வேதத்தைக்
 கொடுத்த குதர்க்க வாதிகள் காளிய ஸ்தானத்திலே கொள்ளப்படுவது பொருந்தும்.
 இக்கெடுதல்களையெல்லாம் நம் ஆசார்ய ஸார்வபௌமர் ஸதர்த்த நிருபணங்களி
 னாலே போக்கி யருளினர்.

இங்கே மற்றொரு விசேஷமும் காணலாம். *வாய்த்த காளியன்மேல் நட
 டிய கூத்தனார்* என்று சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி பணித்தபடி காளியின் தலை
 யில் கண்ணபிரான் அடியிட்டு நடனம் புரிந்தாப்போல, ஸ்வாமி யெம்பெருமானா
 னுடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்தமுடைய நாம் *நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்தமர்
 மீதே* என்று திருமலை முதற் பாகரத்தில் தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வா
 னார் செய்த கணக்கிலே யமகிங்கரர்களின் தலையிலே அடியிட்டுக் கூத்தாடப்
 படுகிறார். “ததந்யமத துர்மதஜ்வலிதசேதஸாம் வாதநாம் கிரஸ்ஸுநிஹிதம்
 தமதக்ஷிணம் லக்ஷ்யதாம்” என்ற யதிராஜஸப்ததிஸூக்தியும் காண்க.
 இவ்வாறு பர்யாஸம் வேதாந்திகளாய் வாக்கியங்களாயிருப்பார்க்கு நாலேந்து நாள்
 உபவசம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீரங்கம் சபையில் உபந்யாஸங்கள்

(ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ரிகை வெளியிட்டது)

“சென்ற இதழ்களில் அறிவித்தபடி ஸ்ரீரங்கம் மேலச்சித்திரை வீதி (நிர் 75) பாரதிய பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபா டெஹுத்தின் ஆதரவில் ஸ்ரீகாஞ்சி மஹா வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ப்ர.ப. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி அவர்களால் 9-12-69 முதல் 14-12-69 ஈராக ஆறு நாட்களில் இரவு 7-30 முதல் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் அனுபவபரீவாஹரூபமான உபந்யாஸங்கள் நிகழ்த்தப் பெற்றன. முதல் நாள் “பக்தாம்ருதம்” என்னும் சக்ஷாதத்தின் நாதமுனிகள் ஆழ்வாரை யும், திருவாய்மொழியையும் அனுபவித்திருந்தப் ப்ரகாசந். இரண்டாவது நாள் ஸ்தோத்ரரத்னத்தில் ஆளவந்தார் ஆழ்வார்களை அபிஷேகிப்பதற்குப் ப்ரகார மும். மூன்றாவது நாலாவது நாட்களில் எம்பெருமான் திருவாய்மொழி நாதங்கள் அனந்திலும் நம்மாழ்வாரை அடியொற்றிப்பெற்றதையும், ஐந்தாவது நாளில் ஆழ்வானும். பட்டரும் திவ்யப்ரபந்தப் பெருமானின் குடைந்தாடியிருக்கும் பெற்றியும் விரிவாக ஸ்வாமியால் அனுபவிக்கப் பெற்றது. ஆறாவது நாள் மண வாள மாமுனிகளின் வைபவம் பரக்க உபந்யாஸம் நிகழ்த்தப் பெற்றது. ஆழ்வார்களுடைய யும், ஆசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகள் அபிஷேகித்து வாசோவிதேயமாயி ருக்கிறபடியால் உபந்யாஸங்கள் கடல் மடை திறந்தாற்போலே ச்ரோதாக்களை ஸ்ரீஸூக்திப்ப்ருத ஸாரக் கடலிலே திளைக்கவைத்தன. எவ்வாறு நாளும் இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் பரந்து சென்ற உபந்யாஸங்கள் ஸ்வாமியின் திருமேனி பாங்கைக் கருத்தில் கொண்டு அன்பர்கள் ப்ரகாசந். இரண்டாவது நிறுத்தவேண்டி யிருந்தது” எம்பெருமானார் ஆழ்வார்களோடு ஸ்ரீபெருமான் உபந்யாஸங்களில் அடி யோடு தகர்க்கப்பட்டது. மாமுனிகளின் ஆழ்ந்த மனநிலையையொட்டியமைக்கப் பெற்ற இவ்வுபந்யாஸத் தொடரின் கடைசியில் ப்ரகாசந். ஸ்ரீஸேசத் தனியனின் அபூர்வார்த்தங்களையும். மாமுனிகளின் வைபவத்தையும் விரிவாக விளக்குவதாய் உபந்யாஸங்களுக் கெல்லாம் சிகரமாய் அமைந்தது. சென்னை, பூர்வாசார்ய க்ரந்த ப்ரகாசந் கைங்கர்யத்திற்காக ஸ்வாமியிடம் ப்ரகாசந். டெஹுத்தின் மஹாஜனங்களின் கிஞ்சித்காரமாகப் பொற்கிழியொன்று அளிக்கப்பட்டது. எங்களாழ்வானுடைய ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தியமேனும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண உபந்யாஸத்தை உடனடியாக அச்சிடத் தொடங்குவதாக நிச்சயிக்கப்பட்டது. இவ்ருத் சென்னையிலிருக்கும் Dr. ஸம்பத் அவர்கள் ஓர் கணிசமான தொகை அளிக்க முன்வந்தனர். இவ்வண்ண மாகவே நிதி வசதி படைத்தஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் எவ்வளவு இயலுமோ அவ் வளவு தொகையை ஸ்வாமிக்கு அனுப்பி, வருகின்ற ஐப்பசித் திருமுலத்திற்குள் துர்லபமான ஆசார்யக்ரந்தங்கள் அனைத்தையும் அச்சிட்டுவதற்கு ஸ்வாமியை மேன்மேலும் உதவாஹப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.”

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம். மேலே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸுதர்சனபத் ராதிப ஸ்வாமியின் பெருமுயற்சியினால், தற்காலம் நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் பூர்வா சார்ய க்ரந்த ப்ரகாசன கைங்கர்யத்திற்கு என்னுறுரூபாயும், கீர்த்திமூர்த்தி யான சிங்கமையங்கார் ஸ்வாமியின் தென்னாசாரிய உபய வேதபாடசாலையில் ஒரு நாள் உபந்யாஸத்தின் மூலமாக 125 ரூபாயும் ப்ரபந்தமாயிற்று. சென்னையில் வாழும் ஸ்ரீ உ. வே. Dr. ஸம்பத்ஸ்வாமி ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி 500 ரூபாய் அட்வான்ஸாக அளித்தருளி மஹோத்ஸாஹத்தை ஊட்டியுள்ளார். P. B. A. *

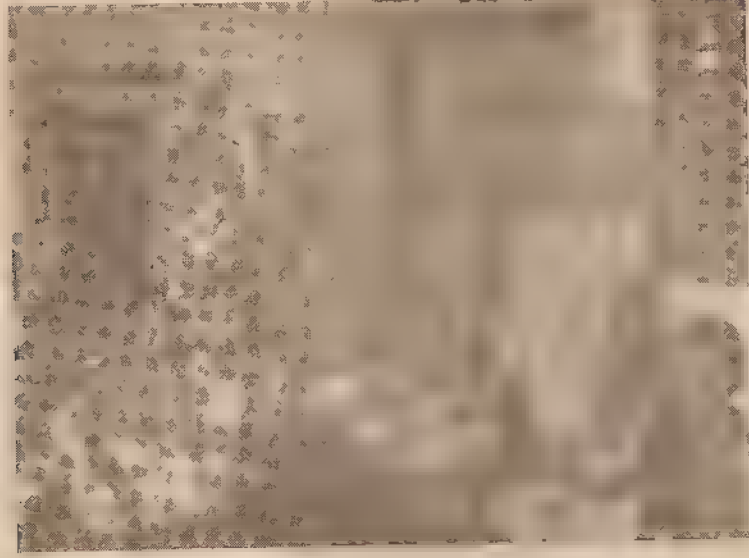

[illegible]

உ. வே. அகரம் கஸ்தூரி. ராஜகோபாலையங்கார் ஸ்வாமியின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி
மஹோத்ஸவம்.

சித்தூரில் ஸுப்ரஸித்த
ராம விளங்கும் ஸ்ரீலே
ஆடிடர். K. V. நரஸிம்
ஹன் ஸகோதரரான ஸ்ரீ
ராஜகோபாலா சாரியர்
ஸ்வாமி சின்னகாஞ்சீபு
ரம் தென்னண்டைமர்ட
வீதியில் ஸகலவித ஸம்ரு
த்தியுடனும் எழுந்தருளி
யிருக்கிறார். இவரும் ஆடி
டரே, இவர்க்கு 3-12-69
தேதியில் ஸவக்ருஹத்
தில் ஷஷ்ட்யந்தபூர்த்தி
புராண நவமி ஸகோ
த்தர மானவைதி க
ஸ்ரீ விளங்க நடைபெற்
றுது. (அதாவது) வைதி

...க்களைக் கொண்டு முன்னடி ஐந்துநாள் வேதபாராயணம் [ஸம்ஹித]
... [ஸம்ஹித] மீதிஸாஸபாரணபடனத்துடன் நடைபெற்றது. அப்போது அந்

யன காலமாயிருந்தபடியால் அதற்கேற்ற திவ் ப்ரபந்த ஸேவையும் நடந்தேறியது. சாஸ்த்ரோக்த ப்ரக்ரியையில் ஆயுஷ்ய ஹோமமும் மாங்கல்யதாரணமும் ஆசீர்வாத கோஷ்டியும் சிறந்த பூரிதானங்களும் நடைபெற்றன. *

— நித்யஸ்ரீர் நித்ய மங்களம். —

சென்னையில் திருப்பாவை மாநாடுகள்

சென்னை மாநகரில் ஏறத்தாழ என்பது இடங்களில் முப்பதும் தப்பாமே திருப்பாவை காலக்ஷேபங்கள் நடைபெற்றதாக அறிகிறோம். அது தவிர, மார்கழித்திங்களில் வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் குறிப்பான சில இடங்களில் திருப்பாவை வித்வத்ஸதஸ்ஸென்னும் பெயரால் சிறியவும் பெரியவுமான கூட்டங்களும் நடைபெற்றன மேலமாம்பலம் சாரதா வித்யாநிலயம், கிருஷ்ணப்பநாயக்கன் அக்ரஹாரம் சங்கரமடம், நுங்கம்பாக்கம் பிரசன்னவேங்கடேசப் பெருமாள் ஸன்னிதி, முத்தியால்பேட்டை நவநீத கிருஷ்ணன் ஸன்னிதி ஆகிய இவ்விடங்களில் நடைபெற்ற ஸதஸ்ஸுகள் நாமறிந்தவை. “செல்வத்திருமாலால் எங்குந்திருவருள் பெற்று இன்புறுவர்” என்ற ஆண்டாளநுகர்ஹம் எங்குந் தழைத் தோங்கி வருவது பற்றி மிக மகிழ்கிறோம். *

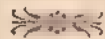
சென்னையில் வைணவ மகாநாடு.

உட்கார்ந்த நிறைந்த புகழாளரான (மாஜி மினிஸ்டர்) K. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களின் சிறந்த முயற்சியால் சென்னையில் ஸ்தாபனம் பெற்றிருக்கின்ற

ஸ்ரீவைஷ்ணவ மகா
சங்கத்தின் 44 வது
மகாநாடு சென்ற
69 டிஸம்பர் மீ 27
தேதி முதல் 30
தேதியளவான
நான்கு நாட்களில்
ஸ்ரீமான். சி. சஞ்
சிவ நாயுடு அவர்
களின் தலைமையில்
வெகு சிறப்பாக
நடைபெற்றது.
முதல் மூன்று நாட்
களில் புருஷர்
களின் சபையும்,
நான்காவது

பெண்மணிகளின் சபையும் நடைபெற்றது. முதல் நாள் சபையைத் திறந்து
சந்தவர் உயர் திரு. நரசிம்மனவர்கள் சென்னை அறநிலைய ஆணையர். இப்பெரியார்
பு சொல்லின்பமாரி பொழிந்து சபையோர்களை ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்த்தினர்.
பு நாட்களிலும் பல சொற்பொழிவாளர்கள் வந்திருந்து வைணவ சமயச்
சை யெடுத்துரைத்தது பாராட்டத்தக்கது. மேன்மை தங்கிய உயர் திரு
கோபால் நாயக்கர் B. A. B. L. அவர்களின் ஒத்துழைப்பினால் சபையின்
சென் ஒழுங்குபட நடந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. வைணவமதம் தழைத்
த சபை நீடுழிகாலம் நிலவுமாக. *

நிறியது.
ஆசைர்
... *
மே திருப்
பித்திங்க
விதலத்
பெற்
ஹாரம்
தி, முத்
பெற்ற
பெற்று
பு பற்றி
... *

ஸ்ரீராமாநுஜன் 250 ல்கண்ட நமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 30-11-69

வரை உபகரித்தவர்களின் ஜாபிதா முன்னிதழ்களில்

(அதாவது 251, 252 களில்) வெளியிடப்பட்டது.

அதன் பிறகு 31-12-69 வரை உபகரித்தவர்களின்

ஜாபிதா வருமாறு

சென்னை.2 N.T ரகுராமகிருஷ்ணன்

„ 4.மயிலை K.K.A.ராகவாச்சாரியர்

„ „ P. S. கண்ணபிரான்

„ „ T.A. திருவேங்கடாச்சாரியர் T. V. S.

திருவல்லிக்கேணி V.T.ரங்கஸாமி ஐயங்கார்

„ திருமணி(ராஜப்பா) நரசிம்ஹாச்சாரியர்

„ காவல்குழனி. விஞ்சிமூர். அனந்தாச்சாரியர்

„ T. Srinivasan சிங்கபெருமாள் கோவில்

„ C.S. Parthasarathi Iyengar B.A.B.L

சென்னை 7. நல்லப்பா, பார்த்தஸாரதி
ஐயங்கார்

„ 9. R. Natarajan

„ 17. S.R. திருவேங்கடம். (ஸம்பத்து)

„ 31. திருமழிசை. புத்தாமி வெங்கடா
ச்சாரியர்

„ 33. R. சடகோபாச்சாரியர் (சேனங்குளம்

„ „ கபிஸ்தலம் A.ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்.

„ 34. V.Krishnaswami Iyengar

அண்ணன்கோயில் P. B திருவேங்கடாச்சாரியர்

„ K. ஜகன்னாதய்யங்கார்.

ரிய குளம் A.R. சேஷாத்ரிஐயங்கார்

Bangalore 3. Sri Betarayaswami

„N.C. இந்திரா

„ M.A.Krishnamachair

„ RajaJinagar,, E S.Bhuvanahan MA.

குறிப்பு: இதுவரை வெளியிட்ட மூன்று ஜாபிதாக்களிலும் சேராத நபர் களுக்குப் பத்ரிகை நிறுத்தப்பட்டது.

Coimdatore- G. மஞ்ஜுளா.

„ U B. வேங்கடராமாநுஜதாஸர்

„ K.R. Narasimhan

Dindigal. D.ராஜகோபாலனவர்கள்

Eranakulam T.C.A. Ramanujam காஞ்சி.

Hyderabad K Jagannadhachariar

„ Srimathi Kanakamani

கரியமாணிக்கம். V. நாராயணன் (மதுரை)

கூரம். K.V. ரங்கநாதன்.

காஞ்சி. நம்பின்னேஸன்னிதிபகவத் விஷய

காலக்ஷேப கோஷ்டிஸமிதி. 425. Rs.

மேலவிடையல். R. விஜயராகவையங்கார்

நாங்குனேரி. D. திருமலாச்சாரியர் ஸ்வாமி

பணிகல்பெட். நானிம்ஹாச்சாரியர்

புத்தூர் P.K. கோவிந்தராஜய்யங்கார்

புத்தூர். V. Narayanan

ஸ்ரீரங்கம் Srinivasayyengar(Rtd D S P.

„ M. S. Ambu Iyer

சேலம். Y. K.-V. ஸந்தானம் செட்டியார்

ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் சாமுஜயங்கார்.

Iirupati. T.A.கிருஷ்ணமாச்சாரியர் வித்வான்

திருவள்ளூர் புரிசைகிருஷ்ணமாச்சாரியர் வித்வான்

வி. பூதூர். வெங்கடஸாமி ரெட்டியார்

வித்வான்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன்—253, 254

1-69

திருவரங்கம் பெரிய கோயில்

திருவரங்கம் பெரிய கோயில்

வித்வான்
யர்வித்வான்
ட்டியார்
ன.
ராத நபர்

ကျေးဇူးတင်သော ဗုဒ္ဓဘုရား

ကျေးဇူးတင်သော ဗုဒ္ဓဘုရား

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரங்கநாயகாஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதபரப்ரஹ்மணே நம:

மணவாள மாமுனிகளின் அறுநூறு ஸ்ரீ ரங்கநாதபரப்ரஹ்மணே நம:

திருவரங்கத் தமிழ் மாலை

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணர்ணவம்
யதீந்தரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

முன்னுரை

* தென்னாடும் வடநாடுத் தொழிற்ற திருவரங்கத் திருப்பதியின்மேல்
உதித்துள்ள ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களெல்லாம் ஒன்று விடாமல் தொகுக்கப்பட்டு
ஸ்ரீமக்கேபமான எமது உரையுடன் வெளியிடப்படுகின்றன. தனிப் பிரபந்தமாக
தரித்த திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அமலனாதிபிரான் ஆகிய இம்மூன்று
பிரபந்தங்களை முன்னம் வெளியிட்டு, அதன்பிறகு பதிகப் பாடல்களாக
வற்றை வெளியிட்டு, அதன்பிறகு தனிப்பாசுரங்களையும் துணுக்கைப் பாடல்
வெளியிட்டுத் தலைக்கட்டுவோம். திருவரங்கம் விஷயமாகப் பெரியாழ்வா
ரர் செய்த பதிகங்கள் மூன்றில் முதலதான் * மாதவத்தோன் பதிகத்தில் " திருவ
ரங்கத் தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன் விரித்தன " என்றருளியதைப் பின்பற்றி இந்தத்
தொகுப்புக்குத் திருவரங்கத் தமிழ்மாலையென்று திருநாமஞ் சாற்றினோம்.

— பாடல் குறிப்பு —

திருவரங்கத் திருப்பதி நூல்கள்—3
திருமாலை, 2. திருப்பள்ளியெழுச்சி.
அமலனாதிபிரான்.
— பதிகங்கள் —
1. கங்குலும் பகலும்,
2. தேட்டருந்திறல்தேன்.
3. மெய்யில்வாழ்க்கை.
4. மாதவத்தோன்புத்திரன்.
5. மரவடியைத் தம்பிக்கு.
6. துப்புடையாரையடைவது.

ஆண்டாள்—தாமுகக்குந்தங்கையில்
திருமங்கையாழ்வார்—
1. உந்திமேல் நான்முகனை
2. வெருவாதாள்வாய்வெருவி
3. கைம்மானமழுகளிறறை
4. பண்டை நான்மறையும்.
5. ஏழையேதலன்கீழ்முகன்.
துணுக்கைப் பாசுரங்கள்—
ஆழ்வார்கள் பதின்மரும்.
திருவரங்கத்தமுதனார்.
மணவாள மாமுனிகள் (நூற்றந்தாதி.)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த திருமாலை

(தனியன்)

மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே! மதினரங்கீ
கற்றினம் மேய்த்த கழவினைக்கீழ்—உற்ற
திருமாலை பாடுஞ்சீர்த் தொண்டரடிப் பொடியெம்
பெருமானே யெப்பொழுதும் பேசு.

மனமே	நெஞ்சே!	கழல இணை கீழ்	இரண்டு திருவடிகளின் கீழே
மற்று ஒன்றும்	வேறொன்றும்	உற்ற	ஸம் பந்தம் பெற்றிருக்கிற
வேண்டா	{ (உனக்கு விரும்ப) வேண்டிய தில்லை;	திருமாலை	{ 'திருமாலை' என்னும் திவ்ய ப்ரபத்தத்தை
மதிள் அரங்கீ	{ ஸப்த ப்ரகாசாங்களோடு கூடிய ஸ்ரீரங்கத்துக்குத் தலைவரான நம்பெருமா ளுடைய	பாடும்	பாடியருளின
கன்று இனம்	{ (கிருஷ்ணாவதாரத்தில்) கன்று களின் கூட்டங்களை மேய்த்த	சீர்	கல்யாண குணங்கொடியுடைய
மேய்த்த	{ தருளிய	தொண்டரடிப் பொடி எம் பெருமானே	{ தொண்டரடிப்பொடி யாழ் வாரை
		எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலமும்
		பேசு	அநுஸந்திக்கக்கடவாய்.

மூன்றாமடியில் வெண்டளை தவறுகின்றது; “திருமாலைபாடுஞ்சீர்த் தொண்டர்பொடியெம்” என்று பாடமிருந்திருக்கும்; காலகதியில் மாறுட்டிருக்குமென்பர் பெரியோர்.

**காவலிற் புலனைவைத்துக் கவிதனைக் கடக்கப்பாய்ந்து*

நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்தமர் தலைகளமீதே *

மூவுல குண்டுமீழ்ந்த முதல்வநின் னுமங்கற்ற *

ஆவலிப் புடைமைகண்டாய் அரங்கமா நகருளானே.

2

மூ உலகு	எல்லா வுலகங்களையும்	புலனை	பஞ்சேந்திரியங்களையும்
உண்டு	{ (ப்ரளய காலத்திலே திரு வயிற்றிலே வைத்து	காவலில் வைத்து	{ (வெளியில் ஓடாதபடி) சிறை யில் அடைத்து
உமிழ்ந்த	{ (ப்ரளயம் நீங்கின பிறகு அவற்றை) வெளிப்படுத்திய	கவிதனை	பாபராசியை
முதல்வ	ஜகத்காரணபூதனே!	கடக்க பாய்ந்து	வெகுதூரம் உதறித்தள்ளி
	அரங்கமாநகருளானே!—;	நாவலிட்டு	ஜயகோஷம் செய்து
நின் நாமம்	{ உனதுதிருநாமத்தைக் கற்றத னுலுண்டான	நமன்தமர் தலை கள் மீதே	{ யாபடர்களின் தலைமேல்
ஆவலிப்	{ செருக்கினுலே	உழி தருகின்றோம்	அடியிட்டுத் திரிகின்றோம்.
புடைமை			(கண்டாய்—முன்னிலை அசைச்சொல்)

***—அடியார்களைக் காத்தருளும்பிறம் நன்கு விளங்கும்படி கோயிலில் கண் வளர்ந்தருளும் பெருமானே!, உன் திருநாமத்தை நான் கற்றதனால் பெற்றபேற்றின் கனத்தைக் கண்டாயே! அஹஹ! என்னைத் தீவழியில் செலுத்தி உனக்கு விலக் காக்கின பஞ்சேந்திரியங்களை அவற்றின் ஸ்வாதந்திரியம் ஒன்றும் ஒங்கவொண் ணாதபடி அமுக்கி, இத்தனை நாளாக இவற்றை அமுக்கியாளமுடியாதபடி தடையாய்க்கிடந்த பாபங்களையும் உதறிவிட்டு, இதனால் நரக பாதையில் நின்றுப் பயம் தவிர்ந்து யமகிங்கரர்களின் தலைமேல் அடியிட்டுத் திரியாநின்றேன். எனது செருக்கு எப்படிப்பட்டது! பாராய் என்கிறார்.

அரங்கமாநகருளானே !—			
மணிசர் தாம்	மறுஷ்யர்கள்	அது ஆகும்	{ நெஞ்சால் நினைக்கவும் தகாத
வேதம் நூல்	வேத சாஸ்திரத்திற்படியே	பிணி	{ யெளவநாவஸ்தையாயும்
நூறு பிராயம்	{ நூறு பிராயம் வாழ்ந்திருப்பர்	பசி	{ வியாதிமயமாயும்
புகுவரேலும்	{ களையாளும		{ ஐந்து இந்திரியங்கட்கும்
பாதியும்	{ அந்த சதாயுஸ்ஸில் பாதி		{ ஐந்து விஷயங்களிலுமுண்
	{ யான ஐம்பது வருஷமும்		{ டான ஆசையைத் தெடிக்
உறங்கி போடும்	உறக்கத்தாலே கழியும் ;	மூப்பு	{ கும் காலமாயும்
நின்ற இப்	{ மிகுந்த ஐம்பது வருஷம்	துன்பம்	{ கிழத்தனமாயும்
பதினையாண்டு	{ சிசுவாயிருக்கும் அவஸ்தை		{ மற்றும் பல துபைபங்களாகவும்
பேதை	{ யாயும்	ஆதலால்	{ கழியும் ;
பாலகன்	{ 'சிறுபயல்' என்னுந் படியான		{ இப்படி ஆயுஸ் முழுவதும்
	{ அவஸ்தையாயும்	பிறவி	{ அநர்த்த பரம்பரையாய்க்
		வேண்டேன்	{ கழிகிறபடியால்
			{ ஜன்மத்தை
			{ விரும்புகிறேனில்லை.

* * *—உலகத்தில் மாணிடப்பிறவியென்பது ஜன்மந்தர ஸஹஸ்ரநற்றவங்களாலேபெறக்கூடியது; அதனை வருந்திப்பெற்றாலும், கர்ப்பத்திலேயும், பிறந்தவுடனும், நாலுநாள் கழித்தும் சில மாதங்கள் கழித்தும் சில வருடங்கள் கழித்தும் இறக்கக் கூடியவர்கள் பெரும்பான்மையரேயன்றி, வேதசாஸ்திரத்தில் 'சதாயுஸ்வை புருஷ:' [மனிதன் நூறு பிராயம் வாழ்வான்] என்று கூறியுள்ளபடி தீர்க்காயுஸ்ஸாக வாழக்கூடியவர் மிகச் சிறுபான்மையரே; விதிவசத்தால் சிலர் நூறு பிராயம் புக்கு வாழப்பெற்றாலும் அவரது வாழ்நாள் கழியும் வகையை ஆராய்ந்தால் ஒரு நொடிப் பொழுதாவது நற்போதாகக் கழிய வழியில்லை. ஸரீரன் அஸ்தமித்து மீண்டும் உதிக்குமளவும் உறங்குவது ஒருநியமமாக வந்துவிட்டபடியால் அஹோராத்திரமாகிய ஒரு தினத்துக்கு உள்ள அறுபது நாழிகையில் முப்பது நாழிகை உறக்கத்தில் கழிகிற கணக்கில் பாதி ஆயுஸ்ஸாகிய ஐம்பது வருஷம் உறக்கத்தால் கழிந்ததாகிறது; மற்ற பாதியான வாழ்நாளில்—தன்னுடைய ஸ்விதாஹிதம் தாயின் அதிமாயிருக்கும் சிசுவாவஸ்தையாய்ச் சிலகாலமும், எத்தனை தீர்புகள் செய்தாலும் சீறவொண்ணாதபடி செல்வப்பிள்ளை பருவமாய்ச் சிலகாலமும், பிறகு யௌவனம் வந்து புகுந்து விஷயாந்தரங்களிலே மண்டித்திரியும் பருவமாய்ச் சிலகாலமும், இங்ஙனே இந்திரியச் சிறையிலே அகப்பட்டுத் தடுமாருநிற்க இடிவிழுந்தாற்போலே வந்து புகுகிற கிழத்தனமாய்ச் சிலகாலமும், "அத்யுத்தடை: புண்யபாணரிஹைவ பலமச்நுதே" [வரம்பு கடந்த புண்ய பாபங்களின் பலனை இப்பிறவியிலேயே அநுபவிக்கிறான்] என்றபடி யௌவனத்திற் செய்த எல்லை கடந்த குறும்புகட்குப் பலனாக எய்தும் பிணிகளால் வருந்துவதாய்ச் சிலகாலமும், பசியினால் ஒன்றும் தோன்றாதபடி இடர்ப் படுவதாய்ச் சிலகாலமும், ஒருபக்கத்தில் மகன் செத்தான் என்று கேட்டு அழுவதும், மற்றொரு பக்கத்தில் மனைவி செத்தாள் என்று கேட்டு அழுவதுமாய் இப்படி ஸம்ஸாரத் துன்பங்களில் ஆழ்ந்து செல்லும் நாளாய்ச் சிலகாலமும் கழிவதால் இத்துன்பங்களை அநுபவிப்பதற்கு இன்னும் சிறிது ஆயுள் கடன் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதாமேயன்றி உள்ள வாழ்நாளில் ஆத்மாவைப்பற்றிச் சிறிதாகிலுஞ் சிந்திக்கப் பொழுதுகிடைப்பரிது; ஆதலாலிப்பிறவி எனக்கு வேண்டா என்கிறார். (3)

மொய்த்தவல் வினையுள்ளின்று முன்றெழுத் துடையபேரால் *

கத்திர பந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான் *

இத்தனை யடியாரானுக்கு இரங்கும் நம்மரங்கனாய் *

பித்தனைப் பெற்றுமந்தோ பிறவியுள் பிணங்குமாறே.

அடர்ந்து கிடக்கிற	இத்தனை அடி	இவ்வளவு ஆறுகூலியமுடை
கட்டிய பாபராசியினுள்ளே	யர் ஆறுக்கு	யவச் சட்டமும்
கட்டுண்டிருந்தும்	இரங்கும்	அருள் புரிகின்ற
கோவிந்த நாமத்தாலே	நம் அரங்கன்	நம் அழகிய மணலாளனாகிற
கைத்ரபந்துவுமன்றோ	ஆய பித்தனை	ஆச்சரித விடாமுத்தலை
சிறந்த பதவியை	பெற்றும்	சேஷியாகப் பெற்று வைத்தும்
கண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றான்	பிறவியுள்	ஸர் ஸரத்திலகப்பட்டு
	பிணங்கும் ஆறே வருந்துகிற விதம் என்னே	அந்தோ ஐயோ!

*—இப்பாட்டு முதல் பதினான்காம் பாட்டளவும் பகவத் விஷயத்திலே ஆழங்காற்படாமல் உடலுக்கே கரைந்து நைந்து திரியும் ஸம்ஸாரிக லுக்கென்று பொறுக்கமாட்டாமல் தளர்ந்து ஒரு பக்கத்தில் ஆச்சரியப்பட்டு ஒரு பக்கத்தில் வருத்தப்படும் இன்னொரு பக்கத்தில் வெறுப்புற்றும் ஒரு பக்கத்தில் நிந்தித்துக்கொண்டும் பேசுகிறார்.

புன்றெழுத்துடைய பேரால்—இன்ன திருநாமமென்னுதே ரஹஸ்யமாய்ச் சிவம்—ருசி பிறந்த பின்பு 'அந்தத் திருநாமம் எது?' என்று விரும்பிக் கேட்டுப் போதைக்கு உபதேசிப்போமென்றும்.

கத்திரபந்து—பிராமணர்களுள் அதமனை 'ப்ரஹ்மபந்து' என்கிறாப்போலே, பிழர்களுள் அதமனை கைத்ரபந்து என்கிறது. நம்முதலிகள் கோஷ்டியில் 'பிரான்' என்றாற்போலே ரிஷிகள் கோஷ்டியில் 'கைத்ரபந்து' என்றால் செவி க்குத்தப்படியாய்த்திருப்பது' என்பர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை. நாலாரானுபாய க்ருமை கூரத்தாழ்வான் சரிதத்தில் காணத்தகும்.

பரங்கதி—பரகதி என்றவாறு; அதாவது பரமபதப்ராப்தி. கோவிந்தநாம மத்தனத்தால் பாபராசியில் நின்று விடுபட்டவளவேயன்றி, ஐச்வரியம் உடைய முதலிய கைத்ர பலங்களைப் பெற்றெழியாதவளவேயுமன்றி நித்ய க்ருமைய நித்யாநுவதத்தையன்றே அவன்றன் பெற்றது. (4)

பெண்டிரால் ககங்களுய்ப்பான் பெரியதோரிடும்பைபூண்டு *

உண்டிராக் கிடக்கும்போதும் உடலுக்கே கரைந்துநைந்து *

தண்டுழாய் மாலைமார்பன் தமர்களாய்ப் பாடியாடி *

தொண்டுபூண்டமுதமுன்னுத் தொழும்பர்சோறுக்குமாறே. 5

மனைவியரால்	தண்	துழாய்	குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலை
ஸகல ஸுகங்களையும்	மாலை மார்பன்	யைத்	திருமார்பிலணிந்த
அநுபவிப்பதாகக் கருதி	தமர்கள் ஆய்	பெருமானது	அடியாராய்
மிகப் பெரிதான துயரங்களை	பாடி	(அவன் ருணங்களை வாயா	ரப் பாடி
மேற்கொண்டு	ஆடி	(பரவசராய்க் கூத்தாடி	
இராப்பொழுதிலே	தொண்டு	(இவ்வகைகளாலே) சேஷ	
புஜித்து	பூண்டு	வருத்தியை மேற்கொண்டு	
படுக்கையிலே சாயும்	அமுதம்	(பகவத் குணபவமாகிற)	
போதும்	உண்ண	அமுதத்தைப் புஜிக்கப்	
சரீரத்திற்காகவே கவலைப்	தொழும்பர்	பெருத நீசர்	
பட்டு	சோறு உகக்கும்	சோற்றை விரும்பும் வகை	
தெஞ்ச உணியப்பெற்று	ஆறே	என்னோ!	

* * *—பெண்களோடு அணைந்து சுகத்தை அநுபவிக்க விரும்புதல் தீயோடு அணைந்து விடாய்தீர் நினைப்பதையும், ஆடுகிற பாம்பின் நிழலிலே ஒதுங்கி ஸுகம் பெற நினைப்பதையுமொக்கு மென்பார்—பெண்டிரால் சுகங்களுப்ப்பான் பெரியதோ ரிடும்பை பூண்டு என்கிறார். ஐயோ! துக்கத்திற்கு ஸாதநமானவற்றையே சுகத் திற்கு ஸாதநமாக நினைப்பதே! இப்படியுமொரு மயக்கமுண்டோ! பிழைக்கவேணு மென்று நினைப்பாரும் விஷத்தையுண்பரோ! என்றவாறு. (5)

மறஞ்சுவர் மதினெடுத்து மறுமைக்கே வெறுமைபூண்டு *

புறஞ்சுவ ரோட்டைமடம் புரளும்போதறியமாட்டீர் *

அறஞ்சுவ ராகிநின்ற அரங்குநீர் காட்செய்யாதே *

புறஞ்சுவர் கோலஞ்செய்து புன்கவ்வக் கிடக்கின்றீர்.

6

மறம் சுவர் கொடுமையாகிற சுவரை
மதிள் எடுத்து மதிளாக எழுபடியும்,
மறுமைக்கு ஆழமிக பலத்திற்கு
வெறுமை ஏழ்மையை மேற்கொண்டும்
பூண்டு இருக்கிற நீங்கள்
புறம்சுவர் வெளிச்சுவராய்
ஓட்டை அறித்யமான
மாடம் சரீரமானது
புரளும்போது தரையில் விழும் காலத்தை
அறியமாட்டீர் அறியமாட்டீர்;

அறம் சுவர் ஆகிநின்ற } தர்மமே ப்ரக்குதியாக நிற்கிற
அரங்குநீர்க்கு அழகிய மணவாளனுக்கு
ஆள் செய்த } அடிமை செய்யாமல்
யாதே }
புறம் சுவர் வெளிச்சுவரான உடம்பை
கோலம் செய்து அலங்கரித்து
புன்கவ்வ } (சுடுகாட்டுப்) பறவைகள் கவ்
கிடக்கின்றீர் } விக்கொள்ளும்படி
கிடக்கின்றீர்களே.

* * *—விஷயங்கள் அற்பமென்றும் அஸ்திரமென்றும் கீழ்க்கூறிய ஆழ்வாரை நோக்கிச் சிலர் “விஷயங்களுக்கு அஸ்திரமென்றும் முதலிய பலதோஷங்களுள்ளன வாயினும் அவற்றை நாங்கள் விடவேணுமென்ற நியதி இல்லை; ஒரு விஷயத்தில் பூர்ணமான அனுபவத்தைப் பெறுதொழிவோமாயினும் விஷயங்கள் பலஉளவாகையால் ஒன்றில் இல்லாத நன்மையை வேறொன்றிலே கூட்டிக்கொண்டு அனுபவிக் கிறோம் போம்” என்று சொல்ல, “அப்படியே யானாலும் அந்த விஷயங்களை அநு பவிக்கக்கூடிய நபர் ஸ்திரமாயிருக்கவேணுமே; அவ்விஷயங்களைப்போலவே போக்தாக்களான நீங்களும் அஸ்திரரீகிடீர்” என்கிறார் இப்பாட்டால். ... (6)

புலையற மாகிநின்ற புத்தொடு சமணமெல்லாம் *

கலையறக் கற்றமாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதாம் *

தலையறப் புண்டும்சாகேன் சத்தியங் காண்மீனையா *

கிலையின விலங்கை செற்ற தேவனே தேவனுவான்.

7

கலை சாஸ்திரங்களை
அற கற்ற மாந் } நன்றாக ஓதின மனிதர்
தர்தாம் }
புலை அறம்ஆகி } நீச தரும்மாயிராநின்ற
நின்ற }
புத்தொடு சம } பெளத்தமதம் ஸுபணமதம்
ணம் எல்லாம் } முதலிய எல்லா மதங்களையும்
காண்பரோ } நெஞ்சாலேதான் ஆராய்வார்
களோ? }
கேட்பரோ } காதுகொடுத்துத்தான் கேட்
பார்களோ? (அது நிற்க)

தலை அறப் புண்டும் } என் தலையானது அறுக்கப்
புண்டும் } பட்டாலும்
சாகேன் } தான் சாகமாட்டேன்;
சத்தியம் } இது சத்தியம்;
ஐயா } ஸ்வாமிகளே!
காண்மீன் } (ப்ரத்யக்ஷமாகக் காட்டு
கிறேன்) பாசுங்கள்;
கிலையினல் } வில்லாலே
இலங்கை செற்ற } இலங்கையை நாசஞ்செய்த
தேவனே } எம்பெருமானே
தேவன் } ஸர்வேசுவரனைப் படுவன்,
ஆவான் }

...—தொண்டுபூண்டமுதமுண்ணுத்தொழும்பர் என்றும், “புள் கவ்வக் கொண்டு” என்றும் எங்களை இகழ்ந்துரைப்பதிற் பயனென்? ஸம்ஸாரத்தின் உயிராநின்றது; அன்றியும் “தொண்டுபூண்டு அமுதமுண்போமென்று” எந்தத் தேவனை வணங்கி வழிபடுவதென்று தெரியவில்லை; நாங்கள் நிச்சயம்பண்ண மாட்டாமையாலே ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்கிறோம்; “ஆகுற்றமென்?” என்று சில ஸம்ஸாரிகள் கூற, அவர்களைத் தெளிவிக்க ஆழ்வார், தேவதா நிஷ்கர்ஷம் பண்ணித்தருகிறாரிப்பாட்டில். ... (7)

வெறுப்பொடு சமணர்முன்டர் விதியில்சாக்கியர்கள் * நிற்பால்
பொறுப்பரியனகள்பேசில் போவதே நோயதாகி *
குறிப்பெனக் கடையுமாகில் கூடுமேல் தலையையாங்கே *
அறுப்பதே கருமங்கண்டாய் அரங்கமா நகருளானே.

8

அரங்கமா நகருளானே !

பொருது	(பகவத் விஷயத்தைக் கேட்க பொருது) வெறுப்பொடு கூடிய	போவது	{ முடிந்து போவது (உத்தமம், அங்ஙனன்றியே)
எனக்கு	ஷைமணர்களும் சைவர்களும் பாக்கியஹிகரான பௌத்தர்களும் உன் விஷயத்திலே பொறுக்க முடியாத சில வார்த்தைகளை சொல்லுவார்களாகில் அந்த நிந்தைகளைக் கேட்டுத் தலையையாங்கே	எனக்கு	{ (பகவத் விரோதிகளின் ஸத்தையையும் பொருது) எனக்கு இலக்கு வாய்க்குமாகில் (அதற்குமேல்) (எனக்கு சக்தியும்) கூடுமாகில் உன்னை நிந்தித்த அவ்விடத்திலேயே
சில	அறி	கூடுமேல்	{ உன்னை நிந்தித்த அவ்விடத்திலேயே
கேட்க	பொறுக்க முடியாத சில வார்த்தைகளை சொல்லுவார்களாகில் அந்த நிந்தைகளைக் கேட்டுத் தலையையாங்கே	ஆங்கே	{ உன்னை நிந்தித்த அவ்விடத்திலேயே
கேட்க	பொறுக்க முடியாத சில வார்த்தைகளை சொல்லுவார்களாகில் அந்த நிந்தைகளைக் கேட்டுத் தலையையாங்கே	தலையைய அறுப்பதே	{ அவன் தலையை அறுத்துத் தள்ளுகையே
கேட்க	பொறுக்க முடியாத சில வார்த்தைகளை சொல்லுவார்களாகில் அந்த நிந்தைகளைக் கேட்டுத் தலையையாங்கே	கருமங்கண்டாய்-செய்யத் தக்கதுகாண்.	

***—வெறுப்பொடு—ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டன்றியே நிஷ்காரணமாக நுமானுடைய பெருமை என்றால் சிவீலென்று திரஸ்கரிக்கையாகிற வெறுப்பொடுகூடிய புறச்சமயிகள், ஸாத்தவிகர் காது கொடுத்துக் கேட்கப்பொருது உன் தூஷணங்களைப் பேசும்போது அப்பேச்சுக்கள் ஒரு ஸாத்தவிகன் காதில் புகுந்தால், அவன்ருன் மெய்யே ஸாத்தவிகனாகில் அந்த ஷைணத்திலேயே உயிர் துறக்கவேணும் என்கிறார்—முன்னிரண்டடிகளால். உயிர் துறந்து நோய் முதலிய சில வியாஜங்கள் நேரவேண்டுமே என்று சிலர் கூடுமென்றெண்ணி “போவதே நோயதாகி” என்கிறார். பகவந்நிந்தை தற்கு மேற்பட்ட நோய்கூட உலகத்திலுண்டோ? என்பது கருத்து. துஷணிகள் சொல்லுகிற தூஷணங்களை அநுவதிக்கவேண்டுமானால் அந்த தாம் முன்னம் நெஞ்சால் நினைத்தாகவேண்டு மாதலால் அங்ஙனம் செய்யும் கொடிய பாவமாகக்கருதி “பொறுப்பரியனகள்” என்று ஸமுதாயமாறுகிறார். மின்னடிகளால் இவ்வாழ்வாருடைய வீரவைணவம் விளங்கும்.

மற்றுமோர் தெய்வமுண்டே மதியிலே மானிடங்கள் *
உற்றபோ தன்றிநீங்கள் ஒருவனென் றுணரமாட்டீர் *
அற்றமே லொன்றறியீர் அவனல்லால் தெய்வமில்லை *
கற்றிமை மேய்த்தவெந்தை கழவினை பணிமினீதே.

9

மதி இலா	தத்துவஞானமில்லாத	மேல்	(பதப்பொருளுக்கு) மேற்பட்ட
மாணிடங்காள்	மனிதர்களே!	அற்றம்	மறைபொருளை (தாற்பர
மற்றும்	(நான் சொல்லுகிறவனைத்)		யத்தை)
ஓர் தெய்வம்	தவிரவும்	ஒன்று அறியீர்	சிறிதும் அறியமாட்டீர்கள்;
	(சரணமாக அடையக் கூடிய		(இனி முடிவுப்பொருளை நீங்கள்
உண்டே	வேறு) ஒரு தெய்வம்		உணர்வாறு கூறுவேன்;)
நீங்கள்	உண்டே? [இல்லை]	அவன் அல்லால் அந்த எம்பெருமான் தவிர	
	நீங்கள்		(சரணமடையக்கூடிய) தெய்
உற்ற போது	(சரணமடைந்த அந்த	தெய்வமில்லை	வம் (வேறென்று) இல்லை,
அன்றி	கூடத் தேவர்கட்கு) ஒரு		(ஆகையால்)
	ஆத்து நேர்ந்த காலத்தி	கன்று இனம்	கன்றுகளின் கூட்டங்களை
	ல்லாமல் (பற்றைக்காலத்	மேய்த்த	(மிக்க உதப்போடு) மேய்த்து
	தில்;	எந்தை	வந்த எமது ஸ்வாமியான
ஒருவன் என்று	(நான் சொல்லுகிற இவன்)		ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய
உணர்மாட்டீர்	ஒருவனை கடவுள் என்பதை	கழல் இணை	இரண்டு திருவடிகளையும்
	அறியமாட்டீர்கள்;	நீர் பணிமின்	நீங்கள் சரணமாகப் பற்றுங்
	(நீங்கள் இப்படி அறியாமலுக்குக் காரண		கள்.
	மென்னவெனில்; வேதத்திலே)		

***—வதேவரையும்பற்றிக் கூறுகிற வேதத்தின் உட்பொருளை நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறியுத்திறமை யில்லாமையால் நீங்கள் தேவதாந்தரங்களைப் பற்று கின்றீர்கள். 'ஒரு குறையும் வாராமல் உன்னைப் பாதுகாக்கிறேன்' என்றுப் பரதிஜ்ஞை பண்ணி பாணஸூரனது வாசலிலே பரிவாரத்தோடு பாதுகாவலாயிருந்த சிவன் அந்த வாணசூரனை எதிர்த்துவந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு போர் செய்யமாட்டாமல் தோற்று ஓடினபோது அந்தச் சிவனுடைய வலியின்மைபை அந்த வாணன் கண்டறிந்ததுபோல நீங்களும் சரணமாகப் பற்றியிருக்கிற தேவதாந்தரங்களுக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்தால்தான் அத்தெய்வங்களின் பலவீனத்தைக் கண்டறிவீர்கள்; நீங்கள் இப்படி பரமாத்மாவைத் தவிர்த்து இதர தேவதைகளைப் பற்று தற்குக் காரணம் நமக்குப் பகுத்தறிவு இல்லாமையே. உண்மையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத்தவிர வேறு தெய்வமில்லை. ஆகையால் நீங்கள் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவையே சரணமாகப் பற்றுங்களென்று உபதேசிக்கின்றனரென்க.

நாட்டினுள் தெய்வமெங்கும் நல்லதோ ருள்தன்னாலே *

காட்டினுள் திருவரங்கம் உய்பவர்க் குய்யும்வண்ணம் *

கேட்டிரே நம்பியீர்கள் கெருடவாகனமும் நிற்க *

சேட்டைதன் மடியகத்துச் செல்வம்பார்த் திருக்கின்றிரே.

10

எங்கும்	எல்லா விடங்களிலும்	காட்டினுள்	காண்பித்தருளினான்;
தெய்வம்	(அம்மன் பிடாரி முதலான	நம்பியீர்கள்	{ 'நமக்கு ஒன்றிலும் குறை
	தாமஸ்) தேவதைகளை		யில்லை ' என்று நினைத்திருப்
	(ராஜஸர்க்கும் தர்மஸர்க்கும்		பலர்களே!
நாட்டினுள்	ஆசிரியக்கலாம்படி எம்பெரு	கேட்டிரே	{ (நான் சொல்வதைக்) கேட்
	மான்) நிலைநிறுத்தி யிருக்கி		டீர்களா?
	ருன்;	கெருட வாக	கருடனை வாஹனமாகவுடைய
உய்பவர்க்கு	உஜ்ஜீ விக் க விரும்புமலர்	னன் நிற்கவும்	பெருமான் விளங்கா நிற்கச்
	கட்கு		செய்தேயும்
உய்யும் வண்	உஜ்ஜீ விக் கலாம்படி	(தேவதாந்தரங்களைப் பற்றுகிற நீங்கள்)	
ணம்		சேட்டை தன்	முதேவி யிடத்தினின்றும்
நல்லது ஓர்	தனது ஒ.பற்றதொரு க்குறைய	மடியகத்து	
அருள் தன்	யினால்	செல்வம்	{ ஐஸ்வரியம்பெற நினைத்திருக்
னாலே		பார்த்து இருக்	கிறீர்கள் போலும்.
திரு அரங்கம்	அரங்கமாநகரை	கின்றீர்	

சொல்லுகிற எம்பெருமானுழிய வேறொரு தேவதையும் புகலன்
பல தேவதைகள் அவ்வவர்களால் கொண்டாடப்படுவதற்கும்,
பட்டத்திற்கு ஏற்ப அத்தேவதைகள் பயன் அளித்து வருவதற்கும்
பயன் கொடுக்கிற சக்திவாய்ந்த தேவதைகளைப் பற்றுவதால்
விளையும்? என்று சில மாந்தர் கேட்க; அவர்களுக்கு விடையளிக்கிற
பேட்டை—மூத்தவன் என்னும் டொருளதான 'ஜ்யேஷ்டா' என்ற பெட்டை
மூதேவியென்பவள் பிராட்டிக்கு முற்பிறந்தவள். தாரித்திரியம்,
உறக்கம், சோம்பல், மூடத்தனம் முதலியவை உள்ளவனை 'மூதேவி'
பிரஸித்தம். ஆகையாலே மூதேவியென்பவள் ஸகல அச்ஸீலங்
மூலஸ்தாநம். ... (10)

ஒருவில்லாலோங்குமுந்நி அடைத்துகங்கனய்ய *
செருவிலேயர்க்கோனைச் செற்றநம்சேவகனா *
மருவியபெரியகோயில் மதிள்திருவரங்கமென்னு *
கருவிலே திருவிளாதிர் காலத்தைக்கழிக்கின்றே.

11

சார்ங்கம் என்கிற ஒரு வில்	பெரியகோயில்	பெருமை தங்கிய கோயிலா
லாலே,		வது
கொந்தளிக்கிற கடலை அணை	மதிள் திரு	ஸப்தப்ரகாரங்கள் குழந்த
கட்டி	அரங்கம்	ஸ்ரீரங்ககேசுதரம்
உய்ய-லோகமெல்லாம் வாழும்படி	என்னு	என்று சொல்லமாட்டாத
போர்க்களத்திலே	கருவிலே திரு	காப்ப நிசம்பாக்யர்களே!
இராவணனை	இலாதிர்	
முடித்தருளின	காலத்தை	(பகவதநுபவத்துக்காகக்
நமக்குத் தலைவரும் மஹா		கண்ட) காலத்தை
வீரகுமான பெருமாள்	கழிக்கின்றிர்	பாமே போக்குகிறீர்களே!
பொருந்தி வாழ்வதற்கு இட		
மான		

* * *—இராமபிரானும் கண்ணபிரானுமாய் அவதரித்த பெருமானுநே திருவ
பெருமையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறான்; ஜாயமாநகால கடாசுமில்லாமை
நீங்கள் இழக்கிறது! என்று கேடிபித்துக்கூறுவது இப்பாட்டு. (11)

நமனும்முற்கலனும்பேச நரகிநீந்ருர்க்கேட்க *
நரகமேகவர்க்கமாகும் நாமங்களுடையநம்பி *
அவனதுரங்கமென்னுது அயர்த்துவிழ்ந்தவியமாந்தர் *
கவலையுள்படுகின்றொன்று அதனுக்கேகவல்கின்றேனே.

12

யமதர்மராஜாவும்	நரகமே	அந்த நரகந்தானே
முத்கலபகலானும் ஒருவர்க்	கவர்க்கம்	ஸ்வர்க்க லோகமாய்விட்டது
கொருவர்	ஆகும்	என்று சொல்லுதற்கிடான
வாய்தையாடிக்கொண்டிருக்க	நாமங்கள்	மேன்மைவாய்ந்த
அந்த வார்த்தை நாகத்திலே	உடைய	திருநாமங்களையுடைய
பாப பலன்களை அனுபவிக்க	நம்பி அவனது	பரிபூரண எம்பெருமானுடைய
கிற பாவிகளின் காதில்	மன	திவ்யதேசம்
பட்டவளவிலே		

—?

10

என்; குறை
நினைத்திருப்
தைக்) கேட்
ராகவுடைய
களைங்கா நிற்கச்
நீங்கள்)
தனின்றும்
நினைத்திருக்
லும்.

அரங்கம்	{ திருவரங்கமாகும் என்று	கவலையுள் படு	{ துக்கத்திலே அகப்படுகிறார்
என்னது	{ சொல்லாமல்	கின்றார் என்று	{ களேயென்று
அளிய மாந்தர்	அருமந்த மனுஷ்யர்கள்		
அயர்த்து	(ஸ்வரூபத்தை) மறந்து	அதனுக்கே	அதற்காகவே
விழந்து	{ (விஷயாந்தரப் படுகுழியிலே)		
	விழுந்து	கவல்கின்றேன்	நான் கவலைப்படா நின்றேன்.

* * *—திருநாமத்தின் பெருமையை நான் அறியாதிருந்தேனாகில் ஸம்ஸார் களைப்பற்றிக் கவலைப்படமாட்டேன்; மதுஷ்யஜாதம் எளிதிற் பெறக்கூடுமாயின் நான் கவலைப்படமாட்டேன்; இவர்கள் உஜ்ஜீவதத்திற்காகச் செய்யவேண்டிய காரியம் மிகப்பெரியதாயின் கவலைப்படமாட்டேன். திருநாமங்களின் மேன்மையே சொல்லுந்தரமல்ல; பெறுதற்கு அரிதான மானிடஜாதத்தையோ இவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்; இவர்கள் செய்யவேண்டிய காரியமோ மிக அற்பமானது—‘எம்பெருமான் ஊர் திருவரங்கம்’ என்றிவ்வளவே சொல்லவேண்டுமத்தனை. இங்ஙனிருக்கவும் இவர்கள் விஷயாந்தரப் படுகுழியிலே தலைகீழாக விழுந்து வருந்துவர்களாகில் நான் எங்ஙனே கவலைப்படாதிருக்கமுடியும்? இவர்கள் சிறிது திருந்தினராகில் என் அதுபவத்திற்கு எவ்வளவோ துணையாகுமே! என்கிறார். முக்கலோபாக்கியாதம் ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலே தொண்ணூருவது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது (12

எறியுநீர்வெறிகொள்வேலை மாறினதுயிர்களெல்லாம் *

வெறிகொள்புந்துளபமாலை விண்ணவர்கோளையேத்த *

அறிவினாமனிசரெல்லாம் அரங்கமென்றழைப்பராகில் *

பொறியில்வாழ்நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே.

1

எறியும் நீர்	{ அலைகள் வீசுகின்ற தண்ணீர்	(அவ்வாறு துதிப்பது அற்பஞான முடையார்க்கு முடியாவிடினும்)
வெறி கொள் வேலை	{ னையும் (புலாவின்) நாற்றத்தையும் கொண்டிருக்கிற கடலினுற் சூழப்பட்ட	அறிவு இலாமனிசர் எல்லாம்
மாநிலத்து	{ பெரிய இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள	அரங்கம் என்று அழைப்பா ஆகில்
உயிர்கள் எல்லாம்-ஆத்மாக்கள் யாவும்		{ அபுத்தி பூர்வகமாகவாவது ஸ்ரீரங்கமென்று சொல்லுவர்களானால்
வெறிகொள் பூதுளபம்மாலை	{ நல்ல பரிமளமுடைய அழகிய திருத்துழாய் மாலையை அணிந்துள்ள	(அம்மாத் தீரத்தாலேயே)
விண்ணவர் கோளை	{ தேவாதி தேவனான திருமலை	பொறியின்வாழ் { பஞ்சேந்திரியங்களின் வசப்பட்டு வாழ்கின்ற
ஏத்த	{ தோத்திரம் பண்ணுவதற்காகவே (ஏற்பட்டிருக்கின்றன;)	நரகம் எல்லாம் { (ஞானிகளுக்கு நரகமாக இப்பிரபஞ்சம் முழுதும் புல் எழுந்து புல் முளைத்து ஒழியும் அன்றே-பாழாய்ப்போய்விடுமன்றே.

வண்டினமுரலும்சோலை மயிலினமாலும்சோலை *

கொண்டல்மீதனவும்சோலை குயிலினம்குவும்சோலை *

அண்டர்கோனமரும்சோலை அணிதிருவரங்கமென்னு *

மிண்டர்பாய்ந்துண்ணும்சோற்றை விலக்கியாய்க்கிடுமின்றே.

1

பொய்யன் ஆகும்	{ (தனது ஸ்வரூபத்தைக் காட்டித் தாராமல் தானும்) பொய்யனாயிருப்பன் ;	ஐயப்பாடு அறுத்துத் தோன்றும்	{ பின்னும் வரக்கூடிய சந்தேகங்களைப் போக்கி ஸேவை ஸாதிக்கிற
உய்ய போம் உணர்வினார் கட்டு	{ உஜ்ஜீவிப்பதற்கு உரிய நல்ல றிவு உடையவர்க்கு [கீழ்க் கூறிய மெய்யர்க்கு]	அழகன் ஊர்	{ அழகையுடைய அந்த எம்பெருமானது இருப்பிடம்
ஒருவன் என்று உணர்ந்த பின்னை	{ 'கடவுள் ஒருவன் உண்டு' என்று நல்லறிவு பிறந்த பின்பு	அரங்கம்	{ திருவரங்கமாகும்; (அன்றே—ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்)

* * *—தம் உபதேசத்தை மதியாத ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து ஹிதம் கூறுவதில் நின்றும் கால்வாங்கின ஆழ்வார்—'இந்த ஸம்ஸாரிகளுக்குள்ளே ஒருவனான என்னைப் பரோபதேசம் பண்ணவல்லேனும்படி எம்பெருமான் தன்விஷயத்தின்படிப்படியாகப் பரமபக்தியளவான ஊற்றத்தைப் பிறப்பித்து இப்படி நிர்ஹேதமாகக் கடைக்கித்தவாறு என்னே!' என்று தமது நன்றியறிவு தோன்றக் கொண்டாடிக் கிருர்; இதுவன்றோ அறிவுடையாருடைய செயல். ... (15)

சூதனாய்க் கள்வனாகித் துர்த்தரோடிசைந்தகாலம் *

மாதராக்யற்கணென்னும் வலையுள் பட்டமுந்துவேனை *

போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியிற் புகுந்து * தன்பால்

ஆதரம்பெருகவைத்த அழகனுரங்கமன்றே.

சூதன் ஆய்	{ (முதலில்) சூதிலே ஊன்றின வனாய்	அழுந்து வேனை போதர் என்று சொல்லி	அழுந்திக்கிடக்கிற என்னை 'அடா! இப்படி வா' என்று
கள்வன் ஆகி	{ (பிறகு) களவிலே ஆழ்ந்தவனாய்	புந்தியில் புகுந்து தன்பால் ஆதரம் பெருக வைத்த அழகன்	அருளிச் செய்து என் மனதிலேவந்து புகுந்து தன்னிடத்திலே அன்பை வளரச் செய்த அழகையுடைய எம்பெருமானது
துர்த்தரோடு இசைந்த காலம்	{ விஷயாந்தர ப்ரவணரோடே பொருந்தியிருந்த காலத்திலே	ஊர்	இருப்பிடம்
மாதராக்யல் கண் என்னும் வலையுள் பட்டு	{ கயல்போன்ற கண்களாகிற வலையினுள்ளே அகப்பட்டு	அரங்கம்	திருவரங்கமாகும். (அன்றே—ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்)

* * *—எம்பெருமானால் தாம் பெற்றபேற்றை மற்றொருவகையாகப் பேசுகிற முன்னிரண்டடிகளால்—தாம் முன்பு நின்ற நிலையைக் கூறி, பின்னடிகளால்—இப்போது பெற்ற நன்மையைக் கூறுகின்றார்.

இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்:—“தன்பால் ஆதரம் பெருகவைத்த” என்ற அடைமொழியை அழகனிடத்திலே அந்வயிக்காமல் அழகிலே அந்வயிக்கவேண்டும்:—எம்பெருமான் ஓர் அழகு உடையவன்; அவ்வழகு எப்படிப்பட்டதென்றால், சூதனாய்க் கள்வனாகி... வலையுள் பட்டமுந்துவேனை போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியிற் புகுந்து தன்பால் ஆதரம் பெருகவைத்தது—என்றிங்ஙனே உய்த்துணர்க. தன்பால்—எம்பெருமானிடத்தில் என்றபடி. (16)

விரும்பினேந்தமாட்டேன் வீதியிலே மதியொன்றில்லை *

இரும்புபோல்வலியநெஞ்சம் இறையிறையுருகும்வண்ணம் *

கரும்பமர்சோலைகுழந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட *

கரும்பினைக்கண்டு கொண்டு என்கண்ணினைக் கவிக்குமாறே!

... (15)

ஆதாத் தோடே ஒருபடிப்பட
நின்று
ஸ்தோத்ரம் பண்ணமாட்டா
தவனாயிரா நின்றேன் ;
(கைகூப்புதல் முதலிய) காயிக
வ்யாபாரங்களும் செய்யப்
பெருதவனாயிரா நின்றேன் ;
(சுச்வரன் ஒருவன் உண்டு
என்கிற) ஒரு அறிவும்
(எனக்கு) இல்லை ;
தீயப்படிப்பட்ட என்னுடைய
பால் இரும்பைப்போல் கடினமான
கல் நெஞ்சானது
தீயை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உரு
வண் கும்படி ;

சுரும்பு அள வண்டுள் பொருந்திய
சோலை சூழ்ந்த சோலைகளாலே சூழப்பட்ட
மா அரங்கம் மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீ ரங்
கையில் இருப்பிடமாகத் திருவுள்ளம்
கொண்ட பற்றின
கரும்பினை பரமபோக்யனுை எம்பெரு
மானை
என் கண் இணை எனது இரண்டு கண்களும்
கண்டு கொண்டு பார்த்தவண்ணமாய்
களிக்கும் ஆறு மகிழ்ச்சியடைகிற விதம்
ஏ என்னே !
(என்று ஆச்சரியப்படுகிறபடி.)

***—தரித்ரனுக்கு நித்யபாயஸம் கிடைத்தாற்போலே, ஒருவகை யோக்யதையு
த கல்நெஞ்சானது எனக்கு அழகிய மணவாளன் ஸேவைஸாதிக்கப்பெற்ற
ததை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன் என்று தருமாறுகின்றனர். (17)

16

... (16)

இனிதிரைத்திவலைமோத எறியுத்தண்பரவைம்தே *
தனிகிடந்தரசெய்யும் தாமரைக்கண்ணெம்மான் *
கனியிருந்தனையசெவ்வாய்க் கண்ணைக்கண்டகண்கள் *
பனியரும்புதிருமாலோ என்செய்கேன்பாவியேனே.

18

அலைகளிலுண்டான திவலை கனி இருத்
களானவை தனைய செம்
இனிதாக அடிக்க, [விச] வாய் கண்
கொந்தளிக்கிற ணனை
குளிர்ந்த
கடல்போன்ற திருக்காவேரி கண்ட கண்கள்
யிலே பனி அரும்பு
தனியே வந்து கண்வளர்ந் கள்
தருளி பெருகா நின்றன,
செங்கோல் செலுத்துகிற (கண்ணாரக்கண்டு களிக்
புண்டரீகாஷ்டாய கைக்குப்) பாக்கியமில்லாத
எமக்குத் தலைவனாய் நான் என் செய்கேன் ஏது செய்வேன் ?

கொவ்வைக்கனி போன்று
சிவந்த வாயையுடையனான
கண்ணபிரானை
ஸேவிக்கப்பெற்ற (எமது)
கண்களில் நின்றும்
குளிர்ந்த கண்ணீர்த்துளி
கள்
பெருகா நின்றன,
(கண்ணாரக்கண்டு களிக்
கைக்குப்) பாக்கியமில்லாத
நான் என் செய்கேன் ஏது செய்வேன் ?

... (18)

***குடதீசைமுடியவைத்துக் குணதீசைபாதம்நீட்டி *
 வடதீசைபின்புகாட்டித் தென்தீசையிலங்கைநோக்கி *
 கடல்நீறக்கடவுளெந்தை அவனைத்துயிலுமாகண்டு *
 உடலெனக்குருகுமாலோ என்செய்கேனலகத்தீரே.

19

உலகத்தீரே	உலகத்திலுள்ளவர்களை!	இலங்கை	{ (விபிஷணன் லாழுமிடமான
கடல் நிறம்	{ கடல்போன்ற கருநிறத்தை	நோக்கி	{ லங்கையை
கடவுள்	{ யுடைய கடவுளான		{ (அன்போடு) பார்த்துக்
எந்தை	எம்பெருமான்		{ கொண்டும்
குடதீசை	மேற்குத்திக்குில்	அரவு அகை	{ திருவனந்தாம்வானுகிற படுக்
முடியவைத்து	திருமுடியை வைத்தருளியும்	துயிலும் ஆ	{ கையில்
குணதீசை	கிழக்குத் திக்குில்	கண்டு	{ யோகநித்திரைசெய்யுந் தன்
பாதம் நீட்டி	திருவடிகளை நீட்டியும்,	ஆலோ	{ டையை
வடதீசை	வடக்குத் திக்குிலே		{ காண்பதனால்
பின்பு காட்டி	{ தனது) பின்புறத்தைக் காட்	எனக்கு உடல் உருகும்—	
தென்தீசை	{ டியும்	ஐயோ	
	தெற்குத் திக்குில்	என் செய்கேன்	{ (நான்) என்ன செய்ய மாட்டு
			{ வேன்

***—கண் முதலிய அவயவங்களுக்கு உண்டாகிற விகாரமேயல்லாமல் அவந்
 துக்கு ஆச்ரயமாய் அவயவியான சரீரமும் கட்டழியாநின்றதே! இதற்கு என்
 செய்வேன்! என்கிறார். அழகிய மணவாளன் நான்கு திக்குகளுக்கும் தன் ஸம்பந்த
 முண்டாகும்படி சேஷசயநனாய் யோக நித்திரை செய்தருள்வதை ஸேவித்துத்
 தமது சரீரம் நீராய்க்கரைந்து உருகிச் செயலற்றிருத்தலை உலகத்தார்க்கு வியப்
 போடு அறிவிக்கின்றனரென்க. ... (19)

பாயுநீரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட *
 மாயனார் திருநன்மார்வும் மரதகவுருவம்தோளும் *
 துயதாமரைக்கன்களும் துவரிதழ்ப்பவளவாயும் *
 ஆயசீர்முடியும்தேகம் அடியரோர்க்ககலலாமே.

20

பாயும் நீர்	பாயாநின்றுள்ள காவிரிகுழந்த துய தாமரை	{ பரிசுத்தமான தாமரை மலர்
அரங்கம் தன்	{ கோயிலிலே	{ கண்களும்
னுள்	சேஷசயநத்திலே	{ போன்ற திருக்கண்களும்
பாம்பு அகை	கண்வளர்ந்தருளாநின்ற	துவார் இதழ்
பள்ளிகொண்ட	ஆச்சரிய சக்திவாய்ந்த எம்	சிவந்த அதர்மம்
மாயனார்	{ பெருமானது	பவளம் வாயும்
	பிராட்டி வாழ்கின்ற வில	பவளம் போன்ற வாயும்
திருநல் மார்வும்	{ ஷணமான மார்பும்,	ஆய சீர் முடி
	மரதகமணிபோன்ற திரு	{ வேலைப்பாடுள்ள அழகிய
மரதகம் உரு	{ மேனி நிறமும்	{ திருமுடியும்
வும்	திருத்தோள்களும்	தேசம்
தோளும்		{ (இவற்றிலுண்டான) தேஜஸ்
		{ ஸும்
		அடியரோர்க்கு
		{ ஸ்வரூபஜ்ஞானமுடைய தா
		{ ஸர்களுக்கு
		அகலலாமே
		{ இழக்கத்தகுமோ?

***—எம்பெருமானுடைய அதிசயங்களை வெறும் ஏட்டுப்புறத்தில் கேட்டுப்
 போகையன்றிக்கே, பரமபாவநமான திருவரங்கந் திருப்பதியிலே திருவனந்தாம
 வான்மீது “தன் தாளந் தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பல பரப்பி” என்றபடி

... ஸௌந்தரியமும் நன்கு விளங்கும்படி சாய்ந்தருள்கின்ற எம்பெரு
... தேஜஸ்ஸைக் காணப்பெற்றவர்களும் மீண்டும் கால்பேர்ந்து விலக
... ? என்கிறார். (20)

19

பணிவினல்மனம்தொன்றிப் பவளவாயர்களுக்கு *
துணிவினல்வாழமாட்டாத் தொல்லைநெஞ்சேநீசொல்லாய் *
அணியினர்செம்பொனைய அருவறையனையகோயில் *
மணியினர் கிடந்தவாற்றை மனத்தினுநீனைக்கலாமே ?

21

வாய்	{ பவளம்போன்ற அதரத்தை	அணியின் ஆர்	அழகினாலே நூர்ணமாய்
யுடைய	{ செம்பொன்	செவ்வியபொன்னாலே செய்	
அழகிய மணவாளன் விஷ	{ ஆய அரு	யப்பட்ட சிறந்த மேரு பர்வ	
யத்திலே	{ வரை அணைய	தத்தை யொத்த	
கைங்கர்ய ருசியினால்	{ கோயில்	கோயிலிலே	
கருத்தைப் பொருந்த வைத்து	{ மணி அனார்	{ நீலமணிபோன்ற எம்பெரு	
துணிவுடன்	{ கிடந்த ஆற்றை	கண் வளர்ந்த ஒருகிறபடியை	
வாழமாட்டாத	{ மனத்தினால்	நெஞ்சினால்	
கிழத்தனமுள்ள மநஸ்ஸே!	{ நினைக்கல் ஆடோ	அளவிட்டு அறியக்கூடுமோ?	
	{ நீ சொல்லாய்	நீயே சொல்லிக்காண்.	

***—"கருப்பினைக்கண்டு கொண்டு" என்றும், "அரவணைத் துயிலுமா கண்டு" என்றும் அழகிய மணவாளனை நீர் கண்ணால் கண்டமையாலன்றோ "என்செய்
...!!" என்று தவிக்கிறீர்; அப்பெருமான் பள்ளிகொண்டருளும்படியைக்
கண்ணால் காணவேண்டா; ஒரு மூலையிலே உட்கார்ந்து நெஞ்சினால் த்யானஞ்
செய்துகொண்டிருக்கும் என்று சிலர் சொல்ல, அதற்கு உத்தரமாகத் தமது திருவுள்
... நோக்கிக் கூறுகின்றார்-அப்பெருமான் பள்ளிகொண்டருளமாற்றை நெஞ்சி
... தான் நினைத்துத் தரித்திருக்க முடியுமோ? என்கிறார். (21)

20

பேசிற்பேசலைலால் பெருமையொன்றுணரலாகாது *
ஆசற்றூர்தங்கட்கல்லால் அறியலாவானுமல்லன் *
மாசற்றூர்மனத்துளான வணங்கிநாயிருப்பதல்லால் *
பேசத்தானுவதுண்டோ பேதைநெஞ்சேநீசொல்லாய்.

22

விவேகமற்ற மனமே!	அறியல் ஆவா	{ அறிய முடியாதவனுயிரா
(வேதங்களும் வைதிக புரு	னுப் அல்லன்	{ நின்குன் (அவன்);
ஷர்களும்) பேசின பேச்சுக்	மாசு அற்று!	{ தற்றற்ற பெரியோர்களின்
கொளையே	மனத்து	{ நெஞ்சில் நித்யவாஸம்
நாமும் பேசுவதேயல்லாமல்	உளான	{ செய்யுமவனை
(அப்பெருமானது) மேன்மை	நாம் வணங்கி	{ நாம் வணங்கிக்கொண்டு
யிலே	இருப்பது	{ காலங்கழிக்கலாமத்தனை
ஏகதேசமும்	அல்லால்	{ யொழிய
ஆகாது-அறியமுடியாது;	பேசுதான்	{ (அவன் பெருமைக்கீடாகப்)
உபாயாத் தரப்பற்றுகிற குற்ற	ஆவது	{ பாசுரமிட்டுப் பேசும்படியா
மற்றவர்களுக்குத் தவிர (மற்	உண்டோ	{ யிராநின்றதோ?
றையோர்க்கு)		{ நீ சொல்லாய்—.

***—நினைக்கமுடியாதாகில் வாய்விட்டுப் பேசினாலோவென்ன ; “மநஃ பூர் வோ வாகுத்தர?” என்றன்றோ சொல்லியிருப்பது; மநஸ்ஸாலே பரிச்சேதிக்க வொண்ணாத விஷயத்தைப் பாசரம்ட்டு முடிக்கப்போமோ என்கிறார். பேசமுடியாதென்றால் பேசுவதை விட்டு விலகி வாய்முட வேண்டாவோ? பின்னையும் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறதென்? என்ன; ஊமையாகப் பிறவாமல் நாலாறு வார்த்தைகள் சொல்லும்படியாகப் பிறந்தோமாதலால், வேதங்களும் வைதிகோத்தமர்களும் சொல்லிப்போன பேச்சுக்களில் ஏதோசிலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமேயொழிய, எம்பெருமானுடைய பெருமைகளையெல்லாம் அறிந்து பேசுகிறபடியன்று என்கிறார். (22)

கங்கையிற்புனிதமாய காணிநடுவுபாட்டு *

பொங்குநீர்பரந்துபாயும் பூம்பொழிரங்கத்தன்னுள் *

எங்கன்மாவிறைவனீசன் கிடந்ததோர்கிடக்கைகண்டும் *

எங்ஙனம்மறந்துவாழ்கேன் ஏழையேனெழையேனே !

23

ஏழையேன்	{ (எம்பெருமானைக் கிட்டினால் அனுபவிக்க மாட்டாமலும், பிரிந்தால் தரிக்கமாட்டாமலும்) பேதைமைக்குணத்தையுடைய நான்	எங்கள் மால் இறைவன் ஈசன்	{ (அடியவரான) எங்களிடத்தில் பேரன்பு உடையவனும் ஸர்வஸ்வாமியும்
கங்கையின்	கங்காநதியிற்காட்டிலும்	கிடந்தது	{ ஸர்வதிரயாமகனுமாகிய ஸ்ரீரங்கநாதன்
புனிதம் ஆய	பரிசுத்தியுடையதாகிய	ஓர் கிடக்கை	{ சயனித்திருப்பதாகிய ஒப்பற்ற பள்ளிகொண்ட திருக்கோலத்தை
காவிரி	காவேரி நதியினது	கண்டும்	{ ஸேவிக்கப்பெற்ற பின்பும்
நடுவு பாட்டு	நடுவிடத்திலே	மறந்து	{ (அந்தக்கிடையழகை) மறந்துபோய்
பொங்கு நீர்	{ பெரிய கிளர்த்தியோடு வகு கிளற (அந்ததியின்) நீர்ப் பெருக்கு	எங்ஙனம் வாழ்கேன்	{ எவ்வாறு தரித்திருப்பேன் யான்?
பரந்து பாயும்	{ எங்கும் பரவிப்பாய்தற்கிடமானதும்	ஏழையேனே	{ ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது திகைத்தவனாகவேயன்றோ நிற்பேன்.
பூம்பொழில்	{ அழகிய சோலைகளையுடையது மாகிய		
அரங்கம் தன்னுள்-கோயிலிலே			

***—உபயகாவேரி மத்தியிலே ஸ்ரீரங்கத்தில் அழகியமணவாளனது சயநதிருக்கோலத்தை ஸேவிக்கப்பெற்றபின்பு, யான் அந்தக்கிடையழகிலே மனம் ஈடுபட்டுப் புறம்பே செல்ல மாட்டாது தவித்து வருந்துதலையொழிய அதனைமறந்து தரித்திருக்க உபாயமுண்டோ என்று-தாம் எம்பெருமானது கிடையழகில் ஈடுபட்டமையை இதனால் கூறுகின்றனரென்க. (23)

வெள்ள நீர்பாந்துபாயும் விரிபொழிரங்கத்தன்னுள் *

கள்வனார்கிடந்தவாரும் கமலநன்முகழ்கண்டும் *

உள்ளமேவலியைபோலும் ஒருவனென்றுணரமாட்டாய் *

கள்ளமேகாதல்செய்து உன்கள்ளத்தேகழிக்கின்றாயே.

24

... (22)

பெருக்கையுடைய காலை	கண்டும்	ஸேவிக்கப்பெற்ற பின்பும்,
யானது	உள்ளமே	ஓ நெஞ்சே!
எங்கும் பரவிப் பாய்ந்தது	வலியை	நீ கல்லாயிரா நின்றாய்
இடமானதும்	போலும்	போலும்!
விசாலமான சோலைகளை	ஒருவன் என்று	அவன் ஒப்பற்றவனென்று
யுடையதுமான	உணர் மரம்	அறியமாட்டாய்; (இவ்விஷயத்தில்)
கோயிலிலே	டாய்	
அடியவர்களைக் கொள்ளை	கள்ளம்	கபடமான பக்தியையே
கொள்ளுமவனான அழகிய	காதலே	செய்துகொண்டு
மணவாளன்	செய்து	
பள்ளிகொள்ளும்படியையும்	உண்கள்	உணது கபடச்செய்கையி
தாமரை மலர்போல் அழகிய	எத்தே	லேயே
திருமுத்தையும்	கழிக்கின்றயே	காலத்தைக் கழிக்கியே.

23

... (23)

***—அம்பெருமான் பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளோடு பரிமாறுவதை விட்டு இங்கே வந்து கண்வளர்ந்தருளுவது உண்டியே உடையே உகந்தோடு உடையுடையவராகிய ஸம்ஸாரிகளை வசப்படுத்திக் கொள்வதற்காக வலைவீசுகிற உடையால் கள்வனார் எனப்பட்டது. வேசியைக்கண்டு பேசவிரும்பியும், வாங்கி உண்ணக்கருதியும், திருவிழாக்களிலே திரண்டவர்கள் ஏமாந்திருக்கையில் கொள்ளை கொள்ளக்கருதியும் இவ்வாறு பலவகை எண்ணங்களோடே உடையுக்குள்ளே புகுந்தவர்களை, வடிவழகு முதலியவற்றைக்காட்டி நாளடைவில், உடைய அற்றுத்தீர்ந்த அடியவரம்படி ஆக்கிக்கொள்ளுகிற அம்பெருமானைக் கண்டென்னத் தடையுண்டோ? 'செஞ்சொற் கவிகாள்! உயிர் காத்து ஆட்செய்து திருமாலைருஞ்சோலை, வஞ்சக்கள்வன் மாமாயன்' என்றுரே நம்மாழ்வாரும். (24)

குறித்துமுன்றலையோம்பும் குறிகொளந்தனைமைதன்னை *
ஒளித்திட்டெனென்கணிலை நின்கணும்பத்தனல்லேன் *
கனிப்பதென்கொண்டுநம்பி கடல்வன்னுகதறுகின்றேன் *
அனித்தெனக்கருள்செய்கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே.

25

... (23)

அரங்கமாநகருளானே!—;	நின் கண் பத்த	உன் விஷயமான பக்தியும்
என்றது	ஸ்நாநம் பண்ணி	னும் அல்லேன்
அனலை	மூன்று அக்கிகளை	உடையவனல்லேன் நான்;
		இப்படியிருக்க)
	வளர்ப்பதற்குரிய யோக்யதை	கடல் வண்ண—; நம்பி—;
	யைத் தருவதும்	என் கொண்டு (நான்) எத்தைக்கொண்டு
		களிப்பது
	கஷ்டப்பட்டுக் காப்பாற்றத்	ஆநந்தமடைவேன்?
	தக்கதுமான	(துக்கத்துக்குப் போக்கு
		வீடாக) வாய்விட்டுக் கூப்
	பிராஹ்மண்யத்தை	பிடா நின்றேன்; ஆதலால்)
	பாழாக்கிவிட்டேன்;	எனக்க
	(ஆத்மவிஷய ஜ்ஞானம்)	என் விஷயத்தில்
	என் பக்கல் இல்லை;	அளித்து அருள்
		செய்
		மிகவும் கிருபை செய்தருள
		வேணும்
		(கண்டாய்—முன்னிலையசை.)

24

***—கர்மயோகம், ஜ்ஞாநயோகம், பக்தியோகம் என்று சாஸ்த்ரங்களில் உபாயம் கூறப்பட்டவற்றை அநுஷ்டிப்பதற்கு ஏற்ற பிராஹ்மண்யமிருந்தும் ஐயோ! உடைய ஒன்றிலும் யோக்யதை இல்லையே என்று தமது வறுமையைக் கூறுகின்றார்.

உம்மை நான் ரக்ஷிப்பதற்கு உறுப்பாக உம்மிடத்தில் ஒரு கைம்முதலுமில்லை என்பது திண்ணமான பின்பு கதறிப் பயனென்? என்னை என் செய்யச்சொல்லு கிறீர்? என்று எம்பெருமான் திருவுள்ளமாக; ஒரு கைம்முதலுள்ளவர்களைத்தான் ரக்ஷிப்பதென்று உனக்கு நியதியுண்டாகில் கோயிலிலே வந்து சாய்ந்தருள்வா னேன்? உன்னுடைய ஒப்புயர்வற்ற கருணைக்கு என்னைத் தவிர வேறு விஷய முண்டோவென்னும் கருத்தை நான்காமடியில் வெளியிடுகிறார். ... (25)

போதெல்லம்போதுகொண்டு உன்பொன்னடிபுனையமாட்டேன் *

தீதிலாமொழிகள் கொண்டு உன் திருக்குணம்செப்பமாட்டேன் *

கத்தலாத்தெஞ்சமன்பு கலந்திலேனதுதன்னாலே *

ஏதிலேனரங்கர்க்கெல்லே என்செய்வான்தோன்றினேனே.

26

போது எல்லாம்	எல்லாக் காலங்களிலும்	தெஞ்சம்	தெஞ்சிலே
போது கொண்டு	பூக்களைக்கொண்டு	கலந்திலேன்	{ வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றே
உன் பொன்	உன்னுடைய அழகிய திரு	அது தன்னாலே	{ னில்லை;
அடிபுனைய	வடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்க	அரங்குக்கு	{ அதலால்
மாட்டேன்	மாட்டுவேனல்லேன்;	ஏதிலேன்	{ அழகிய மணவாளானகிய
தீது இலா	{ குற்றமற்ற சொற்களினால்	{ தேவரீர்க்கு	
மொழிகள்		{ ஒரு காரணத்தாலும் ஸ்பரிசிக்	
கொண்டு	உன்னுடைய நற்குணங்களைக்	{ கப் பெற்றவனல்லேன்;	
உன் திருக்	கீர்த்தநம் செய்ய மாட்டுவே	{ (இப்படிப்பட்ட நான்)	
குணம் செப்ப	னல்லேன்;	என் செய்வான்	{ எதற்காகப் பிறந்தேனோ
மாட்டேன்	உண்மையான பக்தியால்	தோன்றி	{ (அறியேன்);
காதலால்	உண்டாகிற அபிதி	போனே	
அன்பு	வேசத்தை	எல்லே	ஐயோ!

* * *—“கடல்வண்ணா! கடல்வண்ணா!!” என்று கதறின ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான், : தரைவர்ணிகாதிகாரமான உபாயங்களில் உமக்கு அந்வய மில்லையென்றீர்; இருக்கட்டும்; ஸர்வாதிகாரமான அர்ச்சநம், ஸ்தோத்ரம் முதலிய வற்றில் ஏதாவது அந்வயமுண்டோ? என்று கேட்க, ஐயோ! ஒன்றிலும் அந்வய மில்லையே என்று கையைவிளிக்கிறார். ... (26)

குரங்குள்மலையநுக்கக் ருவித்துத்தாம்புரண்டிட்டேடி *

தாங்கநீரடைக்கலுற்ற சலமிலாவனிலும்போலேன் *

மரங்கள்போல்வலியநெஞ்சம் வஞ்சனேன்நெஞ்சதன்னால் *

அரங்கனார்க்காட்செய்யாதே அனியத்தேனயர்க்கின்றேனே.

27

குரங்குகள்	வாநர வீரர்கள் (கிஞ்சித்)	அணிலும்	{ அணில்களையும் ஒத்திருக்கின்
	கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம்	போலேன்	{ ரேனில்லை;
	பெறுவதற்கு)	மரங்கள் போல்	{ மரங்களைப்போலே கடினமான
மலையை நுக்க	மலைகளைத் தள்ளிக்கொண்டுவர	வலியநெஞ்சம்	{ நெஞ்சையுடையனாய்
குளித்து புரண்	நீரிலே முழுதி (கரையிலுள்ள	வஞ்சனேன்	{ வஞ்சனையையே தொழிலாக
டிட்டு ஓடி	உலர்ந்த மணலிலே) புரண்டு		{ வுடையனாய்
	ஓடி	அனியத்தேன்	{ அருமந்த மறுஷ்யனான நான்
தரங்கம் நீர்	அலைக்கிளர்ச்சியையுடைய	அரங்கனார்க்கு	{ அழகிய மணவாளனுக்கு
அடைக்கல்	கடலைத் தூர்க்கையிலே	நெஞ்சதன்னால்	{ பாவநா வருத்தியாலுங்கூட
உற்ற	ஒருப்பட்ட	ஆள் செய்யாதே	{ அடிமை செய்யாமல்
சலம் இலா	கபடமற்ற	அயர்க்கின்றேன்	{ அதர்த்தப்படா நின்றேன்,

...—மதுஷ்யாயப் பிறந்தவன் செய்யக்கூடிய கிஞ்சித்காரங்களில் மாத்
... அந்வயமில்லையென்பது; ஸாமாந்யமான திரியக்குக்கள்
... கிஞ்சித்காரமும் பாவியேன் செய்யப்பெற்றிலேன் என்று வருந்து
... வதாரத்தில் பெருமாள் இலங்கைநகர் எழுந்தருள்வதற்காகக்
... நேர்ந்தபோது வானவீரர்கள் மலைகளைக் கொணர்ந்து எறிந்து
... கண்ட அணிப்பிள்ளைகள் 'இவ்வாநரங்கள் தமது சக்திக்கு
... செய்து பெருமாள் விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்தால் நாமும்
... ஏற்றவாறு இப்பெரிய காரியத்திலே சிறிது கிஞ்சித்கரிப்போம்'
... அணி, எல்லா அணிப்பிள்ளைகளும் கடலிலே முழுகுவது, உடனே அந்த
... கரைமேல் மணலில்புரண்டு உடலில்ஒட்டிக்கொண்ட மணல்களைக்
... உதறுவதாய் இப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்திலே ஸேதுபந்தன
... உதவிபுரிந்ததாக ஒரு இதிலாஸம் உண்டு; அதனை அருளிச்
... முன் இரண்டடிகளில். ... (27)

உம்பராவையலாகா ஓவியுளரானேக்காடி *

செம்புலாலுன்னொழும் முதலேமேல்நீர்வந்தார் *

நம்பரமாயதுண்டே நாய்களோம்சிறுமையோரா *

எம்பிராற்காட்செய்யாதே யென்செய்வான்தோன்றினேனே.

28

<p>தேவர்களாலும் (இவ்வகை யென்று பரிச்சேதித்து) அறிய முடியாத தேஜோ மயமான பரமபதத்தை விபூதியாகவுடைய எம் பெருமான் கஜேந்தராமுவானுக்காக, சிவந்த மாம்ஸத்தை புஜித்து வாழ்கிற முதலையின் மேலே சிற்பற்கொண்டு (மடுவின் கரையிலே) எழுந் தருளினார்;</p>	<p>(இப்படி ஆச்ரித பக்ஷபாதியாய் ரக்ஷிக்குமவனிருக்க;) நம் பரம் ஆயது { (நம்முடைய ரக்ஷணத்தில்) உண்டே { நமக்கொரு பளுவுண்டோ? நாய்களோம் { நாய்போல் நிக்ருஷ்டரான சிறுமை ஓரா { நம்முடைய தண்மையை ஆராயாதவரான எம் பிராற்கு எம்பெருமானுக்கு ஆள் செய் { அடிமை செய்யப் பெருமல் யாதே { (இருக்கிற நான்) என் செய்வான் ஏதுக்காக தோன்றினேன் பிறந்தேன்!</p>
--	--

* * *—மடுவின் கரையிலே முதலையின் வாயில் அகப்பட்டு வருந்தின
கஜேந்தராமுவான் "நாராயணா! ஓ மணிவண்ணா நாகணையாய்!" என்று அழைத்த
பேரே அரைகுலையத் தலைகுலைய மடுவின் கரையிலே ஓடிவந்தவனன்றோ எம்பெரு
மான்; இப்படி ஆச்ரித ஸுலபனாய் ஆச்ரித பக்ஷபாதியான எம்பெருமானிருக்க
பெணைக் கடகாகப்பற்றாமல் நம்மை நாமே ரக்ஷித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதும் ஒரு
பொருளோ? ஆனால் பரமோத்க்ருஷ்டனான அவன் பரம நிக்ருஷ்டரான நம்மை
பெருளாக நினைப்பனோ என்று சிறிது சங்கடக்கலாம்; இதுவும் அவனுடைய
பதத்தை அறியாதாருடைய சங்கையாகும்; 'இவன் நீசன், இவன் உத்கிருஷ்
டன்' என்று ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பார்ப்பவனல்லன் எம்பெருமான். இப்படிப்பட்ட
எம்பெருமான் விஷயத்திலே சிறிதும் அடிமை செய்யப்பெறாத பாவியேன் ஏதுக்காக
பெருமனிதனாகப் பிறந்தேனென்று தலையிலடித்துக் கொள்ளுகிறார் போலும். (28)

ஊரிலேன்காணியில்லை உறவுமற்றெருவியில்லை *
 பாரில்நின்பாதமூலம் பற்றிலேன்பரமமூர்த்தி *
 காரொளிவண்ணனே கண்ணனேகதறுகின்றேன் *
 ஆளுங்களைகணம்மா அரங்கமாநகருளானே.

28

பாரில்	இந்தப் பூமியிலே	பற்றிலேன்	{ (தஞ்சமாகப்) பற்றாதவனாயிரா நின்றேன்;
ஊர் இலேன்	{ தேவரீர் உகந்திருக்கும் திருப் பதிகளிலே பிறக்கப் பெற்ற லேன்;	பரம மூர்த்தி	மிகச் சிறந்தவனே!
	(திருப்பல்லாண்டு பாடுகை முதலானவற்றுக்காக விடப் பட்ட) காணியாட்சியும்	கார் ஒளி	{ மேகத்தின் காந்திபோன்ற மேனி நிறமுடையவனே!
காணி இல்லை	{ எனக்கில்லை;	வண்ணனே	மூர் க்குஷ்ணனே!
	பந்துக்களுமில்லை;	கண்ணனே	{ (வேறு புலற்று உன்னையே) கதறுகின்றேன்;
உறவு இல்லை	தோழன்மார் முதலானவர்	அம்மா	ஸ்வாமிந்;
மற்று ஒருவர்	களும் ஒருவருமில்லை.	அரங்கமா நகருளானே. —;	
இல்லை	{ தேவரீருடைய திருவடிகளை	களைகண்	{ (உன்னையொழிய) வேறு சகை
நின்பாதம்	யும்	உளர்	கர் உரர் இருக்கிறார்!

***—தமக்கு ஒருவிதத்தாலும் 'பேறு தப்பா' தென்று நிச்சயித்து விசார மற்றிருப்பதற்கு இடமில்லாமையை விரிய உரைக்கும் பாசரம் இது. ஊரிலேன்—வேறு எவ்வித யோக்கையையுமில்லாமற்போனாலும் ஸாளக்ராமம், கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் ஐந்மமாவது கிடைத்தால் அதைக் கொண்டு உய்வு பெறலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு தேசத்திலும் எனக்குப் பிறவி நேரவில்லையே! என்கிறார். காணியில்லை,—திவ்யதேசத்தில் ஐந்மமில்லாவிடினும் உதரபோஷணர்த்தமாக ஏதாவது கொஞ்சம் க்ராம பூமிகள் ஏற்பட்டிருந்தால் அங்குப்போகவேண்டிய காலங்களில் யாத்ருச்சிகமாக இடையிலே ஒரு திவ்யதேச ஸேவை கிடைக்கக்கூடும்; அப்படிப்பட்ட ப்ரஸக்தி நேருவதற்கு ஒரு குழியளவு காணியுமில்லை யென்கிறார். இவையொன்றுமில்லையாகிலும் திவ்யதேசவாஸிகளோடு உறவு இருக்குமாகில் பந்துக்குத்யபரிபாலனத்துக்காகச் சிலகாலம் அங்குப்போகவும் அதடியாக பகவத்ஸேவை கிடைக்கவும் ப்ரஸக்தியுண்டு, அப்படிப்பட்ட உறவினர் களும் எனக்கில்லை; ஆனபின்பு ஒரு வழியிலும் உன்னைப்பெற உபாயமில்லாமையாலே "நின்பாத மூலம் பற்றிலேன்" என்கிறார். இப்படி ஒரு கைம்முதலுமில்லாதவ னென்ற காரணத்தினால் என்னை நீ விடலாகாது; கெட்டுப்போன உடமையைப் பெறுவதற்கு உடையவன் முயற்சி செய்யுமாபோலே கெட்டுப்போன அடியேனைப் பெறுவதற்கு நீ முயலவேண்டுமபடியான இங்கொழிக்க வொழியாத உறவு இருப் பதை நோக்கவேணுமென்கிறார், பரமமூர்த்தி என்று தொடங்கி. ... (29)

மனத்திலோர்தூய்மையிலை வாயிலோரின்சொல்லில்லை *
 சினத்தினுல்செற்றம்நோக்கித் தீவிவிவிவன்வானா *
 புனத்துழாய்மாலையானே பொன்னிகுழ்திருவரங்கா *
 எனக்கினிக்கதியென்சொல்லாய் என்னையாளுடையகோவே,

30

தன்னிலத்திலே வளர்ந்து	வாயில் ஓர்	வாயிலே ஒரு நற்சொல்லும்
செவ்விதான திருத்து	இன் சொல்	கிடையாது;
ழாயை மாலையாக அணிந்	இல்லை	
துள்ளவனே!	வாளா	நிஷ்காரணமாக
	சினத்தினால்	கொபத்தாலே
காவேரிமாலே குழப்பட்ட	செற்றம் நோக்கி	பகைமை தோற்றப்பார்த்து
ஸ்ரீரங்கத்தில் சாய்த்தருள்	தி விளி	மிகக்கொடுமையாக வார்த்த
பவனே!	விளிவன்	தைசொல்லா நிற்பேன்;
அடியேனை அடிமையாகக்	எனக்கு	இப்படிப்பட்ட துர்க்குணங்
கொண்ட ஸ்வாமியான	இனி	கள் நிறைந்த எனக்கு
வனே	கதி என்	இனிமேல்
(என்) மதஸ்ஸிலே	சொல்லாய்	என்ன கதி?
ஒர் ஓய்மை		அருளிச்செய்யவேணும்.
தெளிவு கொஞ்சமும் இல்லை,		

***—“குளித்து மூன்றனையோம்பும்” என்ற பாட்டுத்தொடங்கி ஐந்து பாட்டுக்களாலே தம்மிடத்தில் ஒருவித நன்மையும் கிடையாதென்பதை வெளியிட்ட ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான், “ஆழ்வீர்! உம்மிடத்தில் ஒரு நன்மையும் இல்லையென்றீர்; இருக்கட்டும்; ஒருவித நன்மையுமில்லாதாப்போலே ஒருவித கிடையுமில்லாதிருந்தாலும் போதும்; அப்படி உண்டோ?” என்று கேட்க; “ந நினைதேம் கர்ம ததஸ்தி லோகே ஸஹஸ்ரஸோ யநந மயா வ்யதாயி” என்று ஆள உத்தாரைப்போலே என்னிடத்திலில்லாத தீமை உலகத்திலேயே இல்லை! எல்லாவித தீமைகளும் என் பக்கல் குடிகொண்டிருக்கின்றன வென்கிறார். இப்படி தமது தீமைகளைப் பரக்க உரைத்த ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான் “ஆழ்வீர்! உம்மிடத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகம் எவ்வளவு வேணுமோ அவ்வளவும் உம்மிடத்தில் இருப்பதாகக் கூறுகின்றீர்; இப்படிப்பட்ட உம்மை நான் என்செய்யவல்லேன்; உம்முடைய கருப்பலனை நீர் அனுபவிக்கக்கூடவீர்” என்று உபேகைத்தோற்ற அருளிச்செய்ய, உத்தர உத்தரமாகப் “புனத்துழாய் மாலையானே” என்கிறார்; நம்முடைய குறை உணர்பார்த்து அகலவொண்ணாதபடி, ஒழிக்கவொழியாத உறவே ஹேதுவாகக் கைபற்றக் கடவோமென்று காக்குமியல்வினனாயிருக்கு மிருப்புத்தோற்றத் தனிமலை மீட்டிருப்பவரன்றோ தேவரீர்; நாங்கள் கருமபலனை அனுபவிப்பதற்கு நீர் தனிமலை மீட்டுக்கொண்டிருப்பானேன்? என்கை.

(30)

தவத்துளர்தம்மில்லேன் தனம்படைத்தாரில்லேன் *
உவர்த்தநீர்போல என்றனுற்றவர்க்கொன்றமல்லேன் *
துவர்த்தசெவ்வாயினுர்க்கே துவக்கறத்துரிசுனனேன் *
அவத்தமேபிறவித்தாய் அரங்கமாநகருளானே.

31

தவத்துளர்	தபஸ்ஸை அநுஷ்டித்தவர்	என்றன் உற்ற	என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு
அல்	களில் சேர்ந்தவனல்லேன்;	வர்க்கு	
		உவர்த்தநீர்போல-உப்புத் தண்ணீர்போல	
தவத்துளர்	(ததியாராதனம் முதலியவற்	ஒன்றும் அல்	ஒன்றுக்கும் உதவாதவனாயிரா
அல்	றுக்காகப்) பொருள் ஸம்பா	லேன்	நின்றேன்;
	தித்தவர்களிலும் சேர்ந்தவ	துவர்த்த செவ்	பழுப்பேறின அதரத்தையு
	னல்லேன்;	வாயினுர்க்கே	டைய மாதர்கட்கும்

30

துவக்கு அற ஸம்பந்தம் அற்றுப்போம்படி

துரிசன் ஆனேன் கள்ளனாயினேன்;

(இப்படிப்பட்ட எனக்கு)

பிறவி அவத் { ஐந்தத்தை வ்யர்த்தமாகவே
தமே தந்தாய் { கொடுத்தாய்.

***—இப்பாகரத்திற்கு உள்ளுறை பொருள்:—[தவத்துளார் இத்யாதி.] உன்னுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்திற்கு விரோதியாக நான் ஒரு ஸ்வப்ரவ்ருத்தியும் செய்யவில்லை; கையில் காசுள்ளவனாயிருந்தேனாகில் ஆகிஞ்சந்யத்தில் குறையுடையேனாவேன்; அங்ஙனமில்லை; அகிஞ்சநர்களில் தலைவனாயிராநின்றேன். * கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர் என்ற ஆபாஸ பந்துக்களோடே போதுபோக்காநின்றேனாகில் “சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும், மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே யினியாவாரே” என்னும் நிலைவாய்ந்த பிறகு நாம் கைப்பற்றுவோமென்று நீ ஆறியிருக்கலாம்; அங்ஙனமில்லை; பந்துக்களுக்கு என்னால் ஆகக்கூடிய நன்மை ஒன்றுமில்லாமையாலே அவர்கள் என்னை விட்டுடொழிந்தனர்; சேலேய்கண்ணியரிடத்தும் நான் கள்ளனாய்ப் போந்தபடியாலே அவர்களும் என்னைத் துரத்திவிட்டனர். இனி உன்னுடைய விஷயீகாரம் இடையூறின்றி உள்புகுரலாமென்றவாறு இந்த உள்ளுறை பொருளுக்கு நான்காமடியோடே ஸங்கதி எங்ஙனையென்னில்; இப்படி உன் விஷயீகாரத்திற்கு நான் உசிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் என்னை நீ உபேக்ஷிப்பதால் என்னை நீ வீணே படைத்தாயிறே என்கிறார். அவத்தம்—அவத்யம் என்ற வடசொல் விகாரம். ... (31)

ஆர்த்துவண்டலம்பும்கோலை அணிதிருவரங்கத்தன்னுள் *

கார்த்திரளையமேனிக் கண்ணையுன்னெக்காளும் *

மார்க்கமொன்றறியமாட்டா மனிசரில் துரிசனாய் *

மூர்க்கனென்வந்து நின்றேன் மூர்க்கனென்மூர்க்கனெனே.

32

வண்டு ஆர்த்து அலம்பும் சோலைஅணி	{ வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்து கொண்டு அலைந்துகொண்டிருப்பதற்கு அழகுபெற்றிருக்கிற	மனிசரில் துரிசன் ஆய்	{ மனிதர்களுக்குள் கள்ளனாய்,
திரு அரங்கம் தன்னுள்	{ மூரங்கத்திலே (டள்ளிகொண்டிருப்பதற்கு)	மூர்க்கனென்	{ பிடித்தது விடமாட்டாத மூடனாகிய அடியேன்
கார் திரள் அணையமேனி கண்ணனே	{ மேகஸமூகத்தை ஒத்த திருமேனியையுடைய பெருமானே!	வந்து நின்றேன்	{ (வேறுபுகலற்று, தேவர் திருமுன்பே) வந்து நின்றேன்;
உன்னை காணும் மார்க்கமொன்று அறியமாட்டா	{ உன்னை ஸாஷாத்தரிக்கக்கூடிய உபாயமொன்றையும் அறியமாட்டாதவனாய்	மூர்க்கனென் மூர்க்கனென்	{ என்னுடைய தன்மையை நன்றாகக் கடைசித்தருளவேனுமென்றபடி.

***—எம்பெருமான் ஆழ்வாரைநோக்கி “ஸம்ஸாரிகளுக்குந்கூட ஆகாத படி அஸாரமான நீர் என்னிடத்தில் வந்து நிற்பதேன்?” என்று கேட்க; என்னுடைய மூர்க்கத்தனத்தாலே வந்து நின்றேன்காண் என்கிறார். அவனைக் காணும் மார்க்கங்களாவன:—கர்மயோகம், ஜ்ஞாநயோகம், பக்தியோகம், அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞானம், புருஷோத்தமவித்யை, புண்யகேசுத்ரவாஸம், திருநாமஸங்கீர்த்தனம் முதலிய உபாயங்கள். இவையொன்றுமறியேனென்கிறார். ... (32)

மெய்யெல்லாம்போகவிட்டு கிரிமுலாரிப்பட்டு *
பொய்யெல்லாம்போதித்துகொண்ட போழ்க்கனென்வந்துநின்றேன் *
ஐயனேயரங்கனே உன்னருளென்று மாதைதன்னால் *
பொய்யனென்வந்து நின்றேன் பொய்யனென் பொய்யனேனே.

33

மெய்யான (நினைவு, சொல்லு, செயல் ஆகிய) எல்லாவற்றையும்	ஐயனே ஸ்வாமின்! அரங்கனே!—; உன் அருள் என்னும் ஆசை தன்னால் வந்து நின்றேன்—;	தேவரீருடைய கருபையிலே யுண்டான ஆசையினாலே
நீக்கிவிட்டு விரிந்த கூத்தையுடைய மாதர் திறத்தில் ஆழங்காற்பட்டு (அகப்பட்டு)	(நான் எப்படிப்பட்டவனென்றால்);	
எல்லாவிதமான பொய்களையும்	பொய்யனென் மனம் மொழி மெய்களாகிற பொய்யனென் மூன்று கரணங்களிலும் பொய்யனென் பொய்யன்;	
நிறைத்துக்கொண்டிருக்கிற கருதரிமனான அடியேன்	வந்து நின்றேன் (தேவர் திருமுன்பே வெட்கமற்று) வந்துநின்றேன்.	

* * *—தம்முடைய தாழ்வுகளை வாயாரச் சொல்லிக் கதறி தேவரீருடைய யான்றையே எதிர்பார்த்திருப்பவனடியேன் என்கிறார். போழ்க்கன்—முறைகூடன், வழிதப்பினவன். 'போட்கன்' என்றலுமுண்டு. ... (33)

உள்ளத்தேயுறையும்மலை உள்ளவானுணர்வொன்றில்லா *
கள்ளத்தேன் நானும்தொண்டாய்த் தொண்டுக்கேகோலம்பூண்டு *
உள்ளவாருள்விற்பெல்லாம் உடனிருந்தறிதியென்றே *
வெள்கிப்போயென்னுள்ளேநான் விவவறச்சிரித்திட்டேனே.

34

நெஞ்சினுள்ளே வானஞ் செய்கிற எம்பெருமானாகிய உன்னை	(இருந்தபோதிலும்)	உள்ளவார் உள்விற்பு எல்லாம் உடன் இருந்து அறிதி என்று
சிந்திப்பதற்குறுப்பான அறிவு சிறிதும் இல்லாத		நீ கூடவேயிருந்து அறிகின்ற யென்று
கள்ளனாகிய அடியேனும்	(நான் உணர்ந்து)	
(உன்) அடிமையிலே அந் வயித்தவனாய்	நான் நான்	என் உள்ளே எனக்குள்ளே
அவ்வடிமைக்கு உரிய வேஷங்களை அணிந்து	என் உள்ளே வளங்கிப்போய் விலவு அற விரித்திட்டேன்	மிகவும் வெட்கப்பட்டு விலாப்பக்கத்து எனம்பு முறி யும்படி சிரித்தேன்.

* * *—நாம் ஓரிடம்தேடி ஓடவேண்டாதபடி நம்ஹிருதயத்திலுள்ளே எப் வந்து நெருங்கியிருக்கிற உன்னைச் சிந்தைசெய்வதற்கு ஏற்ற அறிவு கூத்தமாபஹாரக் கள்ளனாகிய அடியேன் உனக்கு அடிமைசெய்பவன் என்றி "இவன் பரமபாகவதன், பரமபக்தன்" என்று கண்டாரடங்கலும் "தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றிய ஓட்டரடிப்பொடி" என்றபடி கைங்கர்யவேஷங்களைப் போட்டுக்கொண்டு "இன்னுரின்னார் இன்னது நினைக்கிறார்கள்" என்று எல்லாருடைய

... (32)

நினைவையும் நீ நெஞ்சினுள்ளேயே இருந்துகொண்டு அறிகின்றயென்று உனது ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை நான் அதுஸந்தித்தவாறே ‘ஐயோ! நமது கள்ளவேஷம் வெளிப்படையாயிற்றே!’ என்று வெட்கமடைந்து எனக்குள்ளேயே நான் சிரித்துக் கொண்டேனென்கிறார்,—“ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே” என்ற கருத்து ஈற்றடியில் உறையும். விலவறச் சிரித்திட்டேன் என்றது—எல்லை கடந்து சிரித்தமையைக் கூறியவாறு. (34)

தாவியன்றுலகமெல்லாம் தலைவிளக்கொண்டவெந்தாய் *

சேவியேனுன்னையல்லால் சிக்கெனச்செங்கண்மாலே! *

ஆவியே! அமுதே யென்றொருயிரினையவெந்தாய்! *

பாவியேனுன்னையல்லால் பாவியென்பாவியேனே.

35

அன்று	{ அக்காலத்தில் (தரிவிக்ரமாவதாரத்தில்	என்தன் ஆர்	{ (என்னை நல்வழியிற் செல்வித்த எனது) அருமை
உலகம் எல்லாம் எல்லா உலகங்களையும்	தாவி	உயிர் அனைய	{ யான ஆத்மாவைப் போன்ற
தாவி	கடந்து	எந்தாய்	{ எனது தலைவனே!
தலைவிளக்கொண்ட	{ (திருவடியினால்) வியாபரித்த	பாவியேன்	{ பாவியாகிய யான்
எந்தாய்	ரமது ஸ்வாமியே!	சிக்கென	{ உறுதியாக (எப்போதும் விடாமல்)
செங்கண்மாலே	{ சிவந்த திருக்கண்களையுடைய	உன்னை	{ உன்னைத்தவிர (மற்றையோரை)
	திருமாலே!	அல்லால்	{ வணங்கமாட்டேன்;
ஆவியே	{ (எனது உயிர் தரித்திருப்பதற்குக் காரணமான) பஞ்சப்ராணவாயுவானவனே!	சேவியேன்	{ (உன்னையல்லாது வேறொருவரை)
அமுதே	அம்ருதம் போன்றவனே!	பாவியேன்	{ நினைக்கவும்மாட்டேன்;
		பாவியேனே	{ நான் பாவியனையாவேன்.

* * *—கீழ்ப்பாட்டில் தமது கள்ளத்தன்மையைப் பேசி, “இப்படிப்பட்ட நாம் எம்பெருமானைக் கிட்டுதல் தகாது” என்று ஆழ்வார் அகல நினைக்க, ஆழ்வார்! நாம் உலகத்தாருடைய தாழ்வுகளைக் கண்ணெடுத்துப்பாராது அவர்களுடைய ஸ்வல்ப குணத்தையே பாராட்டி அவர்களை அடிமை கொள்பவரல்லோமோ? என்று தன்னுடைய வாத்ஸல்யம் விளங்குமாறு எல்லாரையும் தான் அடிமைகொண்ட தரிவிக்ரமாவதார சரித்திரத்தை இவர்க்கு நினைப்பூட்டிச் சமாதானமுண்டாகுமாறு செய்ய; அதனால் ஆழ்வார் தாம் முன்பு அவனைவிட்டு விலகிச் செல்லும்படி நினைந்த தமது குற்றத்தைப் பாராட்டி, “பாவியேன் பாவியேனே” என்று தம்மை வெறுத்துக்கூறி, எம்பெருமானைத்தவிர வேறொரு கடவுளை நினைத்தலும் தொழுதலும் செய்யாத தமது தன்மையை வெளியிடுகின்றனர். (35)

மறைக்கன்றுவரைமுனேந்தும் மைந்தனே! மதுரவாறே! *

உறைக்கன்றெயோலநோக்கம் உடையவர்வலையுள்பட்டு *

உறைக்கின்றேற்கென்னை நோக்காதொழுவதே உன்னையன்றே

அழைக்கின்றேன் * ஆதிமுர்த்தி! அரங்கமா நகருளானே.

36

அன்று	{ (இந்திரன் பசிக்கோபத்தாலே ஏழுநாள் விடாமறை பெய் வித்த) அக்காலத்திலே	முன்	{ (பசு முதலியவை மழையினால் கஷ்டமடைவதற்கு) முன்பாகவே
-------	---	------	--

மழையத் தடுப்பதற்காக	வலையுள்	{ (அந்த நோக்காகிற) வலையி
கோவர்த்தன பரீவதத்தை	பட்டு	{ னுள்ளே
(கையில் குடையாக) ஏந்	உழைக்கின்	{ அகப்பட்டு
தியமிடுக்கையுடையவனே!	நேற்கு என்னை	{ துடிக்கின்ற என்னை
{ இனிய ஆறுபோல் எல்லார்க்	நோக்கா	{ கடாசையாமலிருப்பதும்
கும் விடாயைத் தீர்ப்ப	தொழிலதே	{ தகுதியோ?
வனே!	அதிமூர்த்தி	{ முழுமுதற் கடவுளே!
{ மான் குட்டியின் விழிபோன்ற	அரங்கமா நகருனானே!—;	
விழியையுடைய மாதர்	உன்னை அன்றே தேவரீரை நோக்கியன்றே	
களின்	அழைக்கின்றேன்-நான் கூப்பிடாநின்றேன்.	

35

***—பேறு பெறுவதில் விரைவின் மிகுதியாலே ஆற்றுமை கரைபுரண்டு
... (36)

தெளிவிலாக்கலங்கல் நீர்குழ் திருவரங்கத்துள்ளோங்கும் *
ஒவியுளர்தாமேயன்றே தந்தையும்தாயுமாவார் *
எளியதோரருளுமன்றே என் திறத்தெம்பிரானுர் *
அளியன் நம்பையலென்னுர் அம்மவோ! கொடியவாரே.

37

{ (ஒருகாலும்) தெளிவில்லாமல்	எளியது ஓர்	{ ஸாமான்யமான ஒரு க்குபா
கலக்கம் மாறுதிருக்கிற	அருளும்	{ மாத்திரமேயன்றே?
காவேரியாலே சூழப்பெற்ற	அன்றே	
கோயிலிலே	எம்பிரானுர்	{ எனக்கு உபகாரகரான அவர்
விஞ்சியிருக்கிற	நம்பையல்	{ “நம்முடைய பையலான
தேஜஸ்ஸை உடையவரான	அளியன்	{ இவன் நமது கருணைக்கு
அழகிய மணவாளனொரு	என்னுர்	{ உரியன்” என்று திருவுள்
வனே யன்றே	அம்ம ஓ	{ ளம் பற்றுகிறுநீர்;
{ (நமக்குத்) தகப்பனும் தாயு	கொடிய	{ ஐயோ! (இவருடைய இயல்வு
மாயிருப்பீர்;	ஆறே	{ மிகவும் கொடுமையா யிரா
{ (அவர்) என் விஷயத்தில்		{ நின்றதி!
(செய்தருள வேண்டுவது)		

***—தாம் இப்படி கதருநிற்கச்செய்தேயும் பெரியபெருமாள் இரங்கி
“செல்” என்னக் காணாமையாலே, தம்மையொழிய வேறே ஒரு சுற்றத்தவர்
இருப்பதாக நினைத்திருக்கிறாரோ? ப்ரயேரஜநாந்நரங்களை விரும்பி அகன்று
நினைத்திருக்கிறாரோ? “நம்முடையவன்” என்று என்னைச் சிறிது
போதுமாயிருக்க இவ்வளவுகூட அபிமானியாமல் கூக்குரல் கேட்டுக்
கண்ணுறங்குவதே! அம்மே! இவர் திருவுள்ளம் இப்போது இங்ஙனே
வருந்துகின்றார். ... (37)

***மேம்பொருள் போகவிட்டு மெய்ம்மையைக்கவணர்ந்து *
ஆம்பரீசநிந்துகொண்டு ஐம்புலனகத்தடக்கி *
காம்பறத்தலைசிரைத்து உன்கடைத்தலையிருந்துவாரும் *
சோம்பரையுத்திபோலும் சூழ்புலனரங்கத்தானே.

38

36

புனல் சூழ்	காவிரி சூழ்ந்த கோயிலிலே	அகத்து	(விஷயாந்தரங்களில் போக
அரங்கத்தானே	கண்வளர்ந்தருளுமவனே!	அடக்கி	வொட்டாமல்) தம்முள்ளே
மேம்பொருள்	(ப்ராக்குத ஜநங்கள்) விரும்பு	காம்பு அற	பதிய அடக்கி,
	கிற லௌகிக பதார்த்தங்	தலை சிரைத்து	அடியோடே
	களை	உன் தலைக்கடை	தன் தலையிலுள்ள சுமையைத்
போக விட்டு	வாஸதையோடு விட்டிட்டு	இருந்து	தொலைத்து
மெய்ம்மையை	ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை	வாழும்	உனது திருவாசலிலே (காவ
மிக உணர்ந்து	உள்ளபடி அறிந்து	சோம்பரை	லாளராக) வாஸஞ்செய்து
ஆம் பரிசு	ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸமாசா	உகத்தி போலும்	உஜ்ஜீவிக்கின்ற
	ரங்களையும்		(தம்முடைய ஹிதத்தில்)
அறிந்துகொண்டு	தெரிந்துகொண்டு		சோம்பியிருக்குமவர்களை
ஐம்புலன்	ஐந்து இந்திரியங்களையும்		உகத்துமவனல்லையோ நீ.

***—“அளியனம் பையலென்றார் அம்மவோ கொடியவாரே!” என்று கீழ்ப்பாட்டில் ஆழ்வார் வருந்தினவாரே “இவ்விருள்தருமாஞாலத்திலே ஸ்வரூபாநு ரூபமான புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிப்பதும் அதற்காக நம் கைபார்த் திருப்பதும் அதுக்குமேலே விளம்பம் பொருமல் கூப்பிடுவதும்! இதென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கிறதே! இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தமாதிகாரியைக் கிடைக்கப் பெற்றோமே!” என்று பெரியபெருமாள் திருவுள்ளம் மிகவும் ப்ரஸந்தமாய், அந்த ப்ரஸாதமெல்லாம் திருமுகத்திலே தோற்றும்படி யிருக்கக்கண்ட ஆழ்வார், “பெருமானே! தேவரீரைக்கிட்டி தேவரீர் பக்கலிலே ஸர்வபாரங்களையும் ஸமர்ப் பித்து நிச்சிந்தையாயிருப்பவர்களைக் கண்டால் தேவரீருடைய திருவுள்ளம் இங்ஙனையோ மலர்ந்திருப்பது!” என்று பெரியபெருமாள் திருமுகத்தை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

காம்பு அறத் தலைசிரைத்து—உபாயாந்தரங்களில் தனக்குள்ள பற்று அறுப் படி தன் தலையிலுண்டான துரிதங்களைப்போக்கி. அதாவது—பேற்றுக்கு எம்பெரு மான் ஸாதநமெயொழிய நாம் செய்யும் க்ரியாகலாபங்களொன்றும் ஸாதநமல்ல என்று உறுதியான அத்யவஸாயம் வஹித்து என்றபடி. அஹங்கர கர்ப்பமான உபாயாந்தரங்களின் விடுகையைச் சொன்னபடி. ... (38)

அடிமையில்குடிமையில்லா அயல்சதுப்பேதிமாரில் *

குடிமையில்கடைமைபட்ட குக்கரில்பிறப்பேனும் *

முடியினில் துளபம்வைத்தாய் மொய்கழற்கன்பு செய்யும் *

அடியரையுக்கத்திபோலும் அரங்கமா நகருளானே.

39

முடியினில்துள	திருமுடியிலே திருத்துழாய்	குடிமையில்	குடிப்பிறப்பினால் இழ
பர்வைத்தாய்	மாலையை அணிந்தவனே!	கடைமை	வடைந்த
(38) அரங்கம் மாநகர் உளானே!—;		பட்ட	
அடிமையில்	(உனக்குக்) கைங்கரியம் செய்	குக்கரில்	பரமசண்டாள ஜாதியில்
	வதில்	பிறப்பர் ஏலும்	பிறப்பர்களானாலும்
குடிமைஇல்லா	உயர்குடிப் பிறப்பிற்கு ஏற்ற	மொய்கழற்கு	(உனது) நெருங்கிய திருவடி
அயல்	ஒழுக்கமில்லாத		களிடத்து
	(அடிமைக்கு) அயலான	அன்பு செய்யும்	பக்தி செய்கின்ற
சதுப்பேதிமா	நான்கு வேதங்களையுமோ	அடியரை	அடியார்க்கையே
ரில்	தின அந்தணர்களைக் காட்	உகத்தி போலும்	நீ விரும்புவாய் போலும்.
	டினும்		

...—தேவமேல், கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன ஞானமுடைய பாக்கவதர்களின்
... எம்பெருமான் தன் திருவடித்தாமரைகளில் பக்திசெய்யாத
... பிறந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும் அவர்களை ஒரு பதார்த்த
... உபேக்ஷித்துவிட்டு, தனது திருவடிகளில் பக்தி செய்பவர்
... தலத்தவராயினும் அவரையே விரும்புவன் என்கிறது இப்பாட்டில். (39)

தும்மறுமாப்! நின்னைச் சிந்தையுள் திகழவைத்து *

மருவியமனத்தராகில் மாநிலத்துயிர்களுல்லாம் *

வெருவறக்கொன்று கட்டிட்டு ஈட்டியவினையரேலும் *

அருவினைப்பயனதுய்யார் அரங்கமா நகருளானே.

40

பெரிய பிராட்டியாரையும்	ஈட்டிய வினை	விசேஷமர்க ஸம்பாதிக்கப்
மூவதஸமென்கிற மறுவை	யர் ஏலும்	பட்ட, பாவங்களையுடைய
யும் திருமார்பிலே அணிந்		வர்களானாலும்
துள்ளவனே!	நின்னை சிந்தை	
	யில் திகழ	உன்னை (தங்கள்) நெஞ்சில்
	வைத்து	விளங்கும்படி வைத்து
(இந்தப்) பெரிய பூமண்டலத்	மருவிய மனத்	தருடமான் அத்யவஸா
திலே உள்ள ஜீவராசிக	தர் ஆகில்	யத்தை உடையரா யிருப்ப
ளெல்லாம்		தேயானால் (அவர்கள்)
(ஐகத்தெல்லாம்) நடுங்கும்படி	அரு வினை	(தாங்கள் செய்த) மஹா பாத
	பயன் அது	கங்களினுடைய பலனை
பரமஹிம்மை பண்ணி	உய்யார்	அனுபவிக்கமாட்டார்கள்

...—தாழ்ந்த வகுப்பில் பிறப்பேயன்றி நீசமான அநுஷ்டாபமு முடையரே
... “மேம்பொருள் போகவிட்டு” என்ற பாட்டிற்கூறிய அதிகாரத்திலே
... யுடையராகில் அவர்களுக்கு அந்தக் கருமங்களின் பலன் அனுபவிக்கக்
... தலதல்ல என்கிறது இப்பாட்டு. ... (40)

வானுளாரறியலாக வானவாவென்பராகில் *

தேனுலாந்துளபமலைச் சென்னியாவென்பராகில் *

ஊனமாயினகன்செய்யும் ஊனகாரக்களேனும் *

போனகம்செய்தசேடம் தருவரேற்புனிதமன்றே.

41

தாங்கள் நிறைநமான செயல்	தேன் உலாம்	தேன் பெருகாநின்ற திருத்
களைச் செய்யுமவர்களா		துளபம் மலை
யும்		துழாய் மாலையைத் திரு
	தேன் சென்னியா	முடியிலே அணியுமவனே!
	என்பர் ஆகில்	என்று அநுஸந்திப்பாராகில்
		(அப்படிப்பட்ட மஹாத்துமாக்கள்)
பிறரைக்கொண்டு நிறைந	போனகம்	தாங்கள் அமுது செய்து
மான கருதயங்களைச் செய்	செய்தசேடம்	மிருந்த பிரசாதத்தை அது
விப்பவர்களாய் மிருந்த	தருவர் ஏல்	கீரஹிப்பரானால்
போதிலும்		
‘மேலுலகத்திலுள்ள பிரமன்	அன்றே	அப்போதே
முதலியோராலும் அறிய		
முடியாத தேவனே!’ என்று	புனிதம்	(அந்தப் பரஸாதத்தைப் பெற்ற
அநுஸந்திப்பராகில்		வர்கள்) பரிசுத்தராவர்
		கள்.)

***—பகவத் ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கு நிஹீந ஜந்மத்தாலும் நிஹீன அநுஷ்டானத்தாலும் ஒரு குறையுமில்லை யென்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்கள் தங்களுடைய உச்சிஷ்டான்னத்தாலே ஸம்ஸாரிகளை யெல்லாம் பரிசுத்தராக்கும்படியான பெருமை பொருந்தியவர்களுமாவர் என்கிறது இப்பாட்டு. ... (41)

பழுதிலா வொழுக்கலாற்றுப் பசைதுப்பேதிமார்கள் *

இழிகுலத்தவர்களேலும் எம்மடியார்களாகில் *

தொழுமினீர்கொடுமின் கொன்மின் என்றுநின்னோடுமொக்க *

வழிபடவருளினுய்போன் மதிந்திருவரங்கத்தானே.

மதித் திருவரங்கத்தானே!—;		நீர்	நீங்கள்
ஒழுக்கல் ஆறு	{	பிரமன் முதல் தங்களளவும்	தொழுமின்
		நீண்டு வருகிற பரம்பரை யில்	கொடுமின்
பழுது இலா	{	ஒரு குற்றமுமற்றிருக்குமவர்களாய்	(அவர்களைத்) தொழுங்கள், (உங்களிடத்திலுள்ள விஷைஷார்த்தங்களை அவர்களுக்கு உபதேசியங்கள்; (அவர்களிடத்தில் விஷைஷார்த்தங்களுண்டாகில்) கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்;
		நான்கு வேதங்களையும் ஒதினவர்களாய் முன்னவர்களே!	கொன்மின்
பல சதுப்பேதி மார்கள்	{	நமக்கு அடிமைப்பட்டவர்களாயிருந்தால் (அவர்கள்)	என்று உபதேசித்தருளி
		தாழ்ந்த வகுப்பில் பிறந்தார்களே யாகிலும்	நின்னோடும் ஒக்க-உனக்கு ஸமமாக வழிபட அவர்களை ஆராதிக்கும்படி அருளினாய் உரைத்தருளினாய்; (போல்—அசை)

***—உத்பத்தியிலாவது ஆசாரம் முதலியவற்றிலாவது ஒருவகையாலும் குறையின்றியே ஸத்ஸந்தாந ப்ரஸுதிதர்களாய் ஸதாசாரநிஷ்டர்களாயிருக்கும் சதுர்வேதிகளை நோக்கி எம்பெருமான் கூறினவார்த்தை; - ‘ஓ சதுர்வேதிகளே உங்களைப்போலே, ப்ரஹ்மாதொடங்கி நெடுகிவருகிற வம்சப்ரவாஹத்திலே பிறந்த சதுர்வேதிகளாயிருப்பவர்கள் தாம் பூஜ்யர், மற்றையோர் அநாதரணீயர் என்ற நீங்கள் பாவிக்கலாகாது; எந்த ஜாதியிலே பிறந்தவரேனும் எனது அடியவர்களானால் அவர்களை நீங்கள் தொழவேணும்; பரஸ்பரம் ஜ்ஞாநத்தைக் கொடுத்து கொள்ளலாம்; விசேஷமாகச் சொல்வதென்? என்னை நீங்கள் எவ்விதமாக ஆரதிக்க உடன்பட்டிருக்கிறீர்களோ, அவ்விதமாகவே அவர்களையும் ஆரதிக்க வேண்டியதுதான்’ என்று. ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரத்திலே “பக்தி ரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா என்று தொடங்கி “தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்மம் ஸச பூஜ்யோ யதாஹ்யஹம் என்பதீருகவுள்ள ச்லோகங்களை நோக்குக. ... (42)

அமரவோரங்கமாரும் வேதமோர் நான்குமோதி *

தமர்களில் தலைவராய சாதியந்தணர்களேலும் *

நுமர்களைப்பழிப்பராகில் நொடிப்பதோரளவிலாங்கே *

அவர்கள் தாம்புலையர்போலும் அரங்கமாநகருளானே.

அரங்கமா நகருளானே!—;		ஓர் வேதம்	நான்கு வேதங்களையும்
ஓர் அங்கம் ஆறும்	{	(விலக்ஷணமான வேதத்தின்) ஆறு அங்கங்களையும்	அமர ஒதி
			{ நெஞ்சில் பதியும்படி கரித்து

... (41)

பகவதர் கருக்குள்ளே	நொடிப்பது ஓர்	ஒரு நிமிஷ காலத்துக்குள்ளே
முதன்மையான	அளவில்	
பிராஹ்மண ஜாதியர்களாயி	அவர்கள் தாம்	அந்த ஜாதி பிராஹ்மணர்கள்
னும் (அவர்கள்)	தாம்	
தேவரூடைய அடியார்களை	ஆங்கே	அப்போதே
(அவர்களுடையஜந்மத்தைப்	புலையர்	சண்டாளராவர்கள்
பார்த்து) தூஷிப்பாராகில்		(போலும்—வாக்யாலங்காரம்.)

* * *—ருக்கு, யஜுஸ். ஸாமம், அதர்வணம் என்று வேதங்கள் நான்கு ;
விபாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என்று வேதாங்கங்
கூறு ; இவற்றையெல்லாம் கண்டபாடம் பண்ணி அவற்றின் பொருள்களையும்
அவ்வறிவுக்குப் பலனாக பகவத் கைங்கர்யத்தில் முதன்மையாக ஊன்றி
சிற்றந்த அந்தணர்களாயிருந்த போதிலும் அவர்கள், கீழ்க்கூறிய யோக்ய
கேவலம் பகவத்கைங்கர்ய மொன்று மாத்திரமுடைய
வைஷ்ணவரை [-அதாவது சண்டாள ஜாதியிலே பிறந்தவரை] அந்தப்
பயப்பற்றி இகழ்வாக நினைத்து தூஷிப்பர்களானால் தூஷிக்குமவர்கள்
பிராஹ்மணயம் கெட்டுக் கர்மசண்டாளராய்ப் போவார்கள். இப்படி
ஜந்மாந்தரத்திலோ வென்னில்; அன்று; தூஷித்த அந்த ஷுணத்திலேயே
சண்டாளராயொழிவர். ... (43)

பென்னுலாம்சடையினும் பிரமனுமுன்னைக்காண்பான் *

எண்ணிலவழியுழி தவஞ்செய்தார்வென்கீற்றப் *

விண்ணுளார் வியப்பவந்து ஆனைக்கன்றருளியீந்த

கண்ணருய் * உன்னையென்னோ கனைகனாக்கருதுமாறே.

44

உலாம்	கங்காநதி	உலாவுகின்ற	ஆனைக்கு	(முதலை வாயிலகப்பட்ட)
சடையினும்	சடையை	யுடையனான	வந்து	நீகஜேந்திராழ்வானுக்காக
	சிவனும்			(மருவின் கரையில்) எழுந்
	நான்முகக் கடவுளும்			தருளி
காண்	உன்னைக் காண்பதற்காக		விண் உளார்	நித்யஸூரிகளும் ஆச்சரியப்
	எண்ணமுடியாத நெடுங்கால		வியப்ப	படும்படி பரமக்குபையைச்
	மாக		அருளை ஈந்த	செய்தருளிய
செய்தார்	தவம் புரிந்தவர்களாய் (அவ்		கண்ணருய்	(என்னிடத்து அருள் செய்
	வளவிலும் காணப் பெரு			யாமையாலே) தயவில்லா
	மையாலே)		உன்னை	தவனே!
தீர்ப	வெட்கமடைந்து கவிழ்தலை		கனைகனா	தஞ்சமாக
	யிட்டிருக்க		கருதும் ஆறு	நினைக்கலாகுமோ ?
கரு	அக்காலத்திலே		என்னோ	

வளவெழுந்தவளமாட மதுரைமாநகரந்தன்னுள் *

கவளமலையானகொன்ற கண்ணையரங்கமாலை *

துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடிசோல் *

இனையுன்கவிதையேனும் எம்பராற்கினியவாறே.

45

வளம் எழும்	{ அழகு விஞ்சியிருப்பதும்	தொல் சீர்	{ இயற்கையான சேஷத்வத்
தவளம் மாடம்	{ வெண்ணிறமுடையதுமான		{ திலே நிலைநின்றவருமான
மா மதுரை நக	{ மாடங்களை யுடைய	தொண்டரடிப்	{ தொண்டரடிப்பொடியாழ்
ரம் தன்னுள்	{ பெருமை தங்கிய வட	பொடி	{ வார் (அருளிச்செய்த)
	{ மதுரையில்	சொல்	{ திருமாலையாகிய இத்திரு
கவளம் மால்	{ கவளங் கொண்டிருப்பதும்		{ மொழி
யானை கொன்ற	{ பெருத்ததுமான (குவலயா	இளைய புன்	{ மிகவும் குற்றங்குறைகளை
	{ பீடமென்னும் கம்ஸனு	கவிதை ஏலும்	{ யுடைய கவிதையாயிருந்த
	{ டைய) யானையைக் கொலை		{ போதிலும்
கண்ணனை	{ செய்தருளின	எப் பிராற்	{ பெரியபெருமானுக்கு
	{ ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாகிய		{ பரமபோக்யமாயிருந்தபடி
அரங்கம் மலை	{ கோயிலிலே (கண்வளரும்)	இனிய ஆறே	{ யென்! (என்று தமக்குத்
	{ எம்பெருமானைக் குறித்து)		{ தாமே ஈடுபடுகிறார்.)
துளபம்	{ திருத்துழாய்க் கைக்கர்ய		
தொண்டு ஆய	{ திஷ்டரும்		

* * *—விசேஷ உணவுகளையுண்டு மதம் பிடித்துக் கொழுத்திருந்த குவலயாபீடமென்னும் கம்ஸனது யானையை ஒழித்தருளிண்போலே தம்முடைய ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தங்களையும் போக்கிப்படியை அருளிச்செய்து பெரியபெருமானுடைய ப்ரீதியே தமக்கு ப்ரயோஜனமென்று காட்டி முடித்தாராயிற்று. ... (45)

அடி வரவு :

காவல் பச்சை வேதம் மொய்த்த பெண்டிர் மறம் புலை வெறுப்பு மற்றும் நாட்டினான் ஒரு நமனும் எறி வண்டு மெய் சூது விரும்பி இனிது குட பாய் பண்பேசு கங்கை வெள்ளம் குளித்து போது குரங்கு உம்பரால் ஊர் மனம் தவமார்த்தம் மெய் யுள்ளம் தாவி மழை தெளி மேம்பொரு ளடிமை திரு வான் பழுதில் அமரப் பெண் வளவெழும் கதிர். ...

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராச்சாரியர் தொகுத்த
திருவரங்கத் தமிழ்மாலையில்
முதற்பிரபந்தமான
திருமாலையின் உரை
முற்றிற்று.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருவடிகளே சரணம்

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பள்ளியெழுச்சியின் தனியன்கள்

**தமைய மத்வா பரவாஸுதேவம் ரங்கேசயம் ராஜவத்ஹனீயம்,
ப்ராபோதிகீம் யோக்ருத ஸூக்திமாலாம் பக்தாங்கீரேணும் பகவந்தமீடே.**

யாவரொரு ஆழ்வார்	ப்ராபோதிகீம்	திருப்பள்ளி யுணர்த்துமதான
அரசனைப்போல	ஸூக்திமாலாம்	திவ்யப்ரபந்தத்தை
நூதிக்கத்தக்கவராய்	அக்குத	அருளிச்செய்தாரோ
திருவரங்கத்தரவணையேல்	(தம்)	(அப்படிப்பட்ட)
பள்ளிகொள்பவரான பெரிய	பகவந்தம்	ஞானம் முதலிய சூணங்கள்
பெருமானை		அமைந்த
அப்படிப்பட்ட ஸாஷாத்த	பக்தாங்கீரி	தொண்டரடிப் பொடியாழ்
பரவாஸுதேவனாகவே	ரேணும்	வாரை
ப்ரதிபத்திபண்ணி,	ஈடே	துதிக்கின்றேன்.

***—பரமஸத்வ ஸமாச்சரயணான எம்பெருமானுக்கு ரஜஸ்தமோகுணகாரிய உறக்கம் இருக்க ப்ரஸக்தியில்லாமையினாலே திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடுகை எழுதிது எங்ஙனே பொருந்துமென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக இந்த ச்லோகம் உதித்தது. ராஜோபசாரம் போலச்செய்கிறபடியென்று ஸமாதானம் காண்க. சங்கைக்கு ஸுப்ரபாதம் பாடுகிற முறையிலே இஃது அமைந்த தென்க.

**மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த்
தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம்—வண்டு
தினர்த்தவயல்தென்னரங்கத்தம்மாளைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்த ஓர்.**

வண்டுள்ளானவை	தொண்டரடிப்	“தொண்டரடிப்பொடி”
நெருங்கிப்படிந்திருக்கப்	பொடி	என்னும் திருநாம முடைய
பெற்ற		ரான ஆழ்வார்
கழனிகள் சூழ்ந்த	உதித்த ஊர்	திருவவதசித்த திவ்ய தேச
அழகிய		மாவது
திருவரங்கத்தில் (கண்ணனார்ந்	மா மறையோர்	சிறந்த வைதிகர்கள்
தருள்கிற)	மன்னிய	பொருந்தி வாழ்த்தற்கிடமான
பெரிய பெருமானை	சீர்	சீர்மையையுடைய
திருப்பள்ளி யுணர்த்துமவ	மண்டங்குடி,	திருமுண்டங்குடி என்கிற
ராய்	தொல் நகரம்	அநாதியான நகரமாகும்
பரமோபகாரகராய்	என்பர்	என்று பெரியோர் கூறுவர்.

தனியனுரை முற்றிற்று.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

*கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம்வந்தனைந்தான் கனவிருளகன்றதுகாலையம்பொழுதாய் *

மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம் வானவரசர்கள்வந்துவந்தீண்டி *

எதிர்திசைநிறைந்தனவிரொடும்புகுந்த இருங்களிற்றீட்டமும்பிடியொடுமுரசும் *

அதிர்விலலைகடல்போன்றுளதெங்கும் அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

1

அரங்கத்து	{ திருவரங்கத்தில் பள்ளி	வந்து வந்து	{ ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலி
அம்மா	{ கொண்டருளும் ஸ்வாமியே!	வந்து	{ வந்து
கதிரவன்	{ சூர்யனானவன்	சுண்டி	{ திரண்டு
குணதிசை	{ கிழக்குத் திக்கிலே	எதிர் திசை	{ திருக்கண்ணோக்கான
சிகரம்	{ (உதயகிரியின்) கொடுமுடி	நிறைந்தனர்	{ தெற்குத் திக்கிலே
	{ யிலே	இவரொடும்	{ நிறைந்து நின்றார்கள் ;
வந்து அனை	{ வந்து கூடினான் ;	புகுந்த	{ இவர்களோடு கூட வந்த
ந்தான்	{ (இரவில்) அடர்ந்திருந்த	இரு களிறு	{ (இவர்களது வாஹநமாகிய)
கனம் இருள்	{ இருளானது	டமும்	{ பெரிய ஆண்யானைத் திரள்
அகன்றது	{ நீங்கி யொழிந்தது ;	பிடியொடு	{ களும்
அம்	{ அழகிய	முரசும்	{ பெண்யானைத் திரள்களும்
காலையொழுது	{ காலையொழுதுவர,	அதிர்வில	{ பெரிய வாதியங்களும்
ஆய்	{ காலைப்பொழுதுவர,	எங்கும்	{ சப்திக்கும்போது
மா மலர் எல்	{ சிறந்த புஷ்பங்களெல்லாம்	அலை	{ எத்திசையும்
லாம்	{ விகாஸமடைய	கடல் போன்று	{ அலைபெறியாநின்ற
விரிந்து	{ தேன் வெள்ளமிடா நின்றன ;	உளது	{ ஸ்முத்ர கோஷத்தை ஒத்
மது ஒழுகின	{ தேவர்களும்	பள்ளி எழுந்தரு	{ திருந்தது :
வானவர்	{ ராஜாக்களும்	ளாய்	{ (ஆதலால்)
அரசர்கள்			{ திருப்பள்ளியை விட்டு எழுந்
			{ திருக்கவேணும்.

கொழுங்கொடிமுல்லையின்கொழுமலரணவிக் கூர்த்ததுகுணதிசைமாருதமீதுவோ *

எழுந்தனமலரணைப்பள்ளிகொள்ளன்னம் ஈன்பனிநனைந்ததமிழ்குச்சிறகுதறி *

விழுங்கியமுதலையின்பிலம்புரைப்பழவாய் வெள்ளெயிறுவதன்விடத்தினுக்கனுங்கி *

அழுங்கியவானையினருத்துயர்கெடுத்த அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

2

குணதிசை	{ கீழ்க்காற்றானது	உதறி	{ உதறிக்கொண்டு
மாருதம்	{ செழுமை தங்கிய கொடியை	எழுந்தன	{ உறக்கம் விட்டெழுந்தன ;
கொழு கொடி	{ யுடைத்தான	விழுங்கிய	{ (தன் கால) விழுங்கவந்த
முல்லையின்	{ முல்லைச் செடியிலுண்டான	முதலையின்	{ முதலையினுடைய
கொழு மலர்	{ அழகிய மலர்களை	பிலம் புரை	{ பாழி போன்ற
அணவி	{ அணைந்துகொண்டு	பேழ வாய்	{ பெரிய வாயிலுள்ள
இதுவோ	{ இதோ	வென் எயிறு	{ வெளுத்த கோரம்பற்கள்
கூர்ந்தது	{ வீசா நின்றது ;	உற	{ ஊன்ற
மலர் அணை	{ புஷ்ப சயனத்திலே	அதன்	{ அம்முதலையினுடைய
பள்ளிகொள்	{ உறங்குகின்ற	விடத்தினுக்கு	{ பல் விஷத்திற்கு
அன்னம்	{ ஹம்ஸங்களானவை	அனுங்கி	{ மிகவும் நோவுபட்ட.
ஈன் பனி	{ (மழைபோல) சொரிகிற பனி	அழுங்கிய	{ கஜேந்திராழ்வானுடைய
நனைந்த	{ யாலே நனைந்த	ஆனையின்	{ பெரிய துக்கத்தை
தம்	{ தங்களுடைய	அரு துயர்	{ போக்கியருளின
இரு சிறகு	{ அழகிய சிறகுகளை	கெடுத்த	{ அரங்கத்தம்மா பள்ளி எழுந்தருளாய்,

பொய்யுத்தனதுழிசையெல்லாம் துன்னியதாரகைமின்னெனக் கருங்கி *
பொய்யுத்தனன்பனிமதியினோ பாயிருளகன்றதுபைம்பொழிற்கழுகின் *
பொய்யுத்தனன்பாணைநாற வைகறைகூர்ந்ததுமாருதமிதுவோ *
பொய்யுத்தனதுநிமிர்ந்தடக்கை அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 3

பொய்யுத்தனது	கண்ட விடமெங்கும்	பொய்யுத்தனது	பசுமை தங்கிய
பொய்யுத்தனது	சூரிய கிரணங்களானவை	பொய்யுத்தனது	சேகைகளிலுள்ள
பொய்யுத்தனது	பரவி விட்டன;	பொய்யுத்தனது	பாக்குமரங்களினுடைய
பொய்யுத்தனது	(ஆகாசத்தில்) நெருங்கிய	பொய்யுத்தனது	மடலிடை கீறி மடலைக்கீறி
பொய்யுத்தனது	நடைத்திரங்களினுடைய	பொய்யுத்தனது	(அத்தாலே)
பொய்யுத்தனது	மிக்க தேஜஸ்ஸானது	பொய்யுத்தனது	வண் பாணைகள்
பொய்யுத்தனது	குறைவுபட்டது மன்றி	பொய்யுத்தனது	நாற
பொய்யுத்தனது	மிக்க ஒளியையுடைய	பொய்யுத்தனது	(அப்பரிமளத்தை முகந்துகொண்டு)
பொய்யுத்தனது	இக்குளிர்த்த சந்திரனும்	பொய்யுத்தனது	கூர்ந்தது;
பொய்யுத்தனது	ஒளிமழுங்கினுன்;	பொய்யுத்தனது	வீசாநின்றது;
பொய்யுத்தனது	பரந்த இருட்டானது	பொய்யுத்தனது	அடல்
பொய்யுத்தனது	நீங்கிற்று;	பொய்யுத்தனது	பெருத்தமிழுக்கையுடைத்தாய்
பொய்யுத்தனது	இந்த விடியற்காற்றானது	பொய்யுத்தனது	ஒளி திகழ்தரு
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	தேஜஸ்ஸுவிளங்காநின்றதுள்ள
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	திருவாயிழாய்வாணை
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	அம் தட கை
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	அழகிய பெரிய திருக்கையி
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	லேயுடைய
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாய்—.

பொய்யுத்தனதுவிடுமாயர்கன் வேய்க்குமுலோசையும்விடைமணிக்ருளும் *
பொய்யுத்தனதுபரந்தனவையுன் இரிந்தனகரும்பினமில்லையார் குலத்தை *
பொய்யுத்தனதுவானவரே! மாமுனிவேள்வியைக்காத்து * அவபிரதம்
பொய்யுத்தனதுநிறையோத்தியென்றரசே! அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே, 4

பொய்யுத்தனது	உயர்த்தியும் இளமையும்	பொய்யுத்தனது	இலங்கையர்
பொய்யுத்தனது	தங்கிய எருமைகளை	பொய்யுத்தனது	குலத்தை
பொய்யுத்தனது	(மேய்கைக்குக்)	பொய்யுத்தனது	வாட்டிய
பொய்யுத்தனது	கட்டவிழ்த்துவிடுகிற	பொய்யுத்தனது	உருவழித்த
பொய்யுத்தனது	இடையர் (ஊதுகிற)	பொய்யுத்தனது	அழகிய சார்ங்கத்தையுடைய
பொய்யுத்தனது	புல்லாங்குழலின் நாதமும்	பொய்யுத்தனது	வானவர் ஏறே
பொய்யுத்தனது	எருதுகளின் (சுழுத்திற் கட்டி	பொய்யுத்தனது	மாமுனி
பொய்யுத்தனது	யுள்ள)	பொய்யுத்தனது	வேள்வியை
பொய்யுத்தனது	மணிகளினுடைய	பொய்யுத்தனது	யாகத்தை
பொய்யுத்தனது	ஒசையும் (ஆகிய)	பொய்யுத்தனது	காத்து
பொய்யுத்தனது	இவ்விரண்டும் கூடின த்வநி	பொய்யுத்தனது	நிறைவேற்றுவித்து
பொய்யுத்தனது	யானது	பொய்யுத்தனது	அவபிரதம்
பொய்யுத்தனது	திக்குக்களங்கும் பரவிவிட்	பொய்யுத்தனது	ஆட்டிய
பொய்யுத்தனது	டது;	பொய்யுத்தனது	தருளின
பொய்யுத்தனது	கழலிகளிலுள்ள	பொய்யுத்தனது	(விரோதிகளை) ஒழிக்கவல்ல
பொய்யுத்தனது	வண்டுகளின் திரள்	பொய்யுத்தனது	மிடுக்கையுடையனாய்
பொய்யுத்தனது	ஆரவாரித்துக்கொண்டு	பொய்யுத்தனது	அடோத்தியா புரியை ஆளு
பொய்யுத்தனது	கிளம்பின;	பொய்யுத்தனது	கையாலே எங்களுக்கு
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	ஸ்வாமியானவனே!
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	அரங்கத்தம்மா!
பொய்யுத்தனது		பொய்யுத்தனது	பள்ளி எழுந்தருளாயே—.

பொய்யுத்தனதுபுட்களும்புட்பொழில்களின்வாய் போயிற்றுக்கங்குற்புகுந்ததுபுலரி *
பொய்யுத்தனதுதிசைக்களைகடலரவம் கவிவண்டுமீழற்றியகலம்பகம்புனைந்த *
பொய்யுத்தனதுதொடையக்கொண்டடியினை பணிவான் அமரர்கள்புகுந்தனராதலிம்மா! *
பொய்யுத்தனதுகொள்வழிபாடுசெய்கோயில் எம்பெருமான்! பள்ளியெழுந்தருளாயே. 5

பூத்திராநின்றான்
பொழில்களின்வாய்-சோலைகளிலுள்ள
புட்களும் பறவைகளும்
புலம்பின { (உணர்ந்து) ஆரவாரஞ் செய்
யாநின்றன;
கங்குல் இரவானது
போயிற்று கழிந்தது;
புலரி பாரதிகாலமானது
புகுந்தது வந்தது;
குண திசை கீழ்த்திசையிலே
கனை கோஷஞ்செய்கிற
கடல் கடலினுடைய
அரவம் ஓசையானது
கலந்தது வியாபித்தது;
களி தேனைப்பருகிக் களிக்கின்ற
வண்டு வண்டுகளானவை
மீழற்றிய சப்தியாநிற்கிற
கலம்பகம் பலவகைப் பூக்களாலே
புனைத்த தொடுக்கப்பட்ட

அம் அமகிய
அலங்கல் } அலங்கல் மலைகளை ஏந்தி
தொடையல் } கொண்டு
கொண்டு
அமரர்கள் தேவர்கள்
அடி இணை } (தேவரீருடைய) திருவ
பணிவான் } யிணைகளில் பணிமா
கைக்காக
புகுந்தனர் வந்து நின்றனர்;
ஆதலில் ஆகையாலே
அம்மா ஸர்வஸ்வாமிந்!
இலங்கையர் { லங்கேச்வரனான ஸ்ரீ விபீ
கோன் வழி } ணழ்வான் தாஸ்வருத்
பாடு செய் } பண்ணப்பெற்ற கோயிலி
கோயில் } (கண்வளர்ந்தருளுகிற)
எம்பெருமான்! அஸ்மத்ஸ்வாமியே!

பள்ளி எழுந்தருளாயே—.

இரவியர்மணிநெடுந்தேரோடுமிவரோ இறையவர்பதினெருவிடையருமிவரோ *
மருவியமயிலினனறுமுகனிலனே மருதரும்வசுக்களும்வந்துவந்தின்று *
புரவியோடாடலும்பாடலும்தேரும் குமரதண்டம்புதந்தின்றுயவெள்ளம் *
அருவரையனையநீன்கோயில்முன்னிவரோ அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

மணி விலகைணமாய்
நெடு பெரிதான
தேரோடும் தேரோடுகூட
இரவியர் பன்னிரண்டு ஆதித்தர்களும்
இறையவர் ஜகத்துக்குநிர்வாஹகர்களான
பதினெரு { ஏகாதச குத்தர்களும்
விடையரும்
மருவிய பொருந்திய
மயிலினன் மயில்வாகனத்தையுடைய
அறுமுகன் ஸுபரஹ்மணியனும்
மருதரும் { மருதகணங்களான ஒன்பதின்
மரும்
வசுக்களும் அஷ்டவஸுக்களும்
வந்து வந்து { ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்
கொண்டு வந்து

சுண்டி- நெருங்கி நிற்க
(இவர்களுடைய வாஹமான)
புரவியோடு { குதிரைகள் பூண்ட தா
தேரும் } ளும்
பாடலும் ஆடலும் பாட்டும் கூத்துமாய்
குமரதண்டம் { தேவஸேநா ஸமூகங்க
புகுந்து } வந்து புகுந்து
சுண்டியவெள்ளம்- நெருங்கியிருக்கிறதிரள*ன்
அருவரை அணைய பெரிய மலைபோன்ற
கோயில் கோயிலில்
நின் முன் { தேவரீர் திருக்கண்ணோக்க
திலே (நிற்கின்றது);
அரங்கத்தம்மா;
பள்ளி எழுந்தருளாயே—.

அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்களிலையோ அருந்தவமுனிவரும்மருதருமிவரோ *
இந்திரனையும்தானும்வந்திவனே எம்பெருமானானகோயிலின்வாசல் *
சுந்தர்நெருக்கவிச்சுதர்நாக்க இயக்கரும்மயங்கினர்திருவடிதொழுவான் *
அந்தரம்பாரிடமில்லமற்றிதுவோ அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே.

எம்பெருமான் எனக்கு ஸ்வாமியான
உனகோயிலின் { தேவரீருடைய திருக்கோயி
வாசல் } லின் வாசலிலே
இந்திரன் தானும்-தேவேந்திரனும்
ஆனையும் { (அணைது வாஹ்மணமான)
ஐராவதயானையும்

வந்து வந்திருப்பதுமன்றி,
அந்தரத்து { அண்டத்துக்குள் இ
அமரர்கள் } நின்ற தேவர்களும்
கூட்டங்கள் இவர்களுடைய பரிவாரங்களும்
அரு தவம் { மஹா தபஸ்விகளான
முனிவரும் } ஸதகாதி மஹர்ஷிகளும்

பண்ணங்களும்

பண்ணங்களும்,

பண்ணங்களும் நெருக்கவும்

பண்ணங்களும் தள்ளவும்

பண்ணங்களும் நடைபயிற்சி

பண்ணங்களும் தொழுவதற்காக

பண்ணங்களும் மயங்கித்தின்றனர்;

அந்தரம்

பார்

இடம் இல்லை

ஆகாசமும்

பூமியும்

அவகாசமற்றிரா நின்றது;

அரங்கத்தம்மா!

பள்ளியெழுந்தருளாய்—

பண்ணங்களும் மாரிதிகபிலையொண்கண்ணாடிமுதலா *

பண்ணங்களும் மைக்கலங்காண்டற்கு ஏற்பனவாயினகொண்டுநன்முனிவர் *

பண்ணங்களும் புத்தனரிவரோ தோன்றினனிரவியும் துலங்கொளிப்பர்ப்பி *

பண்ணங்களும் தந்தித்திறக்கின்றதிருள்போய் அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே. 8

{ தேவரீருக்கு) ஸமர்ப்பிப்ப

{ தற்காக

{ பரிமளம் மிகுந்த

{ அநுகம்புல்லும்

{ சிறந்த

{ சங்கந்தி பத்மநிதிகளும் (கை

{ யிலே யுடையராய்க்கொண்டு

{ தேவர்களும்

{ காமதேவரும்

{ ஒளி பொருந்திப்

{ தலா-கண்ணாடி முதலாக

{ ஸ்வாமியான தேவரீர்

{ கண்டருளுகைக்கு

{ தகுதியுள்ளவையான

{ உபகரணங்களெல்லாவற்றும்

{ றையுங்கொண்டு

நல் முனிவர்

தும்புரு நாரதர்

புகுந்தனர்

இரவியும்

துலங்கு ஒளி

பரப்பி

தோன்றினன்

இருள்

அம்பரதலத்

தில் நின்று

போய் அகல்

கின்றது

அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாய்—

மஹர்ஷிகளும்

தும்புரு நாரதர்களும்

வந்து நின்றார்கள்

(இதுவுமன்றி)

சூரியனும்

(தனது) மிக்க தேஜஸ்ஸை

எங்கும் பரவச் செய்து

கொண்டு

உதயமானான்;

இருளானது

ஆகாசத்தில்நின்றும்

நீங்கிப்போயிற்று;

குற்றமற்ற

சிறுபறையும்

{ ஒற்றைத் தத்தியையுடைய

{ வாத்யமும்

{ மத்தளமும்

{ வீணையும்

{ புல்லாங்குழல்களுமாய்

{ திக்குக்களெங்கும்

{ இவற்றின் முழக்கத்தோடு

{ இசை மாட்டிப் பாட்டு பாடக்

{ கடவரான

{ கின்னர்களும்

{ கருடர்களும்

{ கந்தர்வர்களும்

{ இதோ மற்றுள்ளவர்களும்

மாதவர்

வானவர்

சாரணர்

இயக்கர்

சித்தரும்

திருவடி

தொழுவான்

மயங்கினர்

ஆதலில்

அவர்க்கு

நாள் ஒலக்கம்

அருள

அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாய்—

மஹர்ஷிகளும்

தேவர்களும்

சாரணர்களும்

யக்ஷர்களும்

ஸித்தர்களும்

(தேவரீருடைய) திருவடிக்

ளில் வணங்குகக்காக

கங்குலம் எல்லாம்-இரவெல்லாம்

(நெருக்கத்தில் வருந்தி)

மோகமுற்றனர்;

ஆகையாலே

அவர்களுக்கு

பகலோலக்க

மருளுகைக்

கடிமலர்க்கமலங்கன்மலர்ந்தனவிவையோ கதிரவன்கனைகடல்முனைத்தனவிவையோ*
துடியிடையார்க்குமுல்பிழிந்துதறித் துக்கிடுத்தேநின்சூழ்புனலரங்கா*
தொடையோத்ததுளவமும்கூடையும்பொலிந்து தோன்றியதோன்தொண்டரடிப்பொடியென்னு
மடியனை* அவியனென்றருவியுன்னடியார்க்காட்படுத்தாய் பன்வியெழுந்தருளாயே. 10

புனல் சூழ்	{ திருக்காவோரித்தீர்த்தத்தாலே சூழப்பட்ட	ஏறனர்	கரையேறிவிட்டார்கள்;
அரங்கா	{ ஸ்ரீரங்கத்தில் கணவளர்ந்தரு ளுமவனே!	தொடை ஒத்த	{ ஒழுங்காகத் தொடுக்கப் பெற்ற
கடி	பரிமளமுடைய	துளவமும்	திருத்துழாய் மாலையும்
கமலம் மலர்கள்	தாமரைப்பூக்களானவை	கூடையும்	பூக்குடையும்
மலர்ந்தன	{ (நன்றாக மலர்ந்து விட்டன; (தாமரையை மலர்த்தவல்ல)	பொலிந்து	{ விளங்க நிற்கப்பெற்ற
கதிரவன்	{ (தாமரையை மலர்த்தவல்ல) ஸூரியனானவன்	தோன்றிய	தோளாயுடைய
கனை கடல்	{ கோஷஞ் செய்கையையே இயல்வாகவுடைய கட விலே	தொண்டரடிப்	{ தொண்டரடிப்பொடி என் பொடி யென் னும்
முனைத்தனன்	{ உதயகிரியிலே வந்துதோன் றினான்;	அடியனை	தாஸனை கிருபை பண்ணுகைக்
துடி இடையார்	{ உடுக்கை போன்ற (சூக்ஷ்ம மான) இடையையுடைய மாதர்	அளியன் என்று	உரிய பாத்திரம்' என் அருளி
சுரி குழல்	{ (தமது) சுருண்டமயிர் மடியை	உன் அடி	{ தேவரூடைய நித்யகிங்கர யார்க்கு
பிழிந்து உதறி	{ நீர்ப்பசையறப் பிழிந்து உதறி விட்டு	ஆள்படுத்தாய்	{ ஆளாக்க வேணும்; (அத காக)
துகில் உடுத்து	{ (கந்தம்) ஆடைகளை உடுத்தி துக்கொண்டு	பள்ளி எழுந்த	{ திருப்பள்ளியைவிட்டு எழு ருளாய்

அடி வரவு ;

கதிர் கொழு சுடர் மேட்டு புலம்பின இரவியர் அந்தரம் வம்பு ஏதம் கடி அமலன்

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த

திருவரங்கத் தமிழ்மாலையில்

திருப்பள்ளியெழுச்சியுரை முற்றிற்று.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவருங்கத் தமிழ்மாலையில் மூன்றாவது பிரபந்தம்
திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த அமலனாதிபிரான்.

தனியன் உரை

திருவருங்கத் தமிழ்மாலையில் மூன்றாவது பிரபந்தம்,
திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த அமலனாதிபிரான்.

யாவவெராகு திருப்பாணாழ்வார்	நயநயோ: விஷ	(தமது) திருக்கண்கள் (அப்
திருக்காவேரியில்.	யாந்தராணம்	பெருமானன் மற்ருன்றை
நடுவில்	அத்ரஷ்டருதாம்	யும் காணமாட்டாமையை
திருக்கண் வளர்ந்தருளுகிற	நிச்சிகாய	அறுதியிட்டருளினாரோ,
அழகிய மணவாளப்பெரு	தம்	அப்படிப்பட்ட
மாண	முறிவாஹதம்	வேகஸாரங்க மஹாமுதியை
திருவடி தொடங்கித் திருமுடி	மநவை	வாஹநமாகக் கொண்டு
யளவாக		திருப்பாணாழ்வாரை
(கண்குளிர) அநுபவித்து		சிற்திக்கக்கடவேன்.
மகிழ்ந்த சிந்தையராய்		

காட்டவேகண்டபாத கமலநல்லாடையுந்தி
தேட்டருமுதரபந்தந்திருமார்வு கண்டஞ்செவ்வாய்
வாட்டமில்லக்கண்கள்மேனி முனியேற்றத்தனிபுகுந்து
பாட்டினுக்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

வேகஸாரங்க மஹா முனி	கண்டம்	திருக்கழுத்தும்
யின் (தோளின்மேல்) ஏறி	செம் வாய்	சிவந்த வாயும்
தனியே உள்ளே புகுந்து	வாட்டம் இல்	சோர்வு இல்லாத
(அம்முனிவரர்) காண்பித்த	கண்கள்	திருக்கண்களும்
படியே கண்டு ஸேவிக்கப்	(ஆகிய இவற்றோடு கூடிய)	
பட்ட	மேனி	திருமேனியை
திருவடித்தாமரைகளும்	பாட்டினால்	பாசரங்களின் அநுஸந்தா
விலகணமான திருப்பீதாம்	கண்டு வாழும்	னத்தோடு கூட சேலித்து
பரமம்	பாணர்	ஆனந்தித்த
திருநாபியும்	தாள்	திருப்பாணாழ்வாருடைய
கிடைத்தற்கு அரிதான	பரவினோம்	திருவடிகளை
பொன் அரைநாணும்		துதிக்கப்பெற்றோம்.
மிராட்டி வாழ்கிற மார்பும்		

அமலனாதிபிரான்

அமலனாதிபிரான் அடியார்க்கென்னையாப்படுத்த
விமலன் * விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன் *
நீமலன்நீன்மலன்நீதிவானவன் நீன்மதிளரங்கத்தம்மான் * திருக்
கமலபாதம்வந்து என்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே.

பரிசுத்தனாய்	அடியார்க்கு	(தனது) அடியவர்களான
ஜகத்காரணபூதனாய்	ஆள்படுத்த	பாகவதர்களுக்கு
உபகாரகனாய்	விமலன்	ஆட்படுத்துகையாலே வந்த
(இழிகுலத்தவனான) என்னை		சிறந்த புகரையுடையனாய்

விண்ணவர் கோன்	{ நித்யஸூரிகட்குத் தலைவனா யிருந்து வைத்து (ஆச்சரிதர்கட்காக)	நீதிவானவன்	{ சேஷசேஷி முறை வழுவாத படி நியாயமே செல்லும் நிலமான பரமபதத்துக்கு நிரீவாஹகனாய்
விரை ஆர் பொழில்	{ பரிமளம் மிக்க சோலைகளை யுடைய	நீள் மதிள்	{ உயர்ந்த மதில்களையுடைய கோயிலிலே (கண் வளர்ந் தருளுகிற)
வேங்கடவன்	{ திருவேங்கட மலையில் வந்து தங்குமவனாய்	அரங்கத்து	{ ஸ்வாமியான அழகிய மண வாளனுடைய
நிமலன்	{ ஆச்சரியப்பார்க்கு அரியனாயி ருக்கையாகிற குற்றமற்று, ஆச்சரித பாரதந்திரியத்தை வெளியிட்டு நிற்துமவனாய்	அம்மான்	{ திருக்கமலபாதம்-திருவடி த்தாமரைகளானவை வந்து தானே வந்து
நின்மலன்	{ அடியாருடைய குற்றத்தைக் காண்கையாகிற தோஷ மில்லாதவதஸவனாய்,	என் கண்ணின் உள்ளன ஓக் கின்றதே	{ என் கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தன போலிரா நின்றனவே.

உவந்தவுள்ளத்தனாய் உலகமளந்தண்டமுற *

நிவந்தநீண்முடியன் அன்றுநேர்ந்தநிசரசரரை *

கவர்ந்தவெங்களைக்காருத்தன் கடியார் பொழிலங்கத்தம்மான் * அரைச்

சிவந்தவாடையின்மேல் சென்றநாமெனகிந்தனையே.

2

உவந்தஉள்ளத் தன் ஆய்	{ மகிழ்ச்சியோடு கூடிய மனத் தையுடையனாய்க் கொண்டு	வெம் கணை காருத்தன்	{ கொடிய அம்புகளையுடைய இராமபிரானாய், மணம்மிக்க
உலகம் அளந்து	{ மூவுலகங்களையும் அளந்து அண்டகடாஹத்தளவுஞ் சென்று முட்டும்படி	கடி ஆர் பொழில்	{ சோலைகளை யுடைய மூரங்கத்தில் எழுந்தருளி
அண்டம் உற	{ உயர்ந்தியை அடைந்த பெரிய திருமுடியையுடையவ னாய்	அரங்கத்து	{ யிருப்பவனான எம்பிரானுடைய
நிவந்த	{ முற்காலத்தில் எதிர்த்து வந்த ராகைஸர்களை	அரை	{ திருவரையில் (சாத்திய)
நீள் முடியன்	{ முற்காலத்தில் எதிர்த்து வந்த ராகைஸர்களை	சிவந்த ஆடை யின் மேல்	{ பீதாம்பரத்தின்மேல்
அன்று நேர்ந்த நிசரசரரை கவர்ந்த	{ உயிர் வாங்கின	என சிந்தனை சென்றது ஆம்.	{ என்னுடைய நினைவானது பதிந்ததாயிற்று.

* மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை * வானவர்கள்

சந்திசெய்யநின்றான் அரங்கத்தரவினையான் *

அந்திபோல்நிறத்தாடையும் அதன்மேலையனைப்படைத்ததோரெழில் *

உந்திமேலதன்றோ அடியெனுள்ளத்தின்னுயிரே.

3

மந்தி	{ குரங்குகளானவை (ஒருகிளையில் நின்றும் மற்ற ஒரு கிளையில்) பாயப் பெற்ற	அந்தி போல் நிறம் ஆடையும்	{ செவ்வானம்போன்ற நிறத் தையுடைய திருப்பீதாம் பரமம்
பாய்	{ வடதிசையிலுள்ள திருவேங் கடமென்றும் திருமலையிலே நித்யஸூரிகள்	அதன் மேல்	{ அப்பீதாம்பரத்தின் மேலே
வடவேங்கடம் மாமலை	{ பூக்களைக்கொண்டு ஆராதிக் குப்படி நிற்பவனாய், கோயிலிலே	அயனை படைத் தது ஓர் எழில்	{ பிரமனைப்படைத்த ஒப்பற்ற அழகையுடைய திருநாயிக் கமலமும் ஆகிய இவற்றின்
வானவர்கள் சந்தி செய்ய நின்றான் அரங்கத்து	{ திருவனந்தாழ்வானாகிற போக்யமான படுக்கையை யுடையனான அழகிய மண வாளனுடைய	அன்றோ	{ மேற் படிந்ததன்றோ
அரவு இன் அணையான்	{ அடியேன் உள்ளத்து இன் உயிர்	{ என்னுடைய மனஸ்ஸிலே விளங்குகிற இனிதான ஆத்மஸ்வரூபம்.	

...வேங்கட மாமலை நின்றான் - அரங்கத்தரவினணையான்” என்ற உடைய காவேரிமத்தியில் கோயிலிலே பாங்காகக் கண்வளர்ந்தருள்வ திருமலையிலே நின்று இடம் பார்த்தான்போலும் என்று நம் மூலக்கியாக அருளிச் செய்வர்கள். கோயில்வாஸமாகிற உபேயத் திலையில்வாஸம் உபாயமென்றதாயிற்று. * மலைமேல் தான் நின்று உதரபந்தனை * என்ற திருவாய்மொழி இங்கு நினைக்கத்தக்கது. ... (3)

தூய்மைத் துழில்வகைக்கிறவன் தலைபத்து உதரபந்தி * ஓர்வெங்கணையுத்தவன் ஓதவண்ணன் * தூய்வன்துபாட மாயிலாடரங்கத்தம்மான் * திருவயிற் றுதரபந்தம் என்னுள்ளதுள் நின்றுவொகின்றதே.

4

நாற்சதுரமாய்	வண்டு	வண்டுகளானவை
உயர்ந்திருக்கிற	மதுரமா	மதுரமாக
மதின்களாலே குழப்பட்ட	பாட	இசைபாட
லங்காநகரத்திற்கு		(அதற்குத் தகுதியாக)
நாதனான இராவணனை	மா மயில் ஆடு	சிறந்த மயில்கள் கூத்தாடப் பெற்ற
{ (முதல் நாள் யுத்தத்தில்) தோற்று ஓடும்படி செய்து (மறுநாட்போரில்) (அவனது) தலைபத்தும் (பனங்காய்போல்) உதிரும் படி	அரங்கத்து அம்மான்	{ திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய
ஒப்பற்ற கூர்மையான அஸ்திரத்தை ப்ரயோகித்தவனார், கடல்போன்ற (குளிர்ந்த) வடிவையுடையவனும்,	திரு வயிறு உதரபந்தம் என் உள்ளது துள் நின்று உலாகின்றது	{ திருவயிற்றில் சாத்தியுள்ள ‘உதரபந்தன்’ மென்னும் திருவாபரணமானது என் நெஞ்சினுள் நிலைத்து நின்று உலாவுகின்றது.

* * * - இரண்டாமடியிலுள்ள ‘ஓட்டி’ என்பதை இராவணனிடத்தே அந் வேங்கணையிலே அந்வயிக்கவுமாம். இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து உடைய ஓர் வெங்கணையை யோட்டி உய்த்தவன் என்க. திருவயிற்று உதரபந்தனென்றே சாத்தியுள்ள உதரபந்தனமென்கிற திருவாபரணம் நுள்படுதலால் ‘வயிறு, உதரம்’ என்பன புனருத்தியாகா. ... (4)

பாரமாய் பழவினைபற்றறுத்து * என்னைத்தன் வாரமாகிவைத்தான் வைத்ததன்றியென்னுன்புகுந்தான் * தோரமாதவம்செய்தனன்கொலரியென் அரங்கத்தம்மான் * திரு வாரமார்பதன்றோ அடியேனையாட்கொண்டதே.

5

{ பொறுக்க முடியாத சுமையா கோரம்	{ உக்கிரமான . பெரியதொரு
{ விராநின்ற அநாதியான பாபங்களின் மா தவம்	{ தபஸ்ஸை
சாபந்தத்தைத் தொலைத்து	{ (முற்பிறவியில்) செய்திருப்
{ (அதனால் பாபம் நீங்கப் பெற்ற) அடியேனை	{ பேனோ என்னவோ?
{ தன்னிடத்தில் அன்பு உடையவனாகப் பண்ணி வைத் தான்; (ரங்கநாதன்.)	{ அறிகிறேனில்லை;
{ இப்படி செய்து வைத்தது மல்லாமல்	{ ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய
{ என் னுகுதயத்திலும் பிரவேசித்து விட்டான்;	{ பிராட்டியையும் முக்தாஹா ரத்தையும் உடைத்தான்
{ உட்பட்ட பாக்கியத்தைப்	{ அத்திருமார்பன்றோ
தொகுத்து உறுப்பாக, நான்)	{ காஸனான என்னை
	{ அடிமைப்படுத்திக் கொண் டது.

* * *—அடியார்களைப் பரிந்துகாத்தருளவல்ல பெரிய பிராட்டியாரும், ஸர்வ ரக்ஷகத்வஸூசகமான ஹாரமும் திகழ்ப்பெற்ற திருமார்பினழகே என்னை ஆட்படுத்திக்கொண்ட தென்கிழார். 'கோரமாதவம் செய்தனன் கொல்' என்றவிடத்து 'செய்தனன்' என்பதைத் தன்மையாகக் கொள்ளாமல் படர்க்கையாகக் கொள்வது முண்டு; தன்மையாகக் கொள்ளுமளவில், இப்படிப்பட்ட பாக்கியம் பெறுதற்கு நான் என்ன தவஞ் செய்தேனோ! என்றதாம். படர்க்கையாகக் கொள்ளுமளவில், இப்படி யென்னொஞ்சினுள் புகுவதற்கு எம்பெருமான் உபய காவுரீமத்தியிலே நின்றுகொண்டு என்ன கடுத்தவம் புரிந்தானோ! என்றதாம். ஒரு சேதனைப் பெறுகை ஈச்வரனுக்குப் பரமபுருஷார்த்தமாகையாலே தவம் செய்யவேண்டியவன் அவனே யென்க. இரண்டாமடியில், வாரம் - பக்ஷபாதம். ... (5)

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் * அஞ்சிறைய

வண்டுவாழ்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயவப்பன் *

அண்டரண்டபகிரண்டத்து ஒருமாநிலமெழுமால்வரை * முற்றும்

உண்டகண்டங்கண்டர் அடியேனையுய்யக்கொண்டதே.

துண்டம்	{ ஒரு துண்டாயிருக்கிற (கலா மாத்ரமான)	அப்பன்	{ ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய
வெண்பிறையன்	{ வெணுத்த சந்திரனை (முடியிலே) உடையான சிவ பெருமானுடைய	அண்டர்	{ அண்டத்துக்குட்பட்ட தேவாதி வர்க்கங்களையும்
துயர்	{ (பிச்சை யெடுத்துத் திரிந்த) பாதகத்தை	அண்டம்	{ அண்டங்களையும்
தீர்த்தவன்	{ போக்கிவனும்	பகிரண்டம்	{ அண்டாவரணங்களையும்
அம் சிறைய வண்டு	{ அழகிய சிறையுடைய வண்டுகள்	ஒரு மா நிலம்	{ ஒப்பற்ற மஹாபருதினையுமு
வாழ்	{ வாழ்த்திடமான	எழு மால் வரை	{ எழுஞால் பர்வதங்களையும்
பொழில் சூழ்	{ சோலைகள் சூழப் பெற்ற	முற்றும்	{ சொல்லிச் சொல்லாத ம
அரங்கம் நகர்	{ திருவரங்கப்பெருநகரிலே	உண்ட	{ நெல்லாவற்றையும்
மேய	{ பொருந்தியிராநின்ற	கண்டம் கண்டர்	{ அமுதுசெய்த
		அடியேனை	{ திருக்கழுத்துக்கிடர்
		உய்யக்கொண் டது	{ தாஸனான என்னை
			{ உஜ்ஜீவிப்பது.

* * *—முதலடியில் 'பிறையன்' 'பிறையின்' என்பன பாடபேதங்கள் பெரியவாச்சான்பின்னா வியாக்கியானத்தில் 'சந்த்ரனுடைய ஸ்கையத்தைப் போக்கினு' எனென்றுமாம்' என்றருளிச் செய்தது கொண்டு 'பிறையின்' என்கிற பாடாந்தரம் ஊறிக்கப்படுகிறது. ... (6)

கையினுக்கரிசங்கனழியர் நீள்வரைபோல்

மெய்யனார் * துளபவிரையர் கமழ்நன்முடியெம்

ஐயனார் * அனியரங்கனார் அவினனைமேயமாயனார் *

செய்யவாய்ஐயோ! என்னைச்சிந்தைகவர்ந்ததுவே.

கையின்	{ திருக்கைகளில்	அணி அரங்க	{ அழகுபொருந்திய திருவர
ஆர்	{ பொருந்தியிருக்கிற	னார்	{ கத்திற் கண்வளர்ந்தருச்
சுரி சங்கு	{ சுரியையுடைய திருச்சங்கையும்		{ பவராய்
அனல் ஆழியர்	{ தீ வீசுகின்ற திருவாழியையும்	அரவு இன்	{ திருவனந்தாழ்வானாகிற
நீள் வரைபோல்	{ உடையராய்,	அணை மிசை	{ இனிய திருப்பள்ளியின்மீது
மெய்யனார்	{ பெரியதொரு மலைபோன்ற	மேய	{ பொருந்திய
துளபம் விரை	{ திருமேனியை யுடையராய்	மாயனார்	{ ஆச்சரிய செய்கைகளையுட
ஆர்	{ திருத்துழாயின் பரிமளம்		{ யரான ஸ்ரீரங்கநாதருடை
கமழ்	{ மிகப் பெற்று அதனால்	செய்ய வாய்	{ சிவந்த திருப்பவளமானது
	{ பரிமளியா நின்றுள்ள	என்னை	{ என்னுடைய
நீள் முடி	{ உயர்ந்த திருவபிஷேகத்தை	சிந்தை கவர்ந்	{ நெஞ்சைக் கொள்ளுகொண்
எம் ஐயனார்	{ யுடையராய்	தது	{ டது
	{ எமக்கு ஸ்வாமியாய்	ஐயோ!	{ (ஆந்தாதாதிசயக் குறிப்பு.)

***—பெருமானை முழுக்க அனுபவிக்கப் பாரித்திருக்கையில் இடையிலே
கொண்டிருக்கக் கொள்ளுகொண்டு விட்டதே! இதற்கென் செய்வேன்? என்
என்கிறார். “பண்டே நெஞ்சுபறிகொடுத்த வென்னை அநியாயம்
செய்து சும்பிடுகிறார்” என்பர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. “ஐயோவென்
செய்ததாயதல் அனுபவிக்க அரிதானபடியையாதல், அநுபவரஸத்தை
பெறவில்லை” என்பர் முனிவாஹன போகத்தில். (7)

பரியனாகிவந்த அவுணனுடல்கீண்ட * அமரர்க்
கரியவாதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன்முகத்து *
கரியவாதிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி * நீண்டவப்
பெரியவாயகண்கள் என்னைப்பேதைமைசெய்தனவே.

8

மிகவும் ஸ்தூலமான வடிவை யுடையனாய்க் கொண்டு (ப்ரஹ்மாதனை நனிய) வத்த அஸுரனான இரணியனுடைய சரீரத்தை கிழித்துப் பொகட்டவனும், பிரமன் முதலிய தேவர்கட்கும் அனுகூலமுடையதவனும் ஐகத்காரணபூதனும் மஹோபகாரகனும் { கோயிலில் எழுந்தருளியிருக் கிற { பரமபாவநனுமாகிய எம்பெரு மானுடைய	முகத்து கரிய ஆகி புடை பரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரி ஓடி நீண்ட பெரிய ஆய அக் கண்கள் என்னை பேதைமை செய்தன	திருமுக மண்டவத்தில் கறுத்தநிறமுடையவையாய் விசாலங்களாய் பிரகாசமுடையவையாய் செவ்வரி படர்ந்திருப்பனவாய் { (காதுவரை) நீண்டிருப்பன வாய் { பெருமை பொருந்தியவையு மான { அந்தத்திருக்கண்களானவை அடியேனை { உந்மத்தனாகச் செய்துவிட் டன.
--	---	---

***—பப்போதும் அழகிய மணவாளானது திருக்கண்களின் பெருமையையே
பெருவி, பலரும் பேயனென்று ஏசும்படியான உன்மத்த நிலைமையை
விட்டதாக அருளிச்செய்கிறார். கறுத்த நிறமுடைமை, விசாலமாயிருக்கை,
பெருத்திருக்கை. செவ்வரி படர்ந்திருக்கை [சிறு கொடிபோன்ற சிவந்த
கொடிபோதல்] காதளவும் நீண்டிருக்கை ஆகிய இவை கண்களுக்குப் பெருமை.

ஆலமாரத்தினிலேமேல் ஒருபாகையு *
ஆலமேழுமுண்டான் அரங்கத்தரவினையான் *
ஆலமாமனியாரமும் முத்துத்தாமமும்முடிவில்லையோரேழில் *
ஆலமனியோ! நிறைகொண்டதென்னெஞ்சினையே.

9

பெரிதான ஆலமரத்தினுடைய சிறிய இலையிலே ஒரு சிறுபிள்ளையாகி எல்லாங்களையும் திருவயிற் பலவைத்து நோக்கினவ னும் கோயிலிலே திருவணந்தாழ்வானாகிற திருப் பள்ளியின்மீது சாய்ந்தருள் பவனுமான ஸ்ரீரங்கநாதனு டைய கூடிய சிறுத்த ரத்தங்களால் செய்யப்பட்ட ஹாரமும்	முத்து தாமமும் முடிவு இல்லது ஓர் எழில் நிலம் மேனி என் நெஞ்சினை நிறை கொண்டது ஐயோ! = இதற்கென்செய்வேன்? என்கிறார்.	{ முத்துவடமும் (ஆகிய இவை போன்ற பல்லாயிரம் திரு வாயரணங்கள்) { எல்லைகாண முடியாமல் அபரி மிதமாக விளங்காநிற்கப் பெற்றதும் { ஒப்பற்ற அழகையுடையதும் { கருநெய்தல் மலர் போன்றது மான { திருமேனியானது எனது நெஞ்சினுடைய அடக்கத்தை கொள்ளுகொண்டுபோயிற்று.
---	---	---

***—தனித்தனி ஒவ்வொரு அவயவத்திலும் ஈடுபட்டுப் போந்த ஆழ்வர் அவயவியான திருமேனியை யநுபவித்துத் தமது நெஞ்சு பரவசமானபடியை பேசுகிறார் இதில். கோலமாமணி யாரங்களையும் முத்துத் தாமங்களையும் முவில்லாத அழகையும் நீல நிறத்தையுமுடைய திருமேனி என்றுரைத்தலுமா. நெஞ்சை நிறை கொள்வதாவது மோஹிக்கச் செய்கை. ... (9)

கொண்டல்வண்ணைக் கோவலனுய்வெண்ணெய்

உண்டவாயன் * என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை *

அண்டர்கோனணியரங்கள் என்னமுதினைக்

கண்டகண்கள் * மற்றொன்றினைக் காணவே.

கொண்டல்	}	காளமேகம் போன்ற வடிவை	}	எனக்குப் பரமபோக்யமா
வண்ணை		யுடையவனும்		அம்ருதமாயிருப்பவனுமாய்
கோவலன் ஆய்	}	கோபாலகுமாரனாகப் பிறந்து	}	அழகியமணவாளனை
வெண்ணெய்		வெண்ணெயமுது செய்த		
உண்டவாயன்	}	திருவாயையுடையவனும்	}	ஸேவிக்கப்பெற்ற (எனது
என் உள்ளம்		என்னுடைய நெஞ்சை		கண்டகண்கள்
கவர்ந்தானை	}	கொள்ளுகொண்டவனும்	}	மற்று ஒன்றினை
அண்டர்கோன்		நித்யகுரிகட்குத் தலைவனும்		வேறொன்றையும் (பரமபத
அணி அரங்கள்	}	(பூமண்டலத்துக்கு) அலங்	}	நாதனையும்)
		காரமான திருவரங்கத்தில்		
		கண்டவளர்ந்தருள்பவனும்		காண விரும்பமாட்டா.

***—இவ்வாழ்வார் 'அடியேன்' என்னுமதொழிய, இப்பிரபந்தம் தலைக் கட்டுமளவிலும் தம்முடைய பேரும் ஊரும் பேசு மறக்கும்படி தாம் பெற்ற அனூபவத்திற்கு இனியொரு விச்சேதம் வாராதபடி பெரியபெருமாள் அருள்புரிந்தமையைக் கண்டு வியந்து அப்பெருமானுடைய திருமேனியிலே தாம் ஒரு நீராக லயம்பெற்றுப் படியைப் பேசித் தலைக்கட்டுகிறார். கொண்டல்வண்ணன் = கடலிலுள்ள நீன் யடங்கலும் முகந்துகொண்டு காவேரி மத்தியில் வந்து படிந்ததொரு காளமேகம் போன்று கண்டாருடைய விடையைத் தீர்க்கவல்ல திருமேனியை யுடையவன் அன்றி, மேடுபள்ள வாசியின்றித் தாழ்ந்தாருயர்ந்தார் அனைவரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி காரணயரஸத்தை வர்ஷிக்குமவன் என்றமாம், கொண்டல்-மேகம்; தொழிலாது பெயர். மற்றொன்றினைக்காணு = பரவ்யூஹாதிகள் மற்றுள்ள அர்ச்சாவதாரங்கள் ஒன்றையும் காணமாட்டா என்க. பரமபதநாதனை வியாவர்த்திப்பதே இங்கு முக்கியம். இப்பாகரம் அருளிச்செய்தவுடனே பெரிய பெருமாள் அத்திருமேனியோடு ஆழ்வாரை அங்கீகரித்தருள அனைவரும் காண அப்பிரானது திருமேனியிலே அந்தர்ப்பவித்து, - காய்ந்த இரும்புண்ட நீராயினர் என்று ஸம்பிரதாயம்வல்ல பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வர். (10)

அடிவரவு:

அமலன் உவந்த மந்தி சதுரம் பாரம் துண்டம் கை பரி ஆலம் கொண்டல் கண்ணி

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த திருவரங்கத் தமிழ் மாலையில்—அமலனாதிபிரான் உரை முற்றிற்று

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இப்போதே ஆழ்ந்த
பரவசமானபடி
தாமங்கனையும்
என்றுரைத்தலும்
...

பரமபோக்யம்
தாமயிருப்பவனு
தமியமணவாளன்

உக்கப்பெற்ற (என்
களானவை

உன்றையும் (பரம
கையும்)

உன்றியமாட்டா.

உன்பிரபந்தம் தகை

உன்ற அனுபவ

உன்புரிந்தமையை

உனாக லயம்பெத்

உனிலுள்ள நீன

உனாரு காளமேக

உனய யுடையவன்

உனஜ்ஜீவிக்கும்பட

உனம்; தொழிலா

உனச்சாவதாரங்க

உனதீப்பதே இங்

உனஅத்திருமேன

உனதீருமேனியிலே

உனபிரதாயம்வல்

.... (10)

உண்டல் கண்ண

உனாத்

உன்றிற்று

உன்னை நம்மாழ்வாருடைய பதிகமொன்று.

உன்பத்து—இரண்டாம் பதிகம்—கங்குலும் பகலும்

உன்நார் தாமான தன்மையிலேயிருந்து பேசுவதுதவிர,
உன்பாசரமாகவும் தாய்பாசரமாகவும் பேசுவதுமுண்டு சில
உன்பாசரமாகச் செல்லுகிறதாயிற்று இத்திருவாய்மொழி.
உனதுதிமாத்ரமாக உனாடுகொண்ட ஆழ்வார் தமதுநிலைமை
உனசமாட்டாமல் தாய்வாயாலே பேசுகிறாராயிற்று. *

உனது உன்ருயிலறியாள் கண்ணீர்கைகவாழிறக்கும் *

உனதுகொன்றுகைகூப்பும் தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும் *

உனதுகண்ணெனவிட்டென்னும் இருநிலங்கைதுழாவிருக்கும் *

உனதுகைத்திருவரங்கத்தாய் இவள்திறத்தென்செய்கின்றயே.

1

உனது மீன்கள் துள்ளி	என்று கை	என்று சொல்லி அஞ்ஜனி
உனது மிடமான	கூப்பும்	பண்ணுதின்றான்;
உனது காவேரி குழந்த	தாமரை கண்	(என்னைக் கடாஷித்த) தாம
உனது சயனித்தருள்	என்றே தள	ரைக் கண்களன்றே ரு
	ரும்	இவை! என்று சொல்லித்
		தளர்கின்றான்;
உனது விட்டு	உன்னை விட்டு	(பிரானே) உன்னைவிட்டுப்
உனது தரிக்க	எங்குணே தரிக்க	பிரிந்து தரிக்கவும் முடி
உனது என்னும்	கேள் என்னும்	யுமோ? என்கிறான்;
இரு நிலம்	விஸ்தீரணமான பூதலத்தை	
கை துழாவிருக்	கைகளாலே துழாவா' நின்	
கும்	ருள்; (ஸ்ரீரங்கநாதனே!)	
இவள் திறத்து	இப்பெண்பிள்ளை விஷயத்தில்	
என் செய்கின்	ஏது செய்கதாகத்திருவுள்ளம்	
ருய்	பற்றியிருக்கிறாய்?	

—ஸ்ரீரங்கநாதனே! இப் பராங்குசநாயகி உன்னைக் காணவாசைப்பட்டு
உன்பாலே கண் துஞ்சாதே கண்ணீரைப் பெருக்கிக்கொண்டிரா நின்றான்;
உனஷத்தாலே உன்னை நேரில் ஸேவிக்கப்பெற்றதாகக்கொண்டு சங்குசக்
உனக்கிக் கைகூப்புகின்றான்; 'இவையன்றே என்னைக் கடாஷித்தருளி
உனதான தாமரைக்கண்கள்' என்று சொல்லி, இப்போது ஸாஷாத்தாகக்
உனவிலையே! என்று நொந்து தளர்கின்றான்; உன்னைப் பிரிந்து தரிக்க
உனபோ! என்கிறான்; தன்னுடைய ஸந்தாபத்தைப் பொறுக்க மாட்டாமே
உனகையாலே துழாவா நின்றான்; திருவரங்கநாதனே! இவள் திறத்து
உனகை எத்தகைத்தோ தெரியவிலையே. என்று தாய் அலமருகின்ற
உனதுகிறபடி.

.... (1)

உனருயென் தாமரைக்கண்ணுவென்னும் கண்ணீர்மல்கவிருக்கும் *
உனருயென்றீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னுப வெவ்வுயிர்ந்துயிர்த்துருகும் *
உனருயெனமுடிப்பாடையென்னும் முகிவண்ணாதகயதோவென்னும் *
உனருயெனமுண்டுமிழ்த்தளந்தாய் என்கொலோமுடிகின்றதவட்கே.

2

(இப்பெண்பிள்ளை யானவன்)		முகப்படாய்	என் கண்முன்னே, வந்து நில்
என் தாமரை	என்னையிடுபடுத்திக்கொண்ட	என்னும்	பாப்போம் என்கிறான்;
கண்ணு	செந்தாமரைக்கண்ணனே!	முகில் வண்ண	காளமேக வண்ணனான எம்
என் செய்கின்	என்னை என் செய்வதாக	இது தகவோ	பெருமானே!
ருய் என்னும்	விருக்கின்றாய்? என்று	என்னும்	இதானோ உன்னுடைய
கண் நீர் மல்க	சொல்லுகின்றான்;		க்ருபைக்கு லக்ஷணம்! என்
இருக்கும்	கண்ணீர் ததும்பின்று ஸ்தப்	இவ் உலகம்	கிறான்;
எறி நீர் திரு	தையாயிருக்கின்றான்;	முன் செய்து	இந்த ப்ரபஞ்சங்களை யெல்
அரங்கத்தாய்	அகையெறிகின்ற திருக்காவேரி	உண்டு	லாம்
	சூழ்ந்த திருவரங்கத்தில்	உமிழ்ந்து	முற்காலத்தில் சிருஷ்டித்து
	துயில்பவனே!		(காலவிசேஷங்களிலே)
என் செய்கேன்	(உன்னைப் பெறுதற்கு)		உன்பதும் உமிழ்வதும்
என்னும்	என்ன செய்வேன்? என்		செய்து
	கிறான்?	அளந்தாய்	அன்பதும், செய்தும் பல
பெய்வுயிர்த்து	வெப்பமாகப் பல காலும்		முதமாக ரஷித்தருளும்
உயிர்த்து	பெருமூச்சுவிட்டு	இவட்கு	பெருமானே!
உருகும்	கரைகின்றான்;		இங்ஙனே துடிக்கின்ற என்
முன் செய்த	முற்பிறவிகளிலே நான் பண்	முடிக்கின்றது	பெண்பிள்ளைக்கு
வினையே	ணிவைத்த கருமமே!	என்கொலோ	(இந்தப் பரிதாபமெல்லாம்
			என்னுல்முடியப்போகிறதோ?

* * *—எம்பெருமான் என்னை இப்படி உபேக்ஷிக்கும்படி நான். என்ன பாவம் பண்ணிவிட்டேன்? அப்படி நான் செய்த பாவம் ஏதேனுமுண்டாகில் அது என்னென்றிரே வந்து நிற்கட்டுமே யென்கிறுளென்பது “முன் செய்தவனையே முகப்படாயென்னும்” என்றதன் கருத்தாம். “தருவதோ” “தகவுஇதோ” என்பன பாடபேதங்கள். (2)

வட்கிலிறையும்மணிவண்ணுவென்னும் வானமேநோக்கும்மையாக்கும் *
உட்குடையசுரநுயிரெல்லாமுண்ட ஒருவனையென்னுமுள்ளுருகும் *
கட்கிலியுன்னைக்காணுமாறருளாய் காகுத்தாகண்ணையென்னும் *
தட்கொடிமதீங்குழ்திருவரங்கத்தாய் இவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே.

(இப்பெண்பிள்ளை)		உள் உருகும்	உள்ளம் நீர்ப்பண்டமாய்
இறையும்வட்கு	சிறிதும் வெட்கமில்லாதவ		உருகப் பெறுகின்றான்;
இலள்	ளாகி	கட்கு இல	கண்ணுக்கு விஷயமாக
மணிவண்ண	நீலமணிவண்ணனே! என்று		மாட்டாதவனே!
என்னும்	கூப்பிடா நின்றான்;	காகுத்தாக கண்	நூராம க்ருஷ்ணவதாரங்கள்
	(யானைக்கு உதவ வந்தாப்	ணனே	செய்து எல்லா கண்
வானமே நோக்	பேரலே நமக்கும் உதவ		னுக்கும் விஷயமான
கும்	வரக்கூடுமென்று) வானத்		வனே!
	தையே நோக்குகின்றான்;	உன்னை காணும்	உன்னை நான் கண்ணுரக்
	(எதிர்பார்த்தபடிவந்துதோன்	ஆறு அருளாய்	காணும்விதம் அருள
மையாக்கும்	றக் காணுமையினால்)	என்னும்	வேணுமென்கின்றான்;
	மோஹமடைகின்றான்;	தண் கொடி	திடமான கொடிகள் விளந்
உட்கு உடை	வலிமையுடையவர்களான	மதிள் சூழ்	கும் மதிள்களாலே சூழ்
அசுரர்	அசுரர்களினுடைய	திரு அரங்	பட்ட திருவரங்கத்தில்
உயிர் எல்லாம்	பிராணன்களை யெல்லாம்	கத்தாய்	துயிலும், பெருமானே!
உண்ட	கவர்ந்த	இவள் திறத்து	இப்பெண்பிள்ளை விஷயமாக
ஒருவனே என்	அத்விதியனே! என்கிறான்;	என் செய்திட	தீ செய்தது, என்னே!
னும்		டாய்	

சாணகோ!

4

கடல் வண்ணக் கடல் வண்ணனே! என் விஷ
கடியைக் கரண் யத்தில் நீ கருமை கொண்
என்னும் டிருக்கிருயே! என்கிருள்!
வட்டம் வாய் வட்டமான ஹெரிம்பையுடைய
நேய வலம் திருவாழியை வலத்திருக்
கையா என் னாகையிலுடையவனே என்
னும் கின்றாள்;
வந்தியாய் வாராய் வாராய் என்று பல
என்று என்றே கால மழைத்தும் வரக்
மயங்கும் காணுதுமயங்குகின்றாள்;
சிட்டனே பரமபலித்திரனே!
செழு நீர் திரு நீர்வம் பொருந்திய கோயில்
அரங்கத்தாய் விலே கண்வளர்ந்தருளு
மவனே!
இவள் திறத்து இப்பெண்பிள்ளை விஷயமாக
என் சிந்தித்தாய், நீ சிந்தித்திருப்பது என்ன?

5

திசைக்கும்	அறிவு அழியா தின்றுள் ;
தேறும்	{ (திமென்று) தெளிவு பெறு கின்றாள் ;
கைகூப்பும்	அஞ்சலி பண்ணாதின்றுள் ;
திரு அரங்கத்து உள்ளாய். என்னும்	{ தேகா யி லி லே கணாவளர்ந் தருளுமவனே ! என்கிறாள் ;
வந்திக்கும்	தலைவணங்கா, தின்றுள் ;
ஆங்கே	அவ்வளவிலே
மழை கண் நீர் மல்க	{ கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகதின்று.
வந்திடாய் என்று என்றே மயங்கும்	{ (எம்பெருமானே!) வாராய் வாராய் என்று பலகாலுஞ் சொல்லி (வரக் காணுது) மோ ஹிக்கின்றாள்.

6

(இப் பெண்பிள்ளையானவள்)		வெய்ய வான் } (ஆசிரித விரோதி விஷயத்	
என்னை மையல்	} என்னை வியாபோமோஹப்படுத்தி	தண்டு சங்கு	} தில்) வெப்பமே வடிவெடுத்த
செய்து		சக்கரம் வில்	
மனம் கவர்ந்	} மனதைக்கொள்ள கொண்ட	ஏந்தும்	} கொண்டிருக்கிற
தானே என்னும்			
மா மாயனே	} மிகப்பெரிய மாயங்களை யுடை	விண்ணை	} நித்யஸூரிநாதனே! என்
என்னும்		முதல் என்	
செய்ய வாய்	} சிவந்த அத்ரசோபையை	னும்	} கிருள்;
மணியே என்			
னும்	} உடையையாய்க்கொண்டு	பை கொள்	} படமெடுத்த ஆதிசேஷன்
		பாப்பு அணை	
	} நிலமணி போன்றவனே	உடைய	} மீது சயனித்தருள்பவனே!
தன் புனல் சூழ்	} குளிர்ந்த தீர்த்தம் சூழ்ந்த	இவள் திறத்து	} இப் பெண்பிள்ளை விஷயமாக
திரு அரங்		பாடியேன்	
கத்து உள்	} கோயிலில் கண்வளர்ந்த ன்	செயல் பாலது	} பாடியேனான நான் செய்யக்
ளாய் என்னும்		அருளாய்	
			} கூடியது இருந்தால் அதை
			} அருளிச்செய்யவேணும்.

* * *—இவள் விஷயத்தில் என்னால் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லையே! என்கிற கருத்தில் ஈற்றடி அமைந்தது. அந்நயகதித்வம் சொன்னபடி. ... (6)

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் பற்றிலாப்பற்றின்குனே *

காலசக்கரத்தாய்கடவிடங்கொண்ட கடல்வண்ணுகண்ணையென்னும் *

சேல்கொள்தன்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னும் எந்தீர்த்தனையென்னும் *

கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்கும் என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே. 7

என்னுடை	} மிக மெல்லியலானான என்	கடல் இடம்	} திருப்பாற் கடலை இடமாகக்
கோமளம்	} மகள்;	கொண்ட	} கொண்ட கடல் வண்
கொழுந்து		கடல்வண்ணு	
		என்னும்	} ணனே! என்கிருள்;
பால துன்பங்	} அவ்வவ்விடங்களுக்குத் தகு	கண்ணனே	} மூ கிருஷ்ண என்கிருள்;
கள் இன்பங்		என்னும்	
கள்	} தியாக துன்பங்களையும் இன்	சேல் கொள்	} மீன்கள் நிரம்பிய குளிர்ந்த
		தன் புனல்	
படைத்தாய்	} படைத்தவனே! என்கிருள்;	சூழ் திரு	} தீர்த்தம் சூழ்ந்த கோயிலில்
என்னும்		அரங்கத்	
		தாய் என்னும்	} வாழ்பவனே! என்கிருள்;
பற்று இலார்	} அசரணிய சரணியனே! என்	என் தீர்த்தனே	} என்னைப் பவித்திரமாக ஆக்கு
பற்ற நின்றனே		என்னும்	
என்னும்			} மலனே! என்கிருள்;
கால சக்கரத்	} காலசக்கரத்திற்கு நிர்வாஹக	கோலம் மா	} அழகு பொருந்திப் பெருத்துக்
தாய் என்னும்		மழை கண்பனி	
		மல்க இருக்கும்	} குளிர்ந்தகண்கள் நீர் பெருக
			} நிற்கின்றன.

* * *—என்னும் என்கிற வினைமுற்று ஒவ்வொரு விளியோடும் அந்வயிக்க வுரியது. “பால துன்பங்களின்பங்கள் படைத்தாய்” என்றதற்குப் பலவகையாகப் பொருள் கூறுவர். எம்பெருமானே! நீ உலகில் இன்ப துன்பங்களைப் படைக்கு மிடத்து அவ்வவ்விடங்களுக்குத் தகுதியாகவன்றோ படைப்பது; என்னால் தாங்க வொண்ணாத துன்பத்தைப் படைத்திருக்கின்றாயே! இது உனக்குத் தகுதியோ? என்பதான கருத்தை முக்கியமாகக் கொள்க. பால் - இடம்; பால - பாலவாக; இடங்களுக்கேற்ப என்றவாறு. ... (7)

தெய்வமாய்க்கொன்னும் குன்றேநீக் கோநீரகாத்தவனென்னும் *
 திருவாய்மொழிவெவ்வுயிர்க்கும் அஞ்சனவண்ணையென்னும் *
 திருவாய்மொழிமெப்பிலுக்கு எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் *
 திருவாய்மொழித் திருவரங்கத்தாய் என்செய்கேனென்திருமகட்கே.

8

(இக் கூக்குரலுக்கேட்டு எம்பெருமான்

வரக்கூடுமென நினைத்து)

தத்யஸுலிகளுக்குத் தலையா
 னவனே! என்கிறான்;

மேல் எழுந்து } மேலே தலையெடுத்துப்
 நோக்கி } பார்த்து

தோவர்த்தனமலையைக்குடை
 யாகவெடுத்து நின்று

இமைப்புஇலள் } இமைப்பாத கண்ணினளாய்
 இருக்கும் } இருக்கின்றான்;

பசுக்களின் கூட்டத்தைக்காத்த
 தருளினவனே என்கிறான்;

அங்ஙனே நோக் } எந்தப் பரகாரத்தாலே உன்னைக்
 குகேன் என் } காண்பேன்? என்கிறான்;

அஞ்சலி பண்ணாநின்றான்;
 ஆத்மவஸ்து கொளுந்தும்படி
 வெப்பமாகப் பெரு மூச்சு
 விடா நின்றான்;

செழு தடம் } மிகச்சிறந்த தீர்த்தம் சூழ்ந்த
 புனல்கூழ் திரு } கோயிலிலே கண்வளர்ந்
 அரங்கத்தாய் } தருளுமவனே!

அஞ்சனமேனியனே! என்கி
 ருள்;

என்திருமகட்கு } பிராட்டியோடொத்தான்
 என் செய்கேன் } பெண்மணிகள் விஷயத்திலே
 எதைச் செய்வேன்?

தன்சேர்மார்பனெயென்னும் என்னுடையாவியேயென்னும் *

தெய்வநீருவிடத்துநீகொண்ட நிலமக்கேள்வனெயென்னும் *

தெய்வமும் தழுவிநீகொண்ட ஆய்மகளன்பனெயென்னும் *

திருவரங்கம் கோயில்கொண்டானே தென்கிலை முடிவிவந்தனக்கே.

9

தான் அனக்குப் புருஷகார பூதை
 யான பிராட்டி சேர்ந்த
 திருவாய்மொழியுடையவனே!
 என்கிறான்;

அன்று

முன் பொருகால்

எனக்கு உயிராயிருப்பவனே!
 என்கின்றான்;

உரும் ஏழும்

{ இடிபோன்ற குரலையுடைய
 ரிஷபங்களேழையும்
 மதமொழித்து
 மணந்துகொண்ட

உனது கோரப் பற்களாலே
 இடந்து ஏற்றுக்கொண்ட

தழுவி

{ நயினைப் பிராட்டிக்குப் பரி
 யனே! என்கிறான்;

தும்பிராட்டிக்கு நாயகனே
 என்கிறான்;

ஓ கொண்ட

{ தீரங்கநாதனே!

தன்சேர்மார்பனெயென்னும் முவுலகாளியேயென்னும் *

பனை என்னும்

{ இவள் தனக்கு இவளுக்கு
 முடிவு தெனிகி } ஆர்த்தி முடியும்வழி அறிகின்
 லேன்.

தெய்வநீருவிடத்துநீகொண்ட நிலமக்கேள்வனெயென்னும் *

தெய்வமும் தழுவிநீகொண்ட ஆய்மகளன்பனெயென்னும் *

திருவரங்கம் கோயில்கொண்டானே தென்கிலை முடிவிவந்தனக்கே.

10

இவள்	இப் பெண்டிள் கோயானவள்	வடிவு உடை	தன்னோடொத்த வடிவுடைய
தனக்கு முடிவு	தனது ஆர்த்திக்கு முடிவு	வானோர் தலை	ரான நியை ஸுமரிகளுக்கு
ஒன்று அறிகி	ஒன்றும் தெரியவில்லையே!	வனே என்னும்	நாதனே! என்கிறுள்;
லேன் என்	என்கிறுள்!	வண் திரு அரங்	ஸ்ரீ ரங்கநாதனே! என்கிறுள்!
னும்		கனே என்னும்	
மூ உலகு	மூவுலகுக்கும் கடவுளான	அடி அடையா	திருவடிகளைக் கிட்டமாட்
ஆளியே	இந்திரனுக்கு அந்தர்யாமியே	தான் போல்	டான் போலும் என்னும்படி
என்னும்	என்கிறுள்.	இவள்	யிருந்தவிவள்
கடி கமழ்	பரிமளம் மிக்க கொன்றை	முகில் வண்	மேகவண்ணான அவனது
கொன்றை	மாலையைச் சடையிலணிந்த	ணன் அடி	திருவடிகளை
சடையனே	சிவனுக்கு அந்தர்யாமியே!		
என்னும்	என்கிறுள்;	அணுகி	கிட்டியடையப் பெற்றாள்.
நான்முகக் கட	பிரமதேவனுக்கு அந்தர்யா	அடைத்தனள்	
வுளே என்னும்	மியே! என்கிறுள்;		

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள் துடியுய்த்தவன் மொய்புனற்பொருநல் *

துகில்வண்ணத்துநீர்சேர்ப்பன் வண்பொழில்சூழ்வன் துருகர்ச்சடகோபன் *

முகில்வண்ணனடிமேல்சொன்னசொல்மாலை ஆயிரத்தப்பத்துமவல்லார் *

முகில்வண்ணவானத்திமையவர் சூழவீதுப்பர்பேர்ப்பவென்வந்தே. 11

முகில் வண்	மேகவண்ணான எம்பெரு	முகில் வண்	மேகவண்ணான அரங்க
ணன் அடியை	மானுடைய திருவடிகளை	ணன் அடிமேல்	நாதனது திருவடிகளை நோக்கி
அடைந்து	யடைந்து	சொன்ன	பருளிச் செய்த
அருள் குடி	அவனுடைய திருவருகைத்	சொல் மாலை	சொல் கொடையான ஆயிரத்
உய்த்தவன்	தலைக்கொண்டு உஜ்ஜீ	ஆயிரத்து	தினன் இப்பதிகத்தை ஓத
	வித்தவரும்	இப்பத்து	வல்லவர்கள்
மொய் புனல்	உத்தமதீர்த்தமான தாமிர	வல்லார்	
பொருநல்	பரணியினுடைய		
துகில்வண்ணம்	துகிலின் நிறம்போலே பரி	முகில் வண்	முகில்வண்ண
து நீர் சேர்ப்	சுத்தமான ஜலத்தின் கரை	ணம் வானத்து	முகில்வண்ண
பன்	யிலே சேர்ந்திருப்பவரும்		
வண் பொழில்	வளம்பிக்க சோலைகள்	இமையவர் சூழ	திப்பஸுலிகள் புடைசூழ
சூழ் வண்	சூழ்ந்த திருநகரிக்குத் தலை	போர் இன்பம்	பாண்டனந்த ப்ரவாஹத்தில்
குருகூர்	வருமான	வெள்ளத்தே	
சடகோபன்	ஆழ்வார்	இருப்பர்	முகிலிருக்கப் பெறுவார்கள்!

***—திருவிருத்தத்தில் இப்பதிகத்திற்கு ஸங்க்ரஹமான பாசரம் * இறையோ விரக்கினும் * என்பதாம். அதில் “முறையோ அரவணமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே” என்று ஸ்ரீ ரங்கநாதனை முகில்வண்ணனாகச் சொன்னதனால் இங்கு * முகில்வண்ணனடிமேல் சொன்ன சொல்மாலை ஆயிரத்து * என்றதைக் கொண்டு “மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் ஆன்றதமிழ் மறக்காபிரமம்” என்றது பொருத்தமானதென்க. ... (11)

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த திருவரங்கத் தமிழ்மாலையில்—திருவாய்மொழிப் பதிகம் முற்றிற்று

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

உடைய
எனக்கு
;

உடமரம்
கனும்படி

578

அரங்கம்

ஆயிர
நூத ஓ

உய நி
வண்
மபதி

五 五

புலவர்கள்

2500

கொண்டு
தனது

சுற்று வாய்

...

14

4-7

உமிழ்ச்சை	{	தன்னை நினைந்து	வெளிக்கு
செய்தீ	{	கக்கிய	
செய்தீ	{	செந்திமொள	அக்திலுவலை
செய்தீ	{	மொள	
வியாத மலர்	{	தேயின் மேலே	
விதானம்	{	அழிவிலாத புஷ்பங்களாத்	
போல்	{	சமைத்ததொரு மேற்கட்டி	
எய்தும் மேல்	{	போல	
மேலும் பரந்து	{	மேற்புறமெங்கும் விஸ்தரித்து	
புகி	{	விளங்க	

அதன் கீழ்	{ (அதிசேஷன் உமிழ்ந்த அத்தி ஜ்வாலையாகிற) அந்தப் புஷ்ப விதாநத்தின் கீழே	மாயோனை	ஆச்சரியனுள் ஸ்ரீரங்கநாதனை (அடியேன்)
அரவு அணையில்-சேஷையநத்திலே		மணம் தூண்	{ திருமணத் தூண்களிரண்டையும் அவலம்பமாகப் பற்றிக் கொண்டு நின்று
பள்ளிகொள்ளும்-கண் வளர்ந்தருளா நிற்பவனும்		பற்றி நின்று	
காயா பூ மலர்	{ காயாவின் அழகிய பூக்க பிறங்கல்	என் வாய் ஆர	{ என் வாய்த்தினவு தீர ஸ்துதி வாழ்த்தும்நாள் என்று கொல்
அன்ன	{ ளாலே தொடுக்கப்பட்ட நிலமாலை போன்றவனாய்		
மாலை	பெருமைபொருந்தியவனாய்		

எம்மான் பினயன்நாங்குநாவினுலுமெடுத்தேந்தி சரீரண்டுமுகமுங்கொண்டு *
 எம்மாடுமெழிற்கண்களெட்டினோடும் தொழுதேத்தியினிதிறஞ்சரின்றசெம்பொன் *
 அம்மான்றன்மலர்க்கமலக்கொப்பூழ்தோன்ற அணியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
 அம்மான்றனடியினைக்கீழலர்களிட்டு அங்கடியவரோடென்றுகொலோவனுருநாளே. 3

எம்மான் பின்	{ ஸர்வவிதத்தாலு முண்டான மாட்சிமையையுடைய நான்முகன்	செம்பொன்	{ செவ்வியபொன்பேரல் (கிரும் பத்தக்க வடிவுடைய) ஸ்வாமியான தன்னுடைய
நான்கு நாவி	{ (கனது) நாலு நாக்கினாலும்	கமலம் மலர்	{ தாமரைப் பூவையுடைய திரு கொப்பூழ்
எடுத்து	சொற்களை யெடுத்து	தோன்ற	விளங்கும்படி.
ஏத்தி	துதித்து	அணி அரங்கத்து அரவு அணையில்	பள்ளிகொள்ளும்:—;
சுர இரண்டு	{ நான்கு முகங்களாலும்	அம்மான் தன்	பெரிய பெருமானுடைய
முகமும்		அடி இணை கீழ்	திருவடிகளின் கீழே
கொண்டு		அலர்கள் இட்டு	புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து
இனிது ஏத்தி	{ இனிமையாக (வேதங்களா லே) ஸ்தோத்திரம்பண்ணி	அங்கு அடிய	{ அங்குள்ள கைங்கர்யபரீக் வரோடு
எழில் கண்கள்	{ அழகிய எட்டுக் கண்களி னாலே	அனுகூலம் நாள்	{ நெருங்கி வாழ்வது என் னென்கொல்
எம் மாடும்	எல்லாப்பக்கங்களிலும்		
தொழுது	நன்கு ஸேவிக்கும்படி		
இறைஞ்சரின்ற	அமைந்த		

மாவினைவாய்பிளந்துகந்தமாலை வேலைவண்ணையென்கண்ணைவன்குன்றமேந்தி *
 ஆவினையன்றுய்யக்கொண்டவாயரேற்றை அமரர்கந்தந்தலைவனையந்தமிழினின்பப் பாவினை * அவ்வடமொழியைப்பற்றற்குர்கள் பயிரரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
 கோவினைநாவுறவழுத்தியென்றன்கைகள் கொய்ம்மலர்துயென்றுகொலோகப்பூநாளே. 4

மாவினை வாய்	{ குதிரை வடிவங்கொண்டு	ஆவினை உய்	{ பசுக்களைக் கப்பாற்றி
பிளந்து உகந்த	{ வந்த கேசியினுடைய வாயைக் கிழித்து மகிழ்ந்த பெருமானாய்	யக் கொண்ட	{ யருளின
மாலே		ஆயர் ஏற்றை	இடையர் தலைவனாய்
வேலை	{ கடல்போன்ற வடிவை	அமரர்கள் தம்	{ நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி யாய்
வண்ணனை	{ யுடையவனாய்	தலைவனை	
என் கண்ணனை	{ 'என்னுடையவன்' என்று அபிமானிக்கக்கூடிய (ஸுலப னுன) க்ருஷ்ணனாய்	அம் தமிழின்	{ அழகிய தமிழ்ப் பாஷையாலா கிய ஆநந்தமயமான அருளிச் செயல் போல் போக்யனாய்
அன்று	{ (இந்திரன் கல் மழை- பெய் வித்த) அக்காலத்திலே	பாவினை	
வல் குன்றம்	{ வடியு (கோவர்த்தன)மலையை	அவடமொழி	{ அழகிய ஸம்ஸ்கிருத பாஷை யாலாகிய ஸ்ரீராமாயணத் தின் போல் போக்யனாய்
ஏந்தி	{ (க்குடையாகத் தூக்கி		

வருத்த
எந்தா
தொப்
தூப்
சுப்பும்
என்று சொ

சுயம்பும் நான் பண்ணும் நான்
என்று சொன்னேன் ?

● 1993年11月13日

நா.உ.ம. நாக்குத் தடிக்குமபடி

இணையில்லாவினியசையாழ்கெழுமி இன்பத்தும்புருஷந்தாதுவெய்திவந்த *
துணையில்லாதொன்மறைநூல்தோத்திரத்தால் தொன்மையகவலவனக்கீயாவாதேத்த *
மணிமாடமாவிகைகள்மல்குசெல்ல மதிளங்கத்தரவணியிழம்புக்கொக்கும் *
மணிவண்ணனும்மாணக்கன் டுகொண்டு என்மலச்சென்னிடத்திடுகொணைங்குநாளே 5
... இயல்புமன ... தங்களுக்கிற

மறைந்திருப்பதற்குப் பிற்பாடு
தோத்திரம் போட்டுக் கொண்டு
ஒவாது எடுத்திருப்பதால்
மணி மாடம் போட்டுக் கொண்டு
மாணிகைக்கொண்டு
மல்கு கொண்டு
மதினம்

அரங்கத்துக் கொண்டு
அவ்வுகண்டிப்பாகக் கொள்ளும்—
மணி கொண்டு கொன்ற திருநிறத்
வண்ணக் கொண்டு கொன்ற எம்பெரு
அம்மானை கொண்டு கொன்ற
கண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
என் மலர் கொண்டு கொண்டு பூமாலையணித்த
சென்னை கொண்டு கொண்டு
வணங்குதலாகக் கொண்டு கொண்டு நமஸ்
என்று கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு

அதாதிபுமான

அளிமலர்மேலையரைனிந்திரனோடு ஏனையமர்கள் தங்குமுடிவாய் உதந்தும் *
 தெனிமதிசேர்முனிவர்கள்தம் குழுவுமுந்தித் திசைதிசைபின்புலம் துன்பென்றுசேரும் *
 கனிமலர்சேர்பொழிலாங்கத்தூரகமேறிக் கண்வளரும் கடங்கண்வளர்க்கண்களும் *
 ஒளிமதிசேர்திருமுகமும் கண்டு கொண்டு என்னுள் ளம்கொன்று காட்டி உதந்தனோ.

திசைதிசைப்	தரத்தார்த்தவிடமெங்கும்
மலர் துவ	இறைத்துக்
சென்று செரு	கொண்டு
களி மலர் சொ	பெறுதற்கு இடமான
பொழில் தா	தென்க்கை மலர்களை யுடைய
கத்து	சொன்களை யுடைத்தான
உரகம் ஏ	கொய்விலே
கண் வளரு	திருவகத்தாழ்வான்மீது
கடல்	மண்கொண்டு
வண்ணர்	திருக்கண் ணார்த்தஞ்ஞானிற்ற
கமலம்	கடல்சேர்ந்த வடிவையுடைய
கண்ணம்	ராச டெரிய பெருமாளுடைய
	செந்தாமரைபோன்ற திருக்
	கண்களையும்

தூராதமனக்காதல்தொண்டர்தங்கள் குழங்குமுழித் திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடி *
ஆராதமனக்களிப்போடமுதகண்ணீர்மழைசேர நினைந்துருகியேத்தி * நானும்
சீரார்த்தமுழுவோசைபரவைகாட்டும் திருவரங்கத்தரவணியில் பள்ளிகொள்ளும் *
போரழியம்மாணக்கண்டுதுள்ளிப் பூதலத்திலென்றுகொலோபுரநானே. 9

தூராத : காதல் மனம்	{ ஒருநாளும் திருப்தி. பெருத ஆசைகொண்ட மனத்தை யுடையரான	சீர் ஆர்த்த முழவு ஓசை	{ நல்ல வாத்யங்களின் : கோஷ மானது
தொண்டர் தங்கள் குழாம் குழுமி	{ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின்கோஷ டியிலே கூடி	பரவைகாட்டும்	{ கடலோசைபோல் முழங்கப் பெற்ற
திரு. புகழ்கள் பலவும் பாடி	{ (எம்பெருமானது) கீர்த்திக ளெல்லாவற்றையும் (வாயா ரப்) பாடி	திரு அரங்கத்து அரவு அணையில் பள்ளிகொள்ளும்—;	{ (பகைவரோடு) யுத்தஞ் செய்வதையே தொழிலாகவுடைய திருவாழியாழ்வானையுடையரான
ஆராதமனம் களிப்போடு	{ (அவ்வளவிலும்) திருப்தி பெருத மதஸ்ஸரிலுள்ள ஆநந்தத்தோடே	அம்மாண கண்டு.	{ எம்பெருமானை ஸேவிக்கப்பெற்று
அமுத கண் நீர்	{ அமுத கண்களிலுண்டான நீர்த்துளிகள்	துள்ளி	{ (ஆநந்தத்துக்குப் போக்கு வீடாகத்) தலைகால் தெரியாமல் கூத்தாடி
மழைசேர நினைந்து உருகி ஏத்தி	{ (எம்பெருமானை) நினைத்து (அத்தாலே) மனமுகி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி.—	பூதலத்தில் புரளும் நாள் என்றுகொல்	{ பூமியிலே (உடம்பு தெரியாமல்) புரள்வது என்றைக்கோ?
நானும்	எப்போதும்		

வன்பெருவானகமுய்யவமரமுய்யமண்ணுய்ய மண்ணுலகில்மனிசமுய்ய *

துன்பமிததுயரகலையாவொன்றில்லாச்சுகம்வளர அகமகிழுந்தொண்டர்வாழ *

அன்பொடுதென் திசைநோக்கிப்பள்ளிகொள்ளும் அணியரங்கத்திருமுற்றத்தடியார்தங்கள் *
இன்பமிருபெருங்குழுவுகண்டு யானுமீசைந்துடனெயென்றுகொலோவிருக்குநானே. 10

வல்	{ (நைமித்திக ப்ரளயத்தில்) அழியாதிருக்கக் கடவதும்	வாழ அன்பொடு தென் திசை நோக்கி	{ உஜ்ஜீவிக்கவும் திருவுள்ளத்தில் உகப்போடு தெற்குத் திக்குக்கு அபிமுகமாக
பெரு வானகம்	{ பெருமைநுகியதுமான ஸ்வர்க்கம் முதலிய மேலுலகங்கள்	பள்ளிகொள்ளும்—பள்ளிகொண்டிரா நின்ற	
உய்ய அமரர் உய்ய மண் உய்ய	{ உஜ்ஜீவிக்கவும் தேவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கவும் பூலோகம் உஜ்ஜீவிக்கவும்	அணி அரங்கம் திருமுற்றத்து அடியார் தங்கள் இன்பம் மிகு பெரு குழுவு கண்டு யானும்	{ ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸந்நிதியுள் திருமுற்றத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஆநந்தம் நிரம்பிய பெரிய கோஷ்டியை ஸேவித்து
மண்ணுலகில் மனிசர் உய்ய	{ பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்க ளெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கவும்		
மிகு துன்பம் துயர் அகல	{ மிக்க துக்கத்தை விளைப்ப தான பாவங்கள் நீங்கவும்		
அயர்வு இல்லாகுகம் வளர	{ துக்கம் கலசாத சுகம் வளர வும்	இசைந்து உடனே	{ (அவர்களுள் ஒருவனாக) மனம் பொருந்தி அவர்களோடுகூட
அகம் மகிழும் தொண்டர்	{ (எப்போதும்) மனதில் ஆனந்தத்தை யுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்	இருக்கும் நாள் என்று கொல்	{ வாழ்ந்திருக்குங்காலம் எப்போது (வாய்க்குமோ?)

தீடர்விளங்குகரைப்போன்னிநடுவுபாட்டுத் திருவரங்கத்தரவணையில்பள்விகொள்ளும் *
கடல்விளங்குகருமேவியம்மான் தன்னைக் கண்ணாக்கண்டுக்கங்காதல்தன்னால் *
குடைவிளங்குவிற்றாணைக்கொற்றவொள்வாள் கடலர்கோன்கொடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த
நடைவிளங்குதமிழ்மலைபத்துமவல்லார் நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. 11

தீடர் விளங்கு	மணற்குன்றுகள் விளங்கா	கொற்றம் ஒன்	வெற்றியும் ஒளியும் பொருத்
கரை	நின்ற கரையையுடைத்தான	வாள்	திய வானை யுடையவரும்
பொன்னி நடுவு	கா விரியின் நடுவிடத்து	கூடலர் கோன்	மதுரையிலுள்ளவர்களுக்குத்
பாடு	திரு அரங்கத்து அரவு அணையில்	கொடை	தலைவரும்
	பள்ளிகொள்ளும்—	குலசேகரன்	ஒளதாய்த்தையே இயற்கை
கடல் விளங்கு	கடல்போல் விளங்குகின்ற	சொற்செய்த	யாகவுடையவருமான
கரு மேனி	கரிய திருமேனியையுடைய	நடை விளங்கு	குலசேகரப்பெருமாள்
அம்மான் தன்னை-பெரிய பெருமானை	கண் ஆர	தமிழ் மலை	அருளிச்செய்த
கண் ஆர	கண்டு உகக்	பத்தும்	தமிழ் நடையானது நன்கு
கும் காதல்	கண்ணு உகக்	வல்லார்	விளங்காநிற்கிற
தன்னால்	கண்ணு உகக்	நலம் திகழ்	தமிழ்ப்பிரபந்தருபமான இப்
	குடை விளங்கு	நாரணன்	பத்துப் பாசுரங்களையும்
	குடை விளங்கு	அடி கீழ்	ஒதவல்லவர்கள்
	விற்றல் தாளை	நண்ணுவார்	கல்யாண குணசாலியான
			ஸ்ரீமந்தாராட்டணனுடைய
			திருவுடிகளில் சேரப்பெறு
			வார்.

அடி வரவு :

இருள் வா யெய்ம்மாண் மாவினை யிணை அளி மறங் கோல் தூரா வன் திடர்தேட்டரு.

ஸ்ரீ:

பெருமாள் திருமொழியில்—இரண்டாம் திருமொழி—தேட்டருந்திறல்.

பகவத்விஷயத்தோடு நின்று தரிக்கமாட்டாமல் பாகவத விஷயத்திலே தாம் பித்தேறிக் கிடக்கின்றமையை வெளியிடுகிறார் இத்திருமொழியில். பகவத் விஷயத்திலே மெய்யன்பு பூண்டவர்கள் பாகவத விஷயத்திலே ப்ரவணராகாமலிருக்க முடியாது, பாகவத ப்ராவண்யம் அதிசயித்தாலன்றி பகவத்விஷய ப்ராவண்யம் ஸத்தை பெருது. இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்விஷய ப்ராவண்யத்திற் காட்டில் பாகவத விஷய ப்ராவண்யமே பள்ளமடையா யிருக்கும்;* ஆரங் கெடப் பரனன்பர் கொள்ளாரென்றவர்களுக்கே வாரங்கொடு குடப்பாம்பிற் கையிட்டவரிடே. ... *

**தேட்டருந்திறல்கேனைத் தென்னரங்களை * திருமாவழி
வாட்டில்வனமலைமார்வனை வாழ்த்திமால்கொள்சிந்தையாய் *
ஆட்டமேவியலந்நழைத்து அயர்வெய்தும்மெய்யுடியார்கள்நம் *
சட்டங்கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணும்கண்பயனுவதே.

தேட்டரும்	{ (தன்முயற்சியால்) தேடிப்பெறு	மால் கொள்	{ (அவன் திறத்தில்) மோஹங்
	தற்கு அருமையானவனும்	சிந்தையர் ஆய்	{ கொண்டமனையுடையராய்
திறல்	{ (தன்னை முற்ற அநுபவிப்ப	ஆட்டர் மேவி	{ (அந்த மோஹத்தாலே நின்ற
	தற்கு உறுப்பான) வலிவைக்		விடத்தில் நிற்கமாட்டாமல்)
	கொடுப்பவனும்	அலந்து	{ ஆடுவதிலே ஒருப்பட்டு
தேனினை	தேன்போல் பரமபோக்யனும்	அழைத்து	{ (பகவந்நாமங்களை) வாய்விட்
தென்	{ தென் திருவரங்கத்தில் வாழ்	அயர்வு எய்தும்	டுக் கதறிக் கூப்பிட்டு
அரங்கனை	பவனும்	மெய் அடியார்	{ இளைப்படைகின்ற
	{ பெரிய பிராட்டியார் நித்யவா	கள் தம்	{ உண்மையான அன்புடைய
திரு மாதா வாழ்	ஸம் செய்வதற்கிடமாய்	கட்டம்	{ பாகவதர்களின்
வாட்டத்தில்	வாடாமல் செவ்வி பெற்றி	கண்டிட	{ கோஷ்டியை
வனமலை	ருக்கிற வன மாலையை	கண்டும் ஏல்	{ ஸேவிக்கப் பெறுவோமாகில்
மார்பனை	அணிந்துள்ள திருமார்வை	அது காணும்	{ கண் படைத்ததற்குப் பயன்
	யுடையவனுமான ஸ்ரீரங்க	கண் பயன்	{ அதுவேயன்றே!.
	நாதனை	ஆவது	
வாழ்த்தி	மங்களாசாஸனம் பண்ணி		

தோடுலாமலம்மங்கைதோவினைதோய்ந்ததும் சுடர்வாளியால் *

நீடுமாமரம்செற்றதும்நீரைமேய்த்ததும் இவையேநினைந்து *

ஆடிப்பாடியரங்கவோவென்றழைக்கும் தொண்டரடிப்பொடி

யாடநாம்பெறில் * கங்கைநீர்குடைந்தாடும்வேட்கை என்னுவதே.

2

தோடு உலாம்	{ இதழ்கள் மிக்கிருந்துள்ள	பாடி	{ (காதலுக்குப் போக்குவிடாக
மலர் மங்கை	தாமரைப்பூவிற பிறந்த	ஓ! அரங்க!!	{ வாய்விட்டுப்) பாடி
	பிராட்டியினது	என்று	{ 'ஓ அரங்கனே!' என்று அவன்
தோள் இணை	{ திருத்தோள்களோடு அணை	அழைக்கும்	திருநாமங்களைச் சொல்லி
தோய்ந்ததும்	யவ முக்கிக் கட்டிக்கொண்	தொண்டர்	{ கூப்பிடுகிற
	டதும்	அடி பொடி	{ கைங்கரியத்தையே நிதூபக
சுடர் வாளியால்	புகரையுடைய அம்பினால்	நாம் ஆட	{ மாகவுடைய பாகவதர்களின்
நீடு மா மரம்	{ நீண்ட ஸப்தஸால வருஷங்	பெறில்	திருவடித்தூள்களிலே
செற்றதும்	களைத் துளைசெய்து தள்ளி	கங்கை நீர்	{ நாம் அவகாஹிக்கப்பெற்றால்
	யதும்	குடைந்து	{ (பிறகு)
நீரை மேய்த்த	{ பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்த	ஆடும்	கங்கா ஜலத்திலே
தும்	தும் (ஆகிய)	வேட்கை	{ அவகாஹித்து நீராடவேணு
இவையே	{ இப்படிப்பட்ட பகவச்சரிதங்	என் ஆவது	{ மென்கிற ஆசையானது
நினைந்து	களையே அநுஸந்தித்து		
ஆடி	சரீர விகாரம்பெற்று		

ஏறடர்த்ததுமேனமாய்நிலம்கீண்டதும் முன்னிராமனாய் *

மாறடர்த்ததும்மண்ணளந்ததும் சொல்லிப்பாடி * வண்பொன்னிப்பே

ராறுபோல்வருங்கண்ணநீர்கொண்டு அரங்கன்கோயில்திருமுற்றம் *

சேறுசெய்தொண்டர்சேவடிச் செழுஞ்சேறென்சென்னிக்கனிவனே.

3

ஏறு அடர்த்த	{ (நப்பின்னைக்காக) ஏழு ரிஷ	மாறு அடர்த்த	{ சத்கு ராகுஸர்களைக் கிழங்
தும்	பங்களை வலியடக்கியதும்	தும்	{ கெடுத்ததும்
ஏனம் ஆய்	{ வராஹபிரியாய் பூமியைக்	மண் அளந்த	{ (தரினிக்ரமனாய்) உலகளந்த
நிலம்கீண்ட	கோட்டாற் குத்தியெடுத்த	தும்	{ தும் (ஆகிய இந்தசரிதங்களை)
தும்	தும்		
முன் இராமன்	{ முன்பு சக்ரவர்த்தி திருமக	சொல்லி பாடி	{ வாயாற்சொல்லி வாய்விட்டுப்
ஆய்	னாய்ப் பிறந்து	பாடி	{ பாடி

வணக்கம்	சேறு செய்	} சேருக்குகிற பாகவதர்களின்
பொருள்	தொண்டர்	
தெய்வம்	சே அடி செழு	} திருவடிகளால் துடையுண்ட
கண்ணம்மா	சேறு	
கொண்ட	என் சென்னிக்கு-என்னுடைய நெற்றிக்கு	} அழகிய சேற்றை
அருகம்	அணிவன்	
கோயில்	திலகமாகக் கொள்வேன்.	

தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை

தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை

தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை

தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை

தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	என் அரங்கனுக்கு-என் ரங்கநாதனுக்கு
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	அடியார்கள் ஆய்-ஆட்பட்டவர்களால்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	நாதமும்பு எழ நாகுத் தடிக்கும்படி
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	நாரண என்று நாராயண! என்று கூப்பிட்டு
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	அழைத்து
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	மெய் தழுர்ப
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	தொழுது
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	சரீரம் காய்ப்பேறும்படி
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	சேவித்து
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	தோத்திரம்பண்ணி
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	இன்புறும்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	ஆநந்தனைவின்ற
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	தொண்டர்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	சே அடி
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	திருவடிகளை
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	என் நெஞ்சம்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	என் மனமனது
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	ஏத்தி வாழ்த்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	துதித்து (அவர்களுக்கே) பல்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	தும்
தோய்த்துக் குளிர்ந்த தயிரை	லாண்டு பாடுகின்றது.

மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று தம் நெஞ்சில்நின்ற திகழப்போய் *

மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று தம் நெஞ்சில்நின்ற திகழப்போய் *

மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று தம் நெஞ்சில்நின்ற திகழப்போய் *

மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று தம் நெஞ்சில்நின்ற திகழப்போய் *

மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	தென் அரங்கன்	} தென்னரங்கத்தில் எழுந்தருளி
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	ஆம்	
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	மெய்சிலிர்க்கு	} யிருப்பவனுள் ரங்கநாதனு
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	மேகம் ஒன்று	
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	தம் நெஞ்சுள்	} சரீரத்தில் விஸ்வோடுகூடிய
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	நின்று	
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	திகழப்போய்	} ஒரு காளமேகமானது
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	மெய்சிலிர்க்கு	
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	வீர தம்மை	} தங்கள் மனதில் நிலைத்து
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	யே	
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	என் மனம்	} விளங்கப்பெற்று
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	நினைந்து	
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று	மெய்சிலிர்க்கும்	} மயிர்க்கூச்செறியும் சரீரமு
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		} டைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		} களைவே
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		} என் நெஞ்சானது அநுஸத்
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		} தித்து
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		} மயிர்க்கூச்செறியப் பெற்றது.
மெய்சிலிர்க்குமேகமொன்று		

ஆதியத்தமனந்தமற்புதமான வானவர்தம்பிரான் *

பாதமாமலர்குடும்பத்தியிலாத பாவினாய்ந்திட *

தீதீநன்னெறிகாட்டி யெங்குந்திரந்தரங்கனெம்மானுக்கே *

காதல்செய்தொண்டர்க்கெப்பிறப்பிலும் காதல்செய்யுமென்னெஞ்சமே.

6

ஆதி	ஜகத்காரணபூதனாய்	தீது இல்	குற்றமற்ற
அந்தம்	ப்ரளயகாலத்திலும் வாழ்பவனாய்	நல் நெறி	நல்வழிகளை
அனந்தம்	ஸர்வவியாபியாய்		(தமது அநுஷ்டானமுகத்
அற்புதம் ஆன	ஆச்சரிய பூதனாய்	காட்டி	தாலே) வெளிப்படுத்திக்
வானவர் தம்	அமரர்க்கதிபதியான ரங்கநா		கொண்டு
பிரான்	தனுடைய	எம்மான்	நமக்குத் தலைவனான
மா மலர் பாதம்	சிறந்த மலர்போன்ற திருவடிகளை	அரங்கனுக்கே	ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கே
குடும்பத்தி	சிரஸா வஹிப்பதற் குறுப்பான	காதல் செய்	பக்திபூண்டிருக்கின்ற
இலாத	அன்பு இல்லாத	தொண்டர்க்கு	பாகவதர்கள் விஷயத்தில்
பாவின உய்த்திட	பாபிகளும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி	என் நெஞ்சம்	எனது மனமானது
எங்கும் திரிந்து	ஸர்வதேசங்களிலும் ஸஞ்சாரஞ் செய்து	எப்பிறப்பிலும்	எந்த ஜன்மத்திலும்
		காதல் செய்யும்	அன்புபூண்டிருக்கும்.

காரினம்புரைமேனிநற்கதிர் முத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய் *

ஆரமார்வனங்கனென்னும் அரும்பெருஞ்சுடரொன்றினை *

சேரும்நெஞ்சினராகிச் சேர்ந்துகசிந்திழிந்தகண்ணீர்களால் *

வாரநிற்பவர்தாளினைக்கு ஒருவாரமாகுமென்னெஞ்சமே.

7

கார் இனம்	மேகங்களின் திரளை ஒத்த	சேரும் நெஞ்சி	கிட்டி அநுபவிக்கவேணுமென்
புரை	திருமேனியையும்	னர் ஆகி	கிற சிந்தையையுடையராய்
மேனி	அழகிய லாவண்யத்தையும்	சேர்ந்து	(அங்ஙனமே) சேர்ந்து
நல் கதிர்	முத்துக்கள் போல் வெருத்த	கசிந்து இழிந்த	(பக்தி பாரவச்யத்தாலே)
முத்தம் வெண்	புன்சிரிப்பையுடைய சிவந்த	கண் நீர்கள்	சுரந்து பெருகின
நகை செய்ய	திருப்பவளத்தையும்	வார நிற்பவர்	வெள்ளமிட்டொழுகும்படி
வாய்	முத்தாஹாரங்களை யணிந்த	தாள் இணைக்கு	நிற் துமவர்களுடைய
ஆரம் மார்வன்	மார்வையு முடைபனான	என் நெஞ்சம்	இரண்டு திருவடிகள் விஷயத்
அரங்கன் என்னும்	ஸ்ரீரங்கநாதனாகிற	ஒரு வாரம்	தில்
அரும் பெரும்	அருமை பெருமையுள்ள வில	ஆகும்	என் மனமானது
சுடர் ஒன்றினை	கண்ணமானதொரு தேஜஸ்ஸை		ஒப்பற்ற அன்பையுடையதர்
			கும்.

மாலையுற்றகடல்கிடந்தவன் வண்டுகிண்டுநூந்துழாய் *

மாலையுற்ற வரைப்பெருந்திருமார்வனை மலர்க்கண்ணனை *

மாலையுற்றெழுந்தாடிப்பாடித் திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே *

மாலையுற்றிரும்பொண்டர்வாழ்வுக்கு மாலையுற்றதென்னெஞ்சமே.

8

மலை உற்ற	(தன் திருமேனி ஸ்பர்சத்	வண்டு கிண்டு	(தேனுக்காக) வண்டுகள்
கடல்	தாலே) அலையெறிகிற	நறு துழாய்	குடையரநின்றுள்ள திருத்து
	திருப்பாற்கடலில்	மலை உற்ற	ழாய் மாலையை அணிந்த
கிடந்தவன்	பள்ளிகொள்பவனும்	வரை பெரு	மலைபோற் பெருமை தங்கிய
		திருமார்பனை	திருமார்வையுடையவனும்

ஸ்ரீராமாநுஜன்—திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில்—பெருமாள் திருமொழிப் பதிகம்-2 59

மலர் கண்	{ செத்தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களையுடையவனு மான ஸ்ரீரங்கநாதன் விஷ யத்தில்	திரிந்து	{ (சிவ்ய தேசங்கள் தோறும் ஸஞ்சரித்து எமக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீரங்க நாதன் விஷயத்திலேயே பித்தேறித் திரிகின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷிக்கு என் மனம் மயங்கிக் கிடக் கின்றது.
மாலை உற்று	வ்யாமோஹத்தை அடைந்து	மாலை உற்றிடும்	
எழுந்து ஆடி	{ (இருந்கவிடத்திரிராமல்) எழுந்து கூத்தாடி	தொண்டர் வாழ்வுக்கு என் நெஞ்சம்	
பாடி	(வாயாரப்) பாடி	மாலை உற்றது	

மொய்த்துக்கண் பனிசோரமெய்கள் சிலிர்ப்ப ஏங்கியினைத்துநீன்று *
எய்த்துக்கும்பிடுநட்டமிட்டெழுந்து ஆடிப்பாடியிறைஞ்சி * என்
அத்தனச்சுனரங்கனுக்கடியார்களாகி அவனுக்கே
பித்தராமவர் * பித்தரல்லர்கள் மற்றையார்முற்றும்பித்தரே.

கண் பனி	ஆந்த பாஷ்பமானது	அச்சன்	ஸ்வாமியான
மொய்த்து சோர-இடைவிடாமல் செரியவும்		அரங்கனுக்கு	ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு
மெய்கள் சிலிர்ப்ப-உடல் மயிர்க்கூச்செறியவும்		அடியார்கள் ஆகி-அடியவர்களாய்	
ஏங்கி இளைத்து	{ நெஞ்சு தளர்ந்து களைத்துப் நின்று	அவனுக்கே	{ அந்த ரங்கநாதன் விஷயத்தி லேயே
எய்த்து	நிலை தளர்ந்து	பித்தர் ஆமவர்	பித்தேறித் திரிகிறவர்கள்
கும்பிடு நட்டம்	{ மஹா கோலாஹஸத்தோடு கூடியநர்த்தனத்தைப்பண்ணி	பித்தர் அல்லர்கள்	பைத்தியக்காரர்களல்லர்;
இட்டு	நின்றவிடத்து நிலலாமல் (பல வித ஆட்டங்களாடிப்)	மற்றையார் முற் றும்	{ பக்திகாரியமான இந்த வ்யா மோஹமில்லாத) மற்றபேர் களைல்லாரும்
எழுந்து ஆடி	பாட்டுகள் பாடி வணங்கி, என் அத்தன்	பித்தரே	பைத்தியக்காரர்கள் தான்.

***அல்லீமாமலர்மங்கைநாதன் அரங்கன்மெய்யடியார்கள் தம் *
எல்லையிலடிமைத்திறத்தினில் என்றுமேவுமனத்தனும் *
கொல்லிகாவலன்கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன்குலசேகரன் *
சொல்லின்தமிழ்மலைவல்லவர் தொண்டர்தொண்டர்களாவரே.

அல்லி மா மலர்	{ அகவிதழ்களையுடைய சிறந்த (தாமரை) மலரில் பிறந்த பிராட்டிக்குக் கணவனுள்	கொல்லி காவலன்-கொல்லி நகர்க்கு அரசரும்	
மங்கை நாதன்	ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய	கூடல் நாயகன்	மதுரைக்கு அரசரும்
அரங்கன்	உண்மையான பக்தர்களு டைய	கோழி கோன்	உறைபூருக்கு அரசருமான
மெய் அடியார் கள் தம்		குலசேகரன்	குலசேகராழ்வாருடைய
எல்லையில் அடி மை திறத்தி	{ எல்லையிலே உள்ள சேஷ வருத்தியிலே	சொல்லின்	ஸ்ரீஸூக்திகளிலே அமைந்த
என்றும் மேவு மனத்தன் ஆம்	{ எப்போதும் பொருந்திய திரு வுள்ளத்தை யுடையவரும்	இன்தமிழ்மலை வல்லவர்	{ இனிய தமிழ்ப்பாசுரங்களை ஓதவல்லவர்கள்
		தொண்டர் தொண்டர்கள்	{ தாஸாநுதாஸராகப் பெறுவர்.

அடி வரவு :

தேட்டு தோடேறு தோய்த்த பொய் ஆதி காரினம் மாலை மொய்த்து அல்லி மெய்.
திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில்—பெருமாள் திருமொழியில்
இரண்டாம் பதிகம் முற்றிற்று.

பெருமாள் திருமொழியில்—மூன்றாம் பதிகம்—மெய்யில்வாழ்க்கை

(அவதாரிகை.) ஸாம்ஸாரிகள் படியில் மிக்க வெறுப்பு உண்டாகி, அவர்களைக் காண்பதும் அவர்களோடு ஸஹவாஸஞ் செய்வதும் அஸஹ்யமான நிலைமை தமக்குப் பிறந்த படியை அருளிச் செய்கிறார் குலசேகராழ்வார் இப்பதிகத்தில். * மெய்யில்வாழ்க்கையை மெய்யெனக்கொள்ளும் * இவ்வையத்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான் * ஐயனே ! அரங்காவென்றழைக்கின்றேன் * மையல்கொண்டொழிந்தேன் என்றன்மாலுக்கே. 1

மெய்யில் வாழ்க்	{	ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களோடு	அரங்கா	{	‘ஸ்ரீரங்கநாதனே !’
கையை	{	பொருந்தி வாழ்வதையே	என்று அழைக்	{	என்று (பகவந்நாமங்களைச்
மெய் என	{	பரமார்த்திகமாகக் கருது	கின்றேன்	{	சொல்லி) அழையா நின்றேன்;
கொள்ளும்	{	கின்ற			
இவையம் தன்	{	இவ்வுலகத்தாரோடு	என் தன்	{	என்னிடத்தில் வாதஸல்ய
னொடும்	{		மாலுக்கே	{	முடைய எம்பெருமான் பக்
யான் கூடுவது	{	(இனி) நான் சேர்வதில்லை;			கவிலேயே
இல்லை	{		மையல் கொண்	{	வ்யாமோஹ மடைந்திட்
ஐயனே	{	‘ஸ்வாமியே’	டொழிந்தேன்	{	டேன்.

நூலினேகிடையார் திறத்தேற்றும் * ஞாலத்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான் *

ஆவியாவழையா அரங்காவென்று * மாலெழுந்தொழிந்தேன் என்றன்மாலுக்கே. 2

நூலின் நேர்	{	நூல் போன்று (ஸூக்தம	அரங்கா	{	என்று ‘ஸ்ரீரங்கநாதனே !’ என்று
இடையார்	{	மான) இடையையுடைய	அழையா	{	கூப்பிட்டு
திறத்து நிற்கும்	{	பெண்டிர் விஷயத்திலேயே			
	{	பொருந்தி யிருக்கிற			
ஞாலம் தன்	{	(இந்த) ப்ராக்ருத மனிதரோடு	என் தன்	{	ன்மேல் வ்யாமோஹ முடை
னொடும்	{	யான் கூடுவது இல்லை—;	மாலுக்கே	{	யனான எம்பெருமான் திறத்
ஆவியா	{	(காதலுக்குப்போக்குவீடாகக்)			திலேயே
	{	கூத்தாடி	மால் எழுந்தொழிந்தேன்—மோஹமுற்றேன்.		

மாரனார் வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்யும் * பாரினாரொடும் கூடுவதில்லையான் *

ஆரமார்வன் அரங்கனனந்தன் * நல் நாரணன் நரகாந்தகன்பித்தனே. 3

மாரனார்	{	மன்மதனுடைய	அனந்தன்	{	அளவிடமுடியாத ஸ்வரு
வரி வெம் சிலைக்கு	{	அமுதிய கொடிய வில்லுக்கு	நல் நாரணன்	{	பஸ்வபாவுங்கனையுடையனாய்
ஆன் செய்யும்	{	ஆட்பட்டு (விஷய ப்ரவண			ஸ்வ ஸ்வாமியாய்
	{	ராய்த்) திரிகிற	நரக அந்தகன்	{	அடியவர்களை நரகத்தில்
பாரினாரொடும்	{	(இப்) பூமியிலுள்ள ப்ராக்ருதர்		{	சேராதபடி காத்தருள்பவனான
	{	களோடு	அரங்கன்	{	ஸ்ரீரங்கநாதன் விஷயத்திலே
பரன் கூடுவது இல்லை—;			பித்தன்	{	மோஹமுடையனாகிரா
ஆரம் மார்வன்	{	முத்தரஹரத்தைத் திருமார்			நின்றேன்
	{	பிலே அணிந்துள்ளவனாய்			

உண்டியே உடையே உகந்தோடும் * இம் மண்டலத்தொடும் கூடுவதில்லையான் *

அண்டவாணன் அரங்கன்வன்பேய்முலை * உண்டவாயன்றன் உன்மத்தன்கான்மினே. 4

உண்டியே	{	ஆஹாரத்தையும்	அண்டம் வாழ்நன்	{	பரமபதத்திலே வாழ்பவனும்
உடையே	{	வஸ்திரத்தையுமே	வல் பேய் முலை	{	கல்நெஞ்சையுடைய முதனை
உகந்து ஓடும்	{	விரும்பிக் கண்டவிட மெங்	உண்ட வாயன்	{	யின் முலையை அமுது செய்த
	{	கும்) ஓடித்திரிகிற			வாயையுடையனுமான
இ மண்டலத்	{	இந்தப் பூமண்டலத்திலுள்ள	அரங்கன் தன்	{	ஸ்ரீரங்கநாதன் விஷயத்தில்
தொடும்	{	பிராக்ருதர்களோடு	உன்மத்தன்	{	பைத்தியம் பிடித்தவனாயிரா
யான் கூடுவது இல்லை—;					நின்றேன்.

தீய்தன்னெறிநீர்க அல்லாதுசெய் * நீதியாரொடும் கூடுவதில்லையான் *

ஆதியாயன் அரங்கனந்தாமரை * பேதைமாமணவாளன்றன் பித்தனே. 5

ஸ்ரீராமாநுஜன்—திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில்—பெருமாள் திருமொழிப் பதிகம்-3 61

திது இல் நல் நெறி நிற்க { குற்றமற்ற நல்வழி இருக்கச் செய்தே ஆயன் } ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஸர்வஸிலபனாய்

(அவ்வழியில் போகாமல்) அல்லாது செய் { நல்வழிக்கு எதிர்த்தட்டான வற்றைச் செய்வதை விரத மாகக் கொண்டுள்ள பிராகிருதர்களோடு அம் தாமரை தேவை மா மணவாளன் } அழகிய தாமரைப்பூவில் அவ தரித்த பிராட்டியின் வல்ல பனை

யான் கூடுவது இவ்வழி—; ஆதி { உலகங்கட்கு முதல்வனாய் } அரங்கன் தன் ஸ்ரீரங்கநாதன் திறத்தில் பித்தன் { கோலங் கொண்டிரா நின் றேன்.

எம்பரத்தர் அல்லாரோடுங்கூடலன் * உம்பர்வாழ்வை ஒன்ருக்கக்குதலன் * தம்பிரானமரர்க்கு அரங்கநகர் * எம்பிரானுக்கு எழுமையும்பித்தனே.

எம் பரத்தர் { என்னைப்போலே அநந்ய ப்ர அமர்க்கு நித்யஸூரிகளுக்கு எல்லாரோடும் { போஜநரா யிராதயர்க ளோடு தம்பிரான் } ஸ்வாமியாய் கூடலன் { (நான்) கூடமாட்டேன்; } தேவதைகளின் ஸ்வர்க்கம் அரங்கம் நகர் { கோயிலிலே எழுந்தருளி யிருக்கிற

உம்பர் வாழ்வை { முத்திய போகங்களையும் எம்பிரானுக்கு பெரிய பெருமான் விஷயத்தில் ஒன்று ஆக ஒரு பருஷாத்தமாக எழுமையும் எப்போதும் பித்தனாக நின்றேன்.

எத்திறத்திலும் யாரோடுங்கூடும் * அச்சித்தத்தனைத் தனித்தனன் செங்கண்மால் * அத்தனை! அரங்காவென்றழைக்கின்றேன் * பித்தனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே.

செம் கண்மால் { புண்டரீகாஷ்டான எம்பெரு தனித்தனன் நீக்கியருளினான்; (ஆதலால்) எத்திறத்திலும் எந்த விஷயத்திலும் அத்தனை அரங்கா ஸ்வாமியே! யாரோடும் கண்டபோர்களோடே அரங்கா ஸ்ரீரங்கநாதனே! கூடும் அச்சித் { சேர்ந்து கெட்டுப்போவதற்கு என்று அழகக் கின்றேன் } என்று கூவாநின்றேன்; தம் தன்னை உறுப்பான நெஞ்சை எம்பிரானுக்கே பித்தனாய் ஒழிந்தேன்—.

பேயரெயெனக்கியாவரும் யானுமோர் பேயனே * எவர்க்குமுதுபேசியென்? ஆயனே! அரங்காவென்றழைக்கின்றேன் * பேயனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே.

யாவரும் இவ்வுலகத்தாரடங்கலும் பேசி (விரிவாகச்) சொல்வதனால் என்ன ப்ரயோஜனமுண்டு? எனக்கு என்வரைக்கும் ஆயனே 'ஸ்ரீகிருஷ்ணனே! பேயரே பைத்தியக்காரர்கள்தான்; அரங்கா ஸ்ரீரங்கநாதனே.' யானும் { (அவர்களிற் காட்டில் வில அழகம் } என்று அழைக்கி கின்றேன் } என்று பகவதநாமங்களைச் சொல்லி, கூவாநின்றேன்; எவர்க்கும் ஒரு பைத்தியக்காரன்தான்; எம்பிரானுக்கே பேயனாய் ஒழிந்தேன்—.

ஒர் பேயனே இது அங்கையாழி அரங்கையினை * தங்குசிந்தைத் தனிப்பெரும்பித்தனும் * கொங்கர்கோன் குலசேகரன்சொன்னசொல் * இங்குவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்கையே.

அம் கை ஆழி { அழகிய திருக்கையிலே திரு குலசேகரன் குலசேகரமாவார் வாயிழைவானே ஏந்தி சொன்ன அருளிச்செய்த

அரங்கன் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய சொல் இப்பாசரங்களை அடி இனை திருவடிகளில் இங்கு இவ்விபுதியிலே தங்கு சிந்தை பொருத்தியமனமுடையவராய் வல்லவர்க்கு ஓதவல்லவர்களுக்கு தனி பெரு பித் { லோக விலகைணரான பெரிய ஏதம் ஒன்று (பகவதநம்பவத்திற்கு) ஒருவித தன் ஆம் பித்தராய் இல்லை } மான இடையுறும் உண்டாகமாட்டாது.

கொங்கர் { சேரதேசத்தவர்களுக்குத் தலை ஏதம் ஒன்று } அடிவரவு: மெய் நூல் மாரன் உண்டி தீதில் எம்பரத்தர் எத்திறம் பேயர் அங்கை ஊன், ஸ்ரீ குலசேகரமாவாருடைய பதிகப்பாடல்கள் முற்றுப்பெற்றன.

பெரியாழ்வார் திருமொழியில் பெரியாழ்வார் பாடிய திருவரங்கப்பதிகங்கள் மூன்று
(அதில்) நான்காம்பத்து—எட்டாந்திருமொழி—மாதவத்தோன் (1)

****மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய்மாண்டானே ***
ஒதுவித்ததக்கணையா உருவுருவேகொடுத்தானார் *
தோதவத்தித்யாய்மறையோர் துறைபடியத்துளும்பியெங்கும் *
போதில்வைத்ததேன்சொரியும் புனரங்கமென்பதுவே.

1

***—அலையெறியா நின்றுள்ள கடலிற் புகுந்து உயிரொழிந்த, மஹாதபஸ்
வியான ஸாந்தீபினியினுடைய பிள்ளையை (அந்த ஸாந்திபிதி, தன்னை) அத்யயநம்
பண்ணுவித்ததற்கு தக்கணையாக (அப்புத்திரன் மரணமடையும்போதுள்ள ரூபம்
மாருதபடி) யதாரூபமாகக் கொணர்ந்து கொடுத்தருளின எம்பெருமானுடைய
திருப்பதியாவது:—பரிசுத்தமாகத் தோய்த்து உலர்த்தின வஸ்திரங்களை அணியா
நிற்பவரும் நிர்த்தோஷ ப்ரமாணமான வேதத்தைத் தமக்கு நிரூபகமாக வுடைய
வருமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் காவேரித் துறைகளில் அவகாஹிக்க, (அதனால்)
அக்காவேரி முழுதும் அலைமோதப் பெற்று (அதனால் தாமரை மலர்களின் நாளங்கள்
அலைய) அந்தப் பூக்களில் இராநின்றுள்ள தேனானது பெருகப்பெற்ற நீரையுடைய
திரவங்கமென்னுந் திருப்பதியாம். (1)

பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும் *
இறைப்பொழுதிற்கொணர்ந்துகொடுத்து ஒருப்படுத்தவுறைப்பனார் *
மறைப்பெருந்தவளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தையனித்திருப்பார்.*
சிறப்புடையமறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே.

2

***—ஸல்திகாக்குறறுத்திலேயே இறந்தொழிந்த வைதிக புத்திரர்கள்
நால்வரையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் (ஸ்ரீவைகுண்டத்தினின்றும்) கொண்டுவந்து
(மாதாபிதாக்கள் கையில்) கொடுத்து (இப்பிள்ளைகள் எம்பிள்ளைகள் தான் என்று)
ஸம்மதி பண்ணுவித்த சக்தியுத்தன் (எழுந்தருளியிருக்கிற) திருப்பதியாவது:—
வேதங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள வைதிகமான சிறந்த மூன்று அக்னிகளையும் அவிச்சின்
னமாக வளர்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் தந்தம் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுகிற
அதிதிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆதரித்துப் போருமவர்களும் இப்படிப்பட்ட உத்
கர்ஷங்களை யுடையவர்களுமான வைதிகர்கள் வாழப்பெற்றதிருவரங்கமேயாம். (2)

மருமகன்றன்சந்ததியை உயிர்மீட்டுமைத்துனன்மார் *
உருமகத்தேவிழாமே குருமுகமாய்க்காத்தனார் *
திருமுகமாய்ச்செங்கமலம் திருநீரமாய்க்கருங்குவளை *
பொருமுகமாய்நின்றனரும் புனரங்கமென்பதுவே.

3

***—மருமகனான அபிமத்யுவினுடைய புத்திரனான பரிக்கித்தை மறுபடியும்
பிழைப்பித்து, மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுடைய சரீரமானது பாரதயுத்த
மாகிற நரமேதத்திலே விழுந்து அழிந்து போகாதபடி ஆசார்ய ரூபியாய் ஹிதோப
தேசங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்தருளின கண்ணபிரானுடைய திருப்பதியாவது:—
செந்தாமரை மலர்களானவை பெரியபெருமாளுடைய திருமுகத்துக்குப் போலியாக

வும், நீலோத்பல புஷ்பங்கள் திருமேனி நிறத்துக்குப் போலியாகவும் (ஒன்றுக் கொன்று) எதிர் பொருகிற முகத்தை யுடைத்தாய்க் கொண்டு விகளிக்கப்பெற்ற நீர்வளத்தையுடைய திருவரங்கமாம். (3)

கூன்தொழுத்தைசிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க்கடியசொற்கேட்டு *

ஈன்றெடுத்ததாயரையும் இராச்சியமுமாங்கொழிய *

கான்தொடுத்தநெற்போகிக் கண்டகரைக்களைத்தானார் *

தேன்தொடுத்தமலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. 4

***—கூனையுடைய வேலைக்காரியாகிய மந்தரையானவள் ஸ்ரீராமபட்டாபி ஷேக மஹோத்ஸவத்துக்கு விநாசகமான தீயசொற்களைச் சொல்ல, அச்சொற்களை அங்கீகரித்துக் காட்டுக்கு எழுந்தருள் சொன்ன மஹா க்ருரையான கைகேயி யினுடைய வாயிலுண்டான கடினமான சொல்லைக்கேட்டு, தன்னைப் பெற்றுவுளர்த்த தாயான ஸ்ரீகௌஸையாரையும் ராஜ்யத்தையும் கைவிட்டு, காடுகள் அடர்ந்திரா நின்றுள்ள வழியே (ஸ்ரீதண்டகாரணியத்திற்கு) எழுந்தருளி (முனிவர்களுக்கு) முள் போலப் பாதகராயிருந்த (ஜநஸ்தாநவாளிகளான) ராஷஸரை நிரளித்தருளின எம்பெருமான் (எழுந்தருளியிருக்கிற) திருப்பதியாவது:—தேன்மாருத மலர்களை யுடைய சோலைகளையுடைத்தான திருவரங்கமாம். ... (4)

பெருவரங்களவைபற்றிப் பிழக்குடையவிராவனை *

உருவரங்கப்பொருதழித்து இவ்வுலகினைக்கண்பெறுத்தானார் *

குரவரும்பக்கோங்கரைக் குயில்கூவுங்குளிர்பொழிங்குழி *

திருவரங்கமென்பதுவே யென்திருமால்சேவிடமே. 5

***—குரவ மரங்களானவை அரும்புவிடா நிற்க, கோங்கு மரங்களானவை அலராநிற்க, குயில்களானவை களித்துக் கூவும்படியான குளிர்த்த சோலைகளாலே குழப்பெற்ற திருவரங்கமென்னுந் திருப்பதியானது:—பெருமை பொருந்திய வரங்களை பெலமாகக்கொண்டு (தேவர் முனிவர் முதலாயினோரிடத்துப்) பிழை செய்கையையே இயல்வாகவுடைய இராவணனுடைய உடலானது சிந்தபிந்தமாம்படி போர்செய்து அவனைத் தொலைத்து இந்த லோகத்தைக் காத்தருளினவனும் எனக்குத் தலைவனும் சரிய:பதியுமான எம்பெருமான் சேருமிடமாகிய திருப்பதியாம். ... (5)

கீழுலகிகரர்களைக் கிழங்கிருந்துகிளராமே *

ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பனார் *

தாழைமடனுடுகிஞ்சித் தவளவண்ணப்பொடியணிந்து *

யாழிவிசைவண்டினங்கள் ஆளம்வைக்குமரங்கமே. 6

***—பாதாள லோகத்திலுள்ள அஸுரர்களை வேரோடே தொலைக்கத் திரு வாழியாழ்வானை ஏவி அவ்வசுரர்களுடைய கர்ப்பமளவாக அழித்தருளின எம்பெரு மான் எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்பதியாவது:—வீணையினுடைய ஓசைபோன்றஇனிய இசையையுடைய வண்டுகளின் திரள்களானவை மலரத் தொடங்குகிற தாழை மடலினுள்ளே உடம்பை உரோசிக்கொண்டு புகுந்து அம்மடலிலுள்ள வெளுத்த

நிறத்தையுடைய சுண்ணத்தை உடம்படங்கலும் அணிந்துகொண்டு அந்தக்களிப்
பாலே தென தென என்று ஆளத்திவைத்துப் பாடுமிடமான திருவரங்கமாம். (6)

கொழுப்புடையசெருங்குதி கொழித்திழிந்துகுமிழ்தெறிய *
பிழக்குடையவகரங்களைப் பிணம்படுத்தபெருமானார் *
தழுப்பரியசந்தனங்கள் நடவளரவாயிற்றுக்கொண்டு *
தெழிப்புடையகாவிரிவந்து அடிதொழுஞ்சீரங்கமே.

7

***—கொழுப்பையுடையதும் செழுமை தங்கியதுமான ஊற்றுமாருமல்
கிளர்ந்து நிலத்தில் பரவிக் குமிழி கிளம்பி அலை பெறியும்படி (பரஹிம்சையாகிய)
திமைகளைச் செய்கின்ற அஸுரர்களைப் பிணமாக்கி வருளின எம்பெருமான் எழுந்
தருளியிருக்கிற திருப்பதியாவது:—ஒருவரிருவரால் தழுவமுடியாதபடி மிகப்பருத்த
சந்தநமரங்களைப் பெரியமலைகளினின்று வேரோடே பிடுங்கி இழுத்துக்கொண்டு
வந்து (இவற்றைத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும் என்று எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்
கின்றதோ என்னலாம்படி) இரைச்சலையுடைய திருக்காவேரி நதியானது எம்பெரு
மானது திருவடிகளைத் தொழுகையாகிற சீர்மையைப்பெற்ற திருவரங்கநகராம். (7)

எல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச்சீயருமாய் *
எல்லையில்லாத் தரணியையும் அவுணையும்புடந்தானார் *
எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண்டு எம்பெருமான்குணம்பாடி *
மல்லிகைவேண்சங்குதும் மதிளங்கமென்பதுவே.

8

***—வலிவுள்ள பற்களையுடைய வராஹமாய்த் திருவவதரித்தும், ஒளியை
யுடைய நரஸிம்ஹமாய்த் திருவவதரித்தும், எல்லையில்லாத பூமியையும் ஹிரண்யா
ஸுரனையும் கீண்டருளின எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்பதியாவது:—
பெரிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள் அந்திப்பொழுதிலே பெரியபெருமானுடைய
திருக்குணங்களைப் பாடிக்கொண்டு மல்லிகைப் பூவாகிற வெளுத்த சங்கை ஊதா
நிற்கப்பெற்றதும் திருமதிள்களையுடையதுமான திருவரங்கமாம். ... (8)

குன்றுகொழுமுகிப்போல் குவளைகள்போல்குரைகடல்போல் *
நின்றுகனையிப்போல் நிறமுடையநெடுமானார் *
குன்றுபொழிந்துழைந்து கொடியிடையார்முலையனளி *
மன்றுடு தென்றலுலாம் மதிளங்கமென்பதுவே.

(9)

***—மலையினுச்சியிற்சார்ந்த நீர்நிறைந்த மேகம்போலவும் கருநெய்தல்
பூப்போலவும் ஒலிசெய்யாநின்ற கடல்போலவும் களிப்பாலே நின்று ஆடா
நின்றுள்ள மயில்களின் திரள்போலவும் இரா நின்ற வடிவழகையுடையனான
எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்பதியாவது, தென்றல் காற்றானது மலய
பர்வதத்திலுள்ள சோலைகளினிடையிலே நுழைந்து அங்குள்ள பூக்களின் தாதுகளை
அனைந்து பரிமளத்தைக் கொய்துகொண்டு கொடிபோன்ற இடையையுடையரான
பெண்களினுடைய (கலவைச்சாந்தணிந்த) முலைகளை வியாபித்து (அந்தப்பரிமளத்
தூடனே) நாற்சந்திகளினூடே உலாவப்பெற்ற மதிளங்கமென்பது. ... (9)

ஸ்ரீராமாநுஜன்—திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில்—பெரியாழ்வார் திருமொழிப்பதிகம் 65

யுருவரங்களைவெற்றிப் படையாலித்தெழுந்தாளை *
செருவரங்கப்பொருதழித்த திருவாளன் திருப்பதிமேல் *
திருவரங்கத்தமிழ்மாலை விட்டுகீதன்விரித்தனகொண்டு *
இருவரங்கமெரித்தாளை யேத்தவல்லாரடியோமே.

(10)

* * * பிரமன் முதலியோரிடத்துப்பெற்ற பெரியவரங்களைப் பெலமாகக் கொண்டு யுத்தவிஷயமாகக் கோலாஹலஞ் செய்து வெளிப்புறப்பட்ட இராவணனை யுத்தத்திலே ஒழியும்படி போர்செய்து ஒழித்தருளின (வீர்யமாகிற) லக்ஷ்மியைத் தனக்கு நிருபகமாக உடையனான எம்பெருமானுடைய திருவரங்கமென்னும் திருப்பதி விஷயமாகப் பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்துப் பாசுரங்களையுங் கொண்டு, மதுரை பார்களாகிற இருவருடைய உடலைத் (திருவனந்தாழ்வானுடைய மூச்சு வெப்பத்தினால்) கொளுத்திப் போகட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துதிக்க வல்லவர் களுக்கு அடிமை செய்யக்கடவோம்.

...

...

... (10)

அடி வரவு :

மாதவ பிறப்பு மருமகன் கூன் பெரு கீழ் கொழுப்பு வல்லெயிறு குன்று பரு மரவடி.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம் பத்து—ஒன்பதாந்திருமொழி—மரவடியை
இதுவும் திருவரங்கப் பதிகம் (2)

* * * மரவடியைத்தம்பிக்கு வான் பணயம்வைத்துப்போய்வானோர்வாழ *
செருவுடையதிசைக்கருமம் திருத்திவந்துலகாண்ட திருமால்கோயில் *
திருவடி தன் திருவுருவும் திருமங்கைமலர்கண்ணுங்காட்டி நின்ற *
உருவுடையமலர்நிலங் காற்றூட்டவோசலிக்குமொளியரங்கமே.

1

* * * சித்திரகூடத்தில் வந்து ப்ரபத்தி பண்ணின பரதாழ்வானுக்கு ஸ்ரீபாதுகைகளை நன்றாக நம்புகைக்கு உரிய அடகாக அளித்து, தேவர்கள் வாழும்படி (சித்திரகூடத்தைவிட்டு அவ்வருகே) எழுந்தருளி யுத்தத்துக்கு உரிய தெற்குத் திக்கில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் குறையறச்செய்து முடித்துவிட்டுப் பிராட்டி யுடன் அயோத்திக்கு எழுந்தருளி ராஜ்யபரிபாலனம் செய்தருளின திருமால் எழுந் தருளியிருக்கிற கோயிலாவது; ஸர்வஸ்வாமியான பெரிய பெருமானுடைய திருமேனி நிறத்தையும் பெரியபிராட்டியருடைய மலர்ந்த திருக்கண்களின் நிறத் தையும் பிரகாசிப்பியா நின்ற அழகு பொருந்திய கருநெய்தற் பூக்களானவை காற்று அசைக்க அசைந்து கொண்டிருக்கப்பெற்ற ஒளியையுடைய திருவரங்கமாம். (11)

* * * தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலுஞ் சிதருரைக்குமேல் *
என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும் *
மன்னுடையவிபீடணற்கா மதிலிலங்கைத்திசைநோக்கிமலர்கண்வைத்த *
என்னுடைய திருவரங்கற் கன்றியும் மற்றொருவர்க்காளாவரே.

தி—9

2

***—தன்னுடைய [எம்பெருமானுடைய] அடியவர்கள் விஷயத்தில் புருஷகாரம் பண்ணக்கடவளான பெரிய பிராட்டியார்தாமே குற்றங்களைக் கணக்கிட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினாலும் "எனக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள் அக்குற்றங்களைச் செய்யமாட்டார்கள் ; செய்த குற்றத்தைப் பொறுப்பதற்கு எம்பெருமானுண்டு என்று சிலவற்றைச் செய்தார்களாயினும் அவர்கள் நன்மையையே செய்தார்களத்தனை" என்று சொல்லா நிற்பவரும், ஐச்வரியம் பொருத்திய விபீஷணுழ்வானுக்காக மதினையுடைய லங்கையின் முகமாக மலர்ந்த தீருக்கண்களை வைத்தருளினவரும் எனக்கு ஸ்வாமியுமான பெரியபெருமானை யொழிய வேறொருவர்க்கு ஆட்படுவார் ஆரேனு முண்டோ. [பெரிய பெருமானுக்கே ஆட்படுவ ரென்றவாறு.] ... (2)

கருளுடையபொழில்மருதுங் கதக்களிறும்பிலம்பினையுங்கடியமாவும் *
உருளுடையசகடிகையும் மல்லரையுமுடையவிட்டோசைகேட்டான் *
இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்தாடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி *
அருள்கொடுத்திட்டடியவரை ஆட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே. 3

***—கிருஷ்ணனை நலியவேணும் என்கிற சீற்றத்தையுடையதும் மன மிழுப்புண்ணும்படி புறம்பே சோலைசெய்து நிற்பதுமான இரட்டை மருதமரங்களை யும், மிக்க கோபத்தையுடைய குவலயாபீடத்தையும் ப்ரலம்பாஸூரனையும் மிகவும் க்ரூரனான குதிரை வடிவாய்வந்த கேசியையும், உருண்டுவந்த சகடாஸூரனையும் மல்லர்களையும் நிரஸித்தருளிக் கீர்த்திபெற்றவனும், இருளைப் போக்காநின்று வீசுகின்ற கிரணங்களையுடையனான ஸூர்யனுடைய மண்டலத்தினுள்ளே அடியார்களை ஏறச்செய்து (அங்கு நின்றும் அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய்ப் பரமபதத்திற்குக் கொண்டு போய்) அங்கு அவர்களை நிறுத்தித் தன்னுடையதான உபாயத்வாகாரத்தைத் தவிர்த்து அவர்கள் அவ்விடத்தில் நின்றும் மீளாமைக்கும் கைங்கரியலாபத்திற்கு முறுப்பாக அவர்கள் பக்கல் க்ருபைபண்ணி அடிமை கொள்ளுமவனுமான எம்பெருமான் பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்பதியாவது அழகிய திருவரங்கமாம். (3)

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பணிசெய்யத்துவரையென்னு
மதில் * நாயகராகிவீற்றிருந்த மணவாளர்மன்னுகோயில் *
புதுநாண்மலர்க்கமலம் எம்பெருமான்பொன் வயிற்றிற்பூவேபோல்வான் *
பொதுநாயகம்பாவித்தினுமாந்து பொற்சாய்க்கும்புன்லரங்கமே. 4

***—ஸ்ரீ த்வாரகையென்கிற பட்டணத்தில் பதினாறுமாயிரம் தேவிமார் கைங்கரியம் பண்ண, அவர்களுக்கு நாயகராய்க் கொண்டு அவர்களின் நடுவே எழுந்தருளியிருந்த மணவாளப்பிள்ளை அழகிய மணவாளப் பெருமாளாய் நித்தியவாஸம் பண்ணுகிற கோயிலாவது, அப்போதலர்ந்த செவ்வித் தாமரைப்பூவானது எம்பெருமானுடைய அழகிய திருநாபியிலுள்ள தாமரைப்பூக்வாடு ஸாம்யம் பெறுவதற்காக ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தைப் பாவித்து அப்பாவனையாலே கர்வங்கொண்டு மற்ற தாமரைகளின் அழகைத்தள்ளிவிடா நின்றன ஸர்வம் மிக்க திருவரங்கமாம் (4)

ஆமையாய்க்கங்கையாய் ஆழ்கடலாயவனியாயருவரைகளாய் *
நான் முகனுய்நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்தக்கணையாய்த்தானுமானான் *
சேமமுடைநாரதனார் சென்றுசென்றுதுதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில் *
பூமருவிப்புள்ளினங்கள் புள்ளரையன் புகழ்குமுறுப்புன்லரங்கமே. 5

***—ஸ்ரீ தாரத மஹர்ஷிக்குத் தன்னுடைய ஸர்வாதிகத்துவத்தை விளங்கச் செய்வதற்காக முதலில் கங்காஜலத்துள் ஆமையாயும் பின்பு அந்த ஆமை முதலிய ஜந்துக்களுக்கு இருப்பிடமான கங்கையாயும் பின்பு அக்கங்கை முதலிய நதிகளுக்குப் புகலிடமான ஆழ்ந்த கடலாயும் பின்பு அக்கடலுக்கு இருப்பிடமான பூமியாயும் பின்பு அப்பூமிக்கு ஆதாரமான பெரிய மலைகளாயும் பின்பு அம்மலைகளுக்கு ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான சதுர்முகனாயும் பின்பு அச்சதுர்முகனுக்குத் தாரகமான நான்கு வேதங்களையும் பின்பு வேதங்களுக்குப் பராயணமான யாகங்களாயும் பின்பு அந்த யாகங்களுக்கு வீர்யத்தைக் கொடுக்கவல்ல தக்ஷணையாகவும் அந்தத் தக்ஷிணமுகமாக அணைவர்க்கும் அவரவர்கள் விரும்பின பலத்தைக் கொடுக்கவல்ல அஸாதாரண விக்ரஹ விசிஷ்டனான தானுகவுமாகி, இங்ஙனே நாரதபகவான் பல காலம் எழுந்தருளி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி வணங்கும்படி பள்ளிகொண்டருளு மெம் பெருமானுடைய கோயிலாவது, அன்னம் முதலிய பறவைக்கூட்டங்கள் நீர்ப்பூ முதலிய பூக்களில் பொருந்தியிருந்து தங்கள் சாதிக்குத் தலைவனான பெரிய திருவடியினுடைய கீர்த்தியை அந்நகரஸமாகப் பேசாநிற்கப் பெற்றதும் நீர்வளத்தை யுடையதுமான திருவரங்கமாம். [இப்பாட்டில் அனுசந்தித்த இதிஹாஸம் ஹரிவம் சத்திலுள்ளது.]

... .. (5)

மைத்துனன்மார்கா தலியை மயிர் முடிப்பித்தவர்களை யெமன்னராக்கி *
உத்தரைதன்சிறுவனை யும் உய்யக்கொண்டவுயிராளனுறையுங்கோயில் *
பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய் முனிவர்களும்பரந்தநாடும் *
சித்தர்களுந்தொழுதிறைஞ்சத் திசைவிளக்காய்நிற்கின்றதிருவரங்கமே. 6

***—தனது மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுடைய பத்திநியாகிய த்ரௌபதியை விரித்த கூந்தலை முடியும்படி செய்தருளி அப்பாண்டவர்களை யே அரசாள்வித்தருளியவனும் அபிமன்யுவின் மனைவியான உத்தரை என்பவளுடைய மகனான (கருவிற் கரிக்கட்டையா யொழிந்த) பரிசுஷித்தை உயிர் பெற்றெழுந்திருக்கும்படி செய்தருளியவனும் எல்லா உயிர்க்கும் தலைவனுமான எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலாவது, பத்தர்களும் ஸந்நியாசிகளும் வேதம்வல்ல ரிஷிகளும் நாட்டிலுள்ள மற்றும் பலரும் நித்திய முக்தர்களும் அஞ்சலி பண்ணி வணங்கும்படி எல்லாத் திக்குகளுக்கும் விளக்காயிருக்கிற திருவரங்க நகராம். (6)

குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக்குறும்பதக்கியரசுவாங்கி *
இறைப்பொழுதிற்பாதாளங் கலவிருக்கைகொடுத்துகந்தவெம்மன்கோயில் *
எறிப்புடைமணிவரைமேல் இளஞாயிதெழுந்தாற் போலரவணையின்வாய் *
சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச் செழுமணிகள்வட்டெறிக்குந்திருவரங்கமே. 7

***—வாமந ப்ரஹ்மசாரியா யெழுந்தருளி மஹாபலியினுடைய செருக்கை அடக்கி அவனுடைய ராஜ்யமாயிருந்த பூமியைத் தன்னுடையதாம்படி நீரேற்றுப் பெற்று க்ஷணகாலத்துக்குள் பாதாளலோகத்தை அவனுக்கு இருப்பிடமாகக் கற்பித்து மகிழ்ந்த எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலாவது, மிக்க ஒளியை யுடைய நீலரத்தன பர்வதத்தின்மேல் பால ஸலிரியர்கள் உதித்தாற்போலத் திருவனந் தாழ்வானிடத்து அழகு பொருந்திய படங்களின்மேல் செழுமை தங்கிய ரத்னங்கள் மிகவும் ஜ்வலியா நிற்கப்பெற்ற திருவரங்கமாம். (7)

உரம்பற்றியிரணியனை உகிர்நுதியாலொள்ளியமார்புறைக்கவுன்றி *
 சிரம்பற்றிமுடியிடியக்கண்பிதுங்க வாயலறத்தெழித்தான்கோயில் *
 உரம்பெற்றமலர்க்கமலம் உலகளந்தசேவடிபோலுயர்ந்துகாட்ட *
 வரம்புற்றகதிர்ச்செந்நெல் தாள்சாய்த்துத்தலைவணக்குந்தண்ணரங்கமே. 8

***—தன்னுடைய வலிவை நினைத்துச் செருக்குற்ற இரணியனுடைய அழகிய மார்பை நகங்களின் நுனிகள் உள்ளே பொத்தும்படி திருக்கைகளால் பற்றிக் கொண்டு அவனது தலையிலுள்ள கிரீடம் பொடி படும்படியாகவும் கண்கள் பிதுங்கும்படியாகவும் வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் வாய் விரியும்படியாகவும் தலையைப் பிடித்து நெரித்து (பிரஹ்லாதனுடைய விரோதியை முடித்தோமென்னும் மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரம் செய்தருளின எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலாவது, செழிப்புப் பொருந்திய தாமரை மலர்கள் மேலுலகை அளப்பதாக உயர்ந்த திருவடியைப்போல் உயர வளர்ந்து விளங்க, வரம்பு சேர்ந்து விளைந்து நிற்பதும் கதிரையுடையதுமான செந்நெலானது தாள்களை நீட்டித் தலைவணங்கி நிற்கப்பெற்றதுமான குளிர்ந்த திருவரங்க நகராம். (உரம் - வலிவு.) (8)

தேவுடையமீனமாயாமையேனமாய் அரியாய்க்குறளாய் *
 மூவுருவினிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்கற்கியாய்முடிப்பான்கோயில் *
 சேவலொடுபெடையன்னஞ் செங்கமலமலரேறியூசலாடி *
 பூவணைமேல்துதைந்தெழு செம்பொடியாடிவிளையாடும்புனலரங்கமே. 9

***—தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மதஸ்யமாயும் கூர்மமாயும் வராஹமாயும் நரஸிம்ஹமாயும் வாமநனாயும் பரசுராமனாயும் தசரதாமனாயும் பலராமனாயும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாயும் கல்கியாயும் திருவவதாரங்களெடுத்து விரோதிகளை ஒழிக்க வல்ல எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயிலாவது; அன்னப்பேடை தனது புருஷஹம்ஸத்தோடுகூடச் செந்தாமரைப் பூவின்மேலேறி அம்மலரை அசைத்து ஊசலாடிப் புஷ்ப சயந்தத்தின்மேல் நெருக்கத்தைச் செய்து அதனால் கிளர்ந்த சுண்ணமாகிற சிவந்த பொடியில் மூழ்கி விளையாடா நிற்கப்பெற்ற நீர்வளத்தை யுடைய திருவரங்க நகராம். (9)

செருவாளும்புள்ளாளன்மண்ணா ளன் செருச்செய்யுநந்தகமென்னு,
 மொருவாளன் * மறையாளனோடாதபடையாளன் விழுக்கையாளன் *
 இரவாளன்பகலாளனென்னையாளன் ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்.*
 திருவாளனிநிதாகத் திருக்கண் கள்வளர்கின்றதிருவரங்கமே. 10

***—தானே போர் செய்யவல்ல பெரிய திருவடிக்குத் தலைவனும், லீலா விபூதியை ஆளுமவனும், ஆச்ரித விரோதிகளை எதிர்த்துப் பூசல் செய்யவல்ல நந்தகம் என்கிற ஒப்பற்றதொரு கொற்றவானை யுடையனும், நான்கு வேதங்களையும் ஆளுமவனும், போர்க்களத்தில் முதுகூட்டி யோடாத ஸேனைகளை யுடையவனும், சிறந்த ஓளதார்ய முடையனும், இரவு பகற்போதுகளுக்கு நியாமகனும், அடியேனுக்குத் தலைவனும் ஸப்தலோகங்களாகிற பெரிய க்ஷேத்திரங்களை ஆளுமவனும், பெரிய பிராட்டியாரைத் தேவியாக ஆளுமவனுமான எம்பெருமான் திருவுள்ளமுவந்து திருக்கண் வளர்ந்தருள்கிற கோயிலாவது; திருவரங்க நகராம். (10)

கைந்நாகத்திடர்கடிந்த கனலாழிப்படையுடையான்கருதுங்கோயில் *
தென்னாடும்வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கத்திருப்பதியின்மேல் *
மெய்ந்நாவன்மெய்யடியான்விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார் *
எஞ்ஞான்றுமெம்பெருமானிணையடிக்கீழ் இணைபிரியாதிருப்பார் தாமே. 11

***—கஜேந்திராழ்வானுடைய துன்பத்தைப் போக்கின சக்கரபாணி யெம்பெருமான் விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற கோயிலாய், தென்னாட்டிலுள்ளாரும் வடநாட்டிலுள்ளாரும் ஸேவிக்கும்படி அமைந்த திருவரங்கமென்னும் திருப்பதி விஷயமாக, மெய்யே சொல்லாநின்ற நாவையுடையரும் பிரயோஜனத்தை விரும்பாது அடிமை செய்பவருமான பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த இத்தமிழ்ப் பாசுரங்களை ஒதவல்லவர்கள் எம்பெருமானது திருவடிகளின் கீழ் எந்நாளும் நித்ய முக்தர்களின் திரளாகிற துணையைப் பிரியாமல் கூடி வாழ்ந்திருக்கப் பெறுவர். ... (11)

அடிவரவு: மரவடி தன் கருள் பதினாறு ஆமை மைத்துனன் குறள் உரம் தேவு செருகைந்நாகத் துப்பு.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார திருமொழி—நான்காம்பத்து — பத்தாந்திருமொழி—
துப்புடையாரை

(சரமகாலத்தில் வருத்தமொன்றும் நேரமைக்காக இப்போதே
அரங்களைத் துதிக்கின்றேனென்றல்)

***துப்புடையாரையடைவதெல்லாம் சோர்விடத்துத்துணையாவரென்றே *
ஒப்பிலேனாகிலும்நின்னடைந்தேன் ஆனைக்குநீயருள்செய்தமையால் *
எய்ப்பென்னை வந்துநலியும்போது அங்கேதுநானுன்னை நினைக்கமாட்டேன் *
அப்போதைக்கிப்போதேசொல்லிவைத்தேன் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 1

***—திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேல் பள்ளிகொள்ளா நின்றாள் எம்பெருமானே! அடியாரைக் காப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடைய தேவரீரை ஆச்ரயிப்பது 'ஸர்கல' இந்திரியங்களும் சிதிலமாய் விடுங்காலத்தில் தேவரீர் துணையாயிருக்கும், என்கிற எண்ணத்தினாலன்றோ? இவ்வாறு துணை செய்வதற்கு உரிய அதிகாரிகள் இன்னாரென்று தேவரீர் திருவுள்ளத்திற்கொண்டிருக்குமவர்களோடு அடியேன் ஒப்பற்றவனாயினும் தேவரீர் கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளியவராதலால் அவரைப்போல் அடியேனையுங் காத்தருள்வீரென்று தேவரீரைச் சரணம் புருந்தேன்; வாதபித்த ச்லேஷமங்களினால் நெருக்குண்கையாலுண்டாகக் கடவதான இளைப்பானது அடியேனைக் கிட்டி வருத்துங்காலமாகிற அந்த சரமதசையில் அடியேன் தேவரீரை கண்காலமாயினும் நினைக்க முடியாதவனுவேன். அக்காலத்துக்காக, கரணங்களேபரங்கள் தெளிவு பெற்றிருக்கிற இப்போதே என்னுடைய பிரார்த்தனையை விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டேன். ... (1)

சாமிடத்தென்னைக்குறிக்கொள்கண்டாய் சங்கொடுசக்கரமேந்தினுனே *
 நாமடித்தென்னையனேகதண்டஞ் செய்வதாநிற்பர் நமன்றமர்கள் *
 போமிடத்துன்திறத்தெத்தனையும் புகாவண்ணம்நிற்பதோர்மாயைவல்லை *
 ஆமிடத்தேயுன்னைச்சொல்லிவைத்தேன் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 2

* * *—சங்கசக்ரபாணியான ஸ்ரீரங்கநாதனே!, யமபடர்கள் மிக்க கோபத்
 தோடு நாக்கைமடித்துக்கொண்டு மஹா பாபியான அடியேனைப் பல வகைகளால்
 தண்டிக்க நினையாநின்றவர்களாய் இழுத்துக்கொண்டு போம்போது என்னுடைய
 நெஞ்சானது உன் விஷயத்தில் சிந்தையினும் அவகாஹிக்கமாட்டாமல் நிற்கை
 யாகிற ஒப்பற்றதொரு மாயையைச் செய்வதில் நீ வல்லவனு யிராநின்றாய்; ஆதலால்
 ஸர்வேந்திரியங்களும் தெளிவு பெற்றிருக்கப்பெற்ற இக்காலத்திலேயே சரீரவியோக
 ஸமயத்தில் உன்னை நினைக்கமாட்டாத அடியேனைத் திருவுள்ளம்பற்றியருள
 வேணும் என்று உன்னைக் குறித்து விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டேன். ... (2)

எல்லையில்வாசல்குறுகச்சென்றால் எற்றிநமன்றமர்பற்றும்போது *
 நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை நேமியுஞ்சங்கமுமேந்தினுனே *
 சொல்லலாம்போதேயுன்நாமமெல்லாம் சொல்லினேனென்னைக்
 [குறிக்கொண்டென்றும் *
 அல்லல்படாவண்ணங்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 3

* * *—சங்கசக்ரபாணியான ஸ்ரீரங்கநாதனே!, அடியேனுடைய வாழ்நாளின்
 எல்லையாகியசுரமதசையில் யமபுரத்துக்குப் போம்வழியைக் கிட்டப்புகுந்தால் யம
 கிங்கர்கள் அடித்துப் பிடிக்குங் காலத்தில் கடக்க நில்லுங்கள் என்று அவர்களைக்
 கிட்ட வரவொட்டாமல் தடுக்கும்படியான ஒருபாயமும் என் கையில் இல்லை;
 ஆதலால், வாய்விட்டுச் சொல்லுகைக்கு உரிய இப்போதே உன்னுடைய திருநாமங்
 களை யெல்லாம் சொன்னேன்; அடியேனைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு எப்போதும்
 அநர்த்தப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். ... (3)

ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனும் உன்னையறியாப்பெருமையோனே *
 முற்றவுலகெல்லாம்நீயேயாகி மூன்றெழுத்தாயமுதல்வனேயோ *
 அற்றதுவாணுளிவற்கென்றெண்ணி அஞ்சநமன்றமர்பற்றலுற்ற *
 அற்றைக்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 4

* * *—ஒப்பற்ற ரிஷபவாஹநானு ருத்ரனும் பிரமனும் உன்னை உள்ளபடி
 அறியவொண்ணாத பெருமை பொருத்தியவனே! ஒன்றொழியாதபடி எல்லா உலகங்
 களும் நீயேயாய் மூன்று அக்ஷரமான பிரணவ ஸ்வரூபியானவனும் ஸர்வ காரண
 பூதனுமான ஸ்ரீரங்கநாதனே!, யமகிங்கர்கள் 'இவனுக்கு ஆயுஸ்ஸு முடிந்தது'
 என்று நினைத்து, பிடிக்கிற பிடியில் அஞ்சும்படி பிடிக்கப் புகுகிற அன்றைக்கு நீ
 என்னைக் காக்கவேண்டும். ... (4)

பையரவினைணப்பாற்கடலுள் பள்ளிகொள்கின்றபரமமூர்த்தி *
 உய்யவுலகுபடைக்கவேண்டி உந்தியில்தோற்றினாய்நான்முகனை *
 வையமனிசரைப்பொய்யென்றெண்ணிக் காலனை யுமுடனேபடைத்தாய் *
 ஐயவினியென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 5

* * *—திருப்பாற்கடலில் சேஷசாயியான ஸ்வாமி!, எல்லா வுயிர்களும் தன்னையடைந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க விரும்பித் திருநாபிக் கமலத்தில் பிரமனைத் தோற்றுவித்தவனே! பூமியிலுள்ள மனுஷ்யர்கள் நமது கட்டளையாகிய சாஸ்த்ர மரியாதையில் நிற்கமாட்டாது க்ருத்ரிமராய் நடப்பவர்க ளென்று நினைத்து அந்த விபரீதாசரணத்துக்குத் தக்க தண்டம் நடத்துதற்காக யமனையும் கூடவே ஸ்ருஷ்டித்தருளினவனே! பரமபந்துவானவனே! ஸ்ரீரங்க நாதனே! இனி என்னைக் காக்கவேண்டும். ... (5)

தண்ணனவில்லை நமன்றமர்கள் சாலக்கொடுமைகள் செய்யா நிற்பர் *
மண்ணெடு நீருமெரியுங்காலும் மற்றுமாகாசமுமாகி நின்றாய் *
எண்ணலாம்போதேயுன் நாமமெல்லாம் எண்ணினென்னைக்
[குறிக்கொண்டென்றும் *
அண்ணலேநீயென்னைக் காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 6

* * *—பஞ்ச பூதங்களும் மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களுமாய் நிற்பவனே! ஸர்வ ஸ்வாமியானவனே! யமகிங்கரர்கள் இரக்கமற்றவர்களாய்க் கொண்டு மிகவும் கொடிய சினைகளைப் பண்ணுவார்கள்; அப்படிப்பட்ட சினைகளுக்கு ஆளாகாதொழியும்படி, அநுஸந்திக்கைக்கு உரிய காலத்திலேயே உன்னுடைய திருநாமங்களை யெல்லாம் அநுஸந்தித்தேன்; அடியேனை நீ திருவுள்ளத்திற் கொண்டு எப்போதும் ரக்ஷித்தருளவேணும். (6)

செஞ்சொல் மறைப்பொருளாகிநின்ற தேவர்கள் நாயகனெயெம்மானே *
எஞ்சலிலென்னுடையின்னமுதே யேழலகுமுடையாயென்னப்பா *
வஞ்சவுருவின் நமன்றமர்கள் வலிந்துநலிந்தென்னைப்பற்றும்போது *
அஞ்சலமென்றென்னைக் காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 7

* * *—ருஹ்வான சொற்களையுடைய வேதத்துக்கு அர்த்தமாயிருப்பவனும் நித்ய ஸூரிகளுக்குத் தலைவனுமான பெருமானே! எனக்குக் குறைவற்ற பரம போக்யமான அம்ருதம் போன்றவனே! உலகங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனே! எனக்கு உபகாரகனானவனே! வஞ்சனை பொருந்திய ரூபத்தையுடையரான யமகிங் கரர்கள் அடியேனைப் பலாத்கரித்து ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு பிடிக்கும்போது 'அஞ்ச வேண்டா' என்று என்னைக் காத்தருள்க. ... (7)

நானேதுமுன்மாயமொன்றறியேன் நமன்றமர்பற்றிநலிந்திட்டு * இந்த
ஊனேபுகேயென்றுமோதும்போது அங்குன்னை நானென்றுநினைக்க மட்டேன் *
வானேய்வானவர் தங்களீசா மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே * என்
ஆனாய்நீயென்னைக் காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. 8

* * *—பரமபதத்திலுள்ள நித்ய முக்தர்களுக்குத் தலைவனே! திருவடமதுரை யில் அவதரித்த மிக்க ஆச்சரிய சக்தியை யுடையவனே! பாகனுக்கு வசப்பட் டொழுகின்ற யானைபோல் எனக்கு வசப்பட்டிருப்பவனே! அடியேன் உன் மாயை களில் யாதொன்றையும் அறியமாட்டேன்!; யமகிங்கரர்கள் என்னைப் பிடித்து இந்தச் சரீரத்தோடே பண்ணவேண்டிய ஹிம்ஸைகளை யெல்லாம் பண்ணிவிட்டுப்

மின்பு, "இந்த யாதநாசரீரத்தினுள்ளே பிரவேசி" என்று அடிக்கும்போது அவ்விடத்தில் உன்னை நான் ஒன்றும் நினைக்கமாட்டேன்; நீ என்னைக் காக்கவேண்டும். (8)

குன்றெடுத்தா நிரைகாத்தவாயா கோநிரைமேய்த்தவனெயெம்மானே *

அன்றுமுதலின்றறுதியா ஆதியஞ்சோதிமறந்தறியேன் *

நன்றுங்கொடியநமன்றமர்கள் நலிந்துவலிந்தென்னைப்பற்றும்போது *

அன்றங்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவனைப்பள்ளியானே. 9

***—கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக எடுத்துப் பிடித்துப் பசுக்களின் திரளை ரகடித்தருளின கோபாலனே! மாடுகளின் கூட்டத்தை மேய்த்தருளினவனே! எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! உனக்குப் பல்லாண்டு பாடுமவனுக்கிக் கொண்ட அந்நாள் தொடங்கி இன்றளவாக ஸர்வகாரண பூதான உன்னுடைய விலகாண தேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அடியேன் மறந்ததில்லை; மிக்க கொடுமை பொருந்திய யமகிங்கரர்கள் என்னை ஹிம்ஸித்து பலாத்கரித்துப் பிடிக்குங் காலமாகிய அத்தருணத்தில் அவ்விடத்தில் நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்.... (9)

மாயவ்னை மதுகுதனை மா தவனை மறையோர்களேத்தும் *

ஆயர்களேற்றிணையச்சுதனை அரங்கத்தரவனைப்பள்ளியானே *

வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூர்மன் விட்டுசித்தன்சொன்னமலைபத்தும் *

தூயமனத்தனராகிவல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளர்தாமே. 10

***—ஆச்சரிய சக்தியை யுடையனும் மது என்ற அசுரனை ஒழித்தருளின வனும் பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபனும் வைதிகர்களினால் துதிக்கப்படுமவனும் இடையர்களுக்குத் தலைவனும் அடியாரை ஒருநாளும் நழுவவிடாதவனும் கோயிலில் சேஷசயநனுமான எம்பெருமானை நோக்கிப் பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்துப் பாசுரங்களையும் நிர்மலமான நெஞ்சையுடையராய்க் கொண்டு ஓதவல்லவர்கள் எம்பெருமானுக்கு எப்போதும் அடிமை செய்யப் பெறுவர். (10)

அடிவரவு :

துப்பு சாமிடம் எல்லை ஒற்றை பை தண்ணனவு செஞ்சொல் நானேது குன்று மாய வாக்கு.

ஆழ்வா ரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த

திருவரங்கத் தமிழ்மாலையில் பெரியாழ்வார் பதிகங்கள்

மூன்றும் முற்றுப்பெற்றன.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

குறிப்பு :—திருவரங்கத் தமிழ்மாலையில் ஆண்டாள் பதிகமொன்றும் திருமங்கையாழ்வார் பதிகங்கள் ஐந்தும் துணுக்கைப் பாசுரங்களும் சேஷத்திருக்கின்றன; அவை அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

Rgd. No. 2975

ஸ்ரீராம நுஜன்

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபையின் விளம்பரம்

1966 ஜனவரிய் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபைக்கு வருடச் சந்தா ரூ. 25—00. செலுத்தி மெம்பர்களாகச் சேரவேண்டியது. அவர்களுக்கு ஸ்ரீராம நுஜன் பத்ரிகை தனிச் சந்தா இல்லாமல் அனுப்பப்பட்டுவருவதுடன் இருபத்தைந்து ரூபா விலையுள்ள புத்தகங்களும் அளிக்கப்படும். அவர்கள் நம்முடைய புத்தக ஜப்திதாவைத் தருவித்துப் பார்த்து அதில் தங்களுக்கு விருப்பமான (25 ரூ. விலையுள்ள) நூல்களுக்கு ஆர்டர் செய்யலாம்.

இப்படிக்கு,

ஷை ஸபையின் பிரஸிடெண்டு P. B. A.

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தவுரைகள்	9. ஸதஸம்பந்தாயார்த்த விளக்க நூல்கள்
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்தவுரைகள்	10. லோகாபிராம நூல்கள்
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ரவுரைகள்	11. பரபஷுப்ரதிஷேப நூல்கள்
4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்	12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய வெளியீடுகள்
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர நூல்கள்	13. வடமொழி நூல் திரள்கள்
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க நூல்கள்	14. லித்தி பாஷையில் ..
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க நூல்கள்	15. தெலுங்கு பாஷையில் ..
8. வேதலக்ஷணவிசார நூல்கள்	16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

விரிவான விவரடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,
KANCHEEPURAM-3.

340 Sri V. Ethirajan,
126, Park Road,
Erode. ஈரோடு

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Satgrantha Prakasana Sabha.

Printed by T. A. P. Srinivasavaradan at Sri Venkateswara Press,
Sannidhi Street, Kanchipuram-3.